

Zlatouze

LIST UČENIKA I DJEGLATNIKA OBRTNIČKE ŠKOLE ANTUNA HORVATA ĐAKOVO

BROJ 14 - SIJEČANJ 2012.

Zgrada Obće pučke škole iz 1887. godine

125 godina Obrtničke škole Antuna Horvata

Zgrada Obrtničke škole danas

Obrtnička škola Antuna Horvata 2012. obilježava tri obljetnice

125 GODINA OBRTNIČKE ŠKOLE, 65 GODINA POLJOPRIVREDNE ŠKOLE I 20 GODINA OD ODVAJANJA OD CUO BRAĆA RIBAR

Obrtnička škola Antuna Horvata Đakovo proslavit će 3. veljače 2012. tri jubileja: 125 godina od početka rada kao Šegrtska škola, 65 godina rada poljoprivredne škole koja je sada sastavni dio Obrtničke škole, te 20 godina otkako je Škola započela samostalan rad, 8. siječnja 1992. Dogodilo se to nakon Sarajevskog primirja i odgode rada od četiri mjeseca, kada počinjemo djelovati kao Obrtnička škola Antuna Horvata, nakon izdvajanja iz CUO braće Ribar 1991., čiji je sastavni dio bila od 1967., kada su ujedinjene tri đakovačke srednje škole.

Obrtnička škola Antuna Horvata, možemo to bez ustručavanja napisati, rijetko je kompleksna škola – od svoga ustroja, načina rada, broja zanimanja i strukovnih područja i zbog iznimno zanimljive povijesti. Osim toga, škola se nakon prošlogodišnjeg usvajanja nove mreže škola – od strane Skupštine Osječko-baranjske županije i Vlade Republike Hrvatske – nalazi pred novim izazovima i – novim početkom s novim imenom. Novom mrežom škola učenici će se u našoj školi obrazovati u čak osam strukovnih područja, kao i do sada: Tekstil i koža, Osobne usluge, Poljoprivreda, prehrana i veterina, Elektrotehnika i računalstvo, Strojarstvo, brodogradanja i metalurgija, Šumarstvo, prerada i obrada drva, Graditeljstvo i geodezija, Turizam i ugostiteljstvo.

Ovakva odluka ukazuje da se naša Škola kroz povijest dobro nosi s velikim brojem zanimanja i strukovnih područja, koja održavaju usitnjenu đakovačku gospodarsku i obrtnič-

ku strukturu, a sada će takav ustroj pratiti i novo ime škole, iako postoji žal za imenom pod kojim je škola postala poznata i priznata u zadnjih dvadeset godina. Naime, Županijska skupština i Vlada Republike Hrvatske nisu samo odredili u kojim će se strukovnim područjima obrazovati učenici u našoj školi, već je odabrala novo, objektivno primjerenje ime za našu školu – Srednja strukovna škola Antuna Horvata – čime će se "ozakoniti" sadašnje stanje u školi u kojem imamo 11 razrednih odjela u četverogodišnjem trajanju iz područja poljoprivrede i elektrotehnike te 20 razrednih odjela u obrtničkim zanimanjima. Onih tristotinjak učenika u tehničkim zanimanjima definitivno nisu "obrtnici"! Nakon što zaživi mreža škola (najkasnije do 2013.) broj učenika u četverogodišnjim zanimanjima povećat će se za četiri razredna odjela računalnih tehničara u strojarstvu, budući da je novom mrežom škola donesena logična odluka da se strukovno područje strojarstvo u Đakovu ne može izvoditi u dvije škole koje dijele istu zgradu, već samo u jednoj, našoj, budući da imamo i bolje uvjete za izvođenje nastave, veći broj strukovnih nastavnika, razrednih odjela i učenika u području strojarstva. U tom području, također, zatražit ćemo mogućnost izvođenja novih programa kao što su automehatroničar i instalater kućnih instalacija za koja vjerujememo da će biti odlično prihvaćena od strane budućih učenika i njihovih roditelja i dati nam dodatnu dimenziju u ovom strukovnom području.

Povijest Škole nas je naučila jednoj velikoj lekciji: nema spavanja na lovorkama niti života na staroj slavi. Prosvjetni rad je iznimno složen i zahtjevan. Svaka školska godina je drugačija: mijenjaju se učenici, djelatnici, političke i prosvjetne vlasti, materijalni i tehnički uvjeti, nastavni planovi i kurikuli. Oni koji nisu spremni suočiti se s izazovima, neumitno zaoštaju. U našoj školi, kroz 125 godina, imali smo sreću s ljudima koji nisu željeli zaostajati, nisu se dali stigmatizirati čak ni malograđanskim omaložavanjem Šegrtskih, obrtničkih, zanatskih ili strukovnih škola kao manje vrijednih, što osjećamo i danas, ali smo već navikli na takav odnos i ne može nas pokolebiti da budemo još uspješniji. "Nadom i radom", kako bi rekao đakovački nadbiskup Marin, "snagom uma, znojem lica..." kako stoji u našoj školskoj himni. To je naša obaveza prema svim mudrim i vrijednim ljudima koji su 125 godina utkali dio svojih znanja u "zlatovez" školske povijesti.

Nosili smo se i nosimo se, već 125 godina, s puno većim izazovima i ne mislimo odustati. Želimo i dalje biti, ako je to moguće, najbolji u onom što radimo. Ali to ćemo postići radeći još napornije nego do sada, bez straha od novih izazova i promjena. "Na svijetu je ionako stalna", kazao je grčki filozof Heraklit, "samo mijena!"

Iako nam to može zamjeriti?

Ravnatelj
Mirko Ćurić, prof.

SADRŽAJ:

Uvodnik	2
Povodom 125. obljetnice škole	3-22
Prekogranična suradnja	23
Nastup na sajmu Eko-etno Hrvatska	24
Predstava skupine Cenacollo / Sadnja šafrana	25
Školstvo u Đakovu	26-27
Eko-etno Lijepo naše obale / Katolički skauti	28
Frama i dalje s nama	29
Ekskurzija - Krapina	30
Ekskurzija - Maturalno putovanje u Prag	31
Od Tadijanovića do modne revije	32
Poklon iznenađenja / Dan grada	33
Knjige, filmovi, serije, glazba	34
Česte jezične pogreške	35
Literarni radovi	36
Horoskop / Šale / Zagonetke	37
Sport	38
Pokaži što znaš	39
Foto-strip	40

ZLATOVEZ: List učenika i djelatnika Obrtničke škole Antuna Horvata, Đakovo

IZDAVAČ: Obrtnička škola Antuna Horvata, Đakovo

ZA IZDAVAČA: Mirko Ćurić, prof.

GLAVNI UREDNIK: Dora Lončar, 2. Pt1

SURADNICI UČENICI: Monika Ramač, Ivana Matanovac, Antonija Zegnal, Dora Lončar, Marija Lasić, Valentina Blažević, Tomislav Magić, Josip Rašić, Karlo Kokalović, Ivana Petrošević, Matej Kelbas, Ante Režić, Matea Jurec, Danijela Bašić, Marin Jurković, Silvija Pejić, Monika Kolić, Nikolina Maričić, Dalibor Panić, Marin Golubar, Branimir Beljan i Antonio Grgić.

SURADNICI PROFESORI: Damir Tomas, Mirjana Zubak, Dubravka Scharmitzer, Henrieta Matković, Mara Brdar, Blagica Divald, Ivanka Smajo, Željko Bionda, Roland Kolarević, Marija Pataran, Sanja Malević, Sanja Hajduković.

PROFESORI VODITELJI: Anita Bešlić i Anita Šakota

GRAFIČKI PRIJELOM: Miroslav Pavleković, dipl. oec.

FOTOGRAFIJE: Marko Perić, Zlatko Mesic i Miroslav Pavleković

TISAK: Hardy, Đakovo

OD OBLJETNICE DO OBLJETNICE (2007. – 2012.)

Ravnatelj Mirko Ćurić, prof.

Pet godina je proteklo od obilježavanja 120 godina rada Obrtničke škole Antuna Horvata. Te smo godine nizom priredbi, ali i iscrpnim monografijom obradili povijest naše škole od prvog školskog dana 23. siječnja 1887. do 23. siječnja 2007. U ovom, posebnom, izdanju naših školskih novina Zlatovez u prvom redu se osvrćemo na posljednjih pet godina, usudujem se napisati, u svakom pogledu bogatih i izuzetno uspješnih godina. U tih pet godina povećali smo broj učenika, broj djelatnika, povećali smo broj praktikuma, vrlo moderno opremili nekoliko specijaliziranih učionica, uredili dva najsvremenija plastenika, nabavili novi traktor, novi kombi za prijevoz učenika, razvili bogatu međunarodnu suradnju, osvojili niz pojedinačnih i skupnih priznanja među kojima je pravi dragulj priznanje za najbolju obrtničku školu u Hrvatskoj, Nagrada šegrt Hlapić 2010.

POVEĆANJE BROJA UČENIKA, USPJESI UČENIKA

Oprostite mi što će napisati jednu naizgled svima jasnu istinu: škole postoje zbog učenika! Školske se zgrade grade i opremanju zbog učenika, nastavnici se zapošljavaju i usavršavaju zbog učenika, nastava se izvodi zbog učenika, kao i druge aktivnosti bilo da je riječ o sportskim, kulturnim i drugim aktivnostima, smotrama i natjecanjima, međunarodnoj suradnji, raznim projektima...

Te jedostavne, a najvažnije činjenice uvijek smo bili svjesni, pa smo nastavili veliku pozornost pridavati promidžbi i privlačenju učenika u našu školu, ali i stalnoj edukaciji nastavnoga kadra. Najbolji materijalni i tehnički uvjeti, savršeni kurikuli i

PET GODINA KOJIH ĆEMO SE SA ZADOVOLJSTVOM PRISJEĆATI

planovi padaju ako ih nema tko provesti u život, odnosno primjeniti u nastavi s učenicima. U zadnjih pet godina, primjerice, dva naša nastavnika promovirana su u zvanje savjenika, a njih šestero promovirano je u zvanje mentora. Mnogi skromno vole kazati kako nagrade nisu bitne kako bi čovjek dobro radio svoj posao, ali je sigurno kako su one odličan poticaj za rad, ali i sredstvo kojom zajednica prepoznaže i potiče izvrsnost. Naš najveći uspjeh je svakako Nagrada šegrt Hlapić za najbolju obrtničku školu 2010., kao kolektivna nagrada svim učenicima i nastavnicima, a o ostalim nagradama pročitati ćete više na stranicama naših novina, gdje će pojedina stručna vjeća raščlanjivati svoje dosege u zadnjih pet godina. Ono što mene, kao ravnatelja Škole, posebno veseli jest raznovrsnost uspjeha naših učenika i njihovih mentorova. Naime, jedan od prigovora koji je upućivan našoj školi jest veliki broj zanimanja za koja se učenici školuju, odnosno da je na taj način upitna kvaliteta obrazovanja. Međutim činjenica da su naši učenici osvajali prva, druga ili treća mjesta na natjecanjima iz najrazličitijih struka: frizeri, kuvari, zidari, tesari, soboslikari, pekari, elektro-struka, poljoprivredni tehničari... a uspjehe smo postizali i na natjecanjima iz općih predmeta, natjecanjima učeničkih zadruga, eko-škola, kulturnim smotrama, a i novine koje držite u rukama jednom su bile odabране u krug najboljih učeničkih časopisa

Vratimo se učenicima: u godini kada smo obilježavali 120 godina rada imali smo 725 učenika u 32 odjela, a taj je broj pao do 675 učenika u 30 odjela prije četiri godine kada smo ostvarili najslabiji upis u proteklom desetljeću – te godine se u prvi razred upisalo samo 198 učenika. Bili smo vrlo zabrinuti, ne za budućnost škole, jer je ona neupitna, ali su mnoga nastavnička radna mjesta bila u opasnosti. Poduzeli smo niz mjera i aktivnosti da zaustavimo negativne trendove, a na ruku nam je išlo ukidanje besplatnog prijevoza i besplatnog smještaja u učeničke domove za sve srednjoškolce, pa se dio Đakovčana odlučivao za školovanje ne samo u susjednim središtima, nego u Zagrebu i u drugim hrvatskim gradovima.

Uslijedile su tri najbolje upisne godine u povijesti škole, a

kulminacija je ostvarena ove godine kada smo upisali rekordnih 268 učenika u 9 razrednih odjela. Po prvi puta nismo imali treći upisni rok, jer su sva mjesta bila popunjena u srpnju! Škola sada broji 806 učenika u 31 razrednom odjelu, 11 u četverogodišnjim tehničkim zanimanjima, a 20 u obrtničkim, trogodišnjim zanimanjima. Najveća smo srednja škola u Đakovu, među nekoliko najvećih u županiji, a i u hrvatskim razmjerima spadamo među veće škole prema broju učenika. Na žalost, prostorni uvjeti i dalje ne prate broj učenika i djelatnika, niti uspjehe škole i učenika.

NOVI PRAKTIKUMI, PLASTENICI, TRAKTOR, KOMBI, OPREMA...

Ipak, od 2006. poboljšali smo i prostorne uvjete za rad Škole, uz pomoć osnivača, Županije osječko-baranjske, Grada Đakova, Mistarstva znanosti, obrazovanja i športa, Ministarstva poljoprivrede, te Ministarstva gospodarstva. Na Dan škole, 23. siječnja 2006., otvorili smo u Gradskoj nastavno-športskoj dvorani tri praktikuma: frizerski, tekstilni i fitofarmacutski, a 2010. u istom kompleksu otvorili smo i pekarski praktikum. Na Dan škole 2008. otvorili smo suvremeni vinski laboratorij i novu informatičku učionicu. Naredne godine, također tijekom obilježavanja Dana škole otvorili smo dva suvremena plastenika površine 200 četvornih metara. Ove godine ćemo otvoriti kabinet za robotiku koji smo opremili sredstvima Ministarstva gospodarstva, te vlastitim sredstvima. Osuvremenili smo kuvarske praktikume, a nabavili smo nešto opreme za većinu ostalih praktikuma u školi. Nismo zanamariли ni uređenje školske zgrade. U sklopu redovitog kapitalnog održavanja Osječko-baranjska županija finacirala je izmjenu unutarne i vanjske stolarije, uređenje sanitarnih čvorova, obnovu sustava grijanja, sanaciju krovova, opremanje školskim namještajem... Vlastitim sredstvima redovito uređujemo i održavamo školske prostore, u skladu s mogućnostima.

Sredstvima Ministarstva poljoprivrede i vlastitim sredstvima nabavili smo novi traktor i niz priključaka, a kupili smo i kombi za prijevoz učenika.

Prošle smo godine uveli solarni električni sustav na Ivandvor. Vlastitim sredstvima nabavili smo niz računala i projektor, te druge opreme. Puno nam toga još nedostaje, ali smatramo da moramo nastaviti na isti način. Zadnjih godina redovito se javljamo na domaće i međunarodne natječaje, jer smo svjesni da se u pretpriступnim fondovima nalaze značajna sredstva pomoću kojih možemo dalje razvijati našu školu.

BOGATA MEĐUNARODNA SURADNJA

Jedna od stvari kojima se ponosimo u posljednjih pet godina jest međunarodna suradnja. Suradivali smo, i još surađujemo, sa školama iz Nizozemske, Mađarske, Srbije i Slovenije, a ukoliko "prodemo" na natječaju Commenius, proširit ćemo tu suradnju na još nekoliko europskih zemalja. Najbolja suradnja koju smo ostvarili svakako je sa srednjom školom Angster Joszef iz mađarskog Pečuhua, a s djelatnicima te škole na čelu s Michaelom Varnagyem vezuje nas iskreno prijateljstvo. Već šest godina se redovito posjećujemo, razmjenjujemo učenike i nastavnike, sudjelujemo na natjecanjima i programima. Treba izdvojiti sudjelovanje na međunarodnom natjecanju Pannon TISZK 2008. zajedno sa školama iz Njemačke, Rumunjske, Mađarske i Austrije, te nastup u sklopu programa Pečuh – europskog grada kulture 2010. kada je naša škola sudjelovala u kulturno-edukativnom programu zajedno sa školama iz Italije, Rumunjske i Mađarske.

U sklopu Leonardo programa naši učenici i nastavnik Ljubomir Tomić su se usavršavali u slovenskom Ptiju, a dvije godine su naši nastavnici i učenici iz područja poljoprivrede posjećivali srednje škole i poljoprivredna dobra u Nizozemskoj. Preko prekograničnih IPA-projekta ostvarili smo suradnju s Kemijsko-tehnološkom školom iz Subotice te Srednjom strukovnom školom iz Crvenke. Osim zajedničkog rada na IPA projektima (dva sa Subotičanima i jedan s Crvenčanima) uspostavili smo i širu suradnju, ponajprije na kulturnom i sportskom polju.

Mirko Ćurić, prof.

CRTICE IZ BOGATE ŠKOLSKE POVIJESTI

Zgrada Obće pučke škole i Šegrtske škole početkom XX. st.

Piše Mirko Ćurić

Obrtnička škola Antuna Horvata najstarija je srednja škola u Đakovu i jedna od hrvatskih srednjih škola s najdužim kontinuiranim radom. Počela je s radom 23. siječnja 1887.

Škola je djelovala 31 godinu u Austro-Ugarskoj Monarhiji, 23 godine u Kraljevini SHS, u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, 46 godina u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji (ranije Federalnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji) i već 21 godinu u Republici hrvatskoj. U 125 godina postojanja Škole nekoliko puta je prekidana nastava zbog ratova ili bolesti. Najveći prekid nastave dogodio se u vrijeme 2. svjetskoga rata kada nastava nije održana kroz dvije školske godine 1943./44., i 1944./45. U vrijeme Domovinskog rata početak školske godine 1991./1992. odgađan je nekoliko puta, a umjesto 1. rujna 1991. školska godina je započela 8. siječnja 1992. Nešto kraći prekidi nastave događali su se i zbog zaraznih bolesti. Primjerice zbog zarazne bolesti "skrleti" nastava je bila prekinuta između 6. i 18. studenoga 1916. Dvije godine kasnije, od 29. listopada 1918. do 17. studenog 1918. nastava je bila također prekinuta iz dva razloga: prvi je bio smještaj vojske u školskoj zgradici, a drugi je bio haranje španjolske gripe koja je u Europi požnjela milijunske žrtve. "U samom Đakovu bilo je kroz dva mjeseca po devet sprovoda dnevno," piše u Spomenici škole.

Šegrtska škola je započela s radom 23. siječnja 1887. godine u Đakovu, u prostorima tadašnje Obće pučke škole, a svečano ju je otvorio kraljevski kotarski prijstav Josip Lađarević u nazročnosti privremenog načelnika Općinskog poglavarnstva Đakova, kipara Vatroslava Doneganija. Prvi ravnatelj Šegrtske škole bio je Ivan

Kocić Jergović, učitelj u đakovačkoj Obćoj pučkoj školi. „Pošto su sve priprave za otvorenie te škole uređene bile, pošto su svi šegrti od 9. siječnja pozivu Duha Svetoga u župskoj crkvi prisustvovali, pošto im je u školskoj zgradici ravnatelj iste škole propise pročitao, shodno slovo izrekao, proglaši poglaviti gospodin Lađarević školu otvorenom. Predavanja su započela dne 25. siječnja 1887. godine...“ piše u Spomenici Obće pučke škole o ovom značajnom događaju za cijelu Đakovštinu, jer je škola i proizašla iz neminovne potrebe đakovačkih obrtnika i trgovaca za sustavnim školovanjem brojnih šegrti i kalfi.

ZANATSKO-TRGOVAČKA ŠKOLA

Škola svoje izvorno ime zadržava tri deset godina. Reforme školskog sustava započele su od odluke „Ministarstva za trgovinu i industriju Jugoslavije da preuzeme od šk. god. 1928./29. sve šegrtske škole, temeljem finansijskog zakona“. Sve šegrtske škole moraju se ubuduće upravljati po Zakonu o zanatskim školama. Škola tako mijenja naziv u ZANATSKO - TRGOVAČKA ŠKOLA.

Od šk. god. 1928./29. nestaje zapisa o školi u Spomenici Obće pučke škole. O tome sa žaljenjem zapisuje i spomenopisac sljedeće: „Kako već više godina uprava Gradanske škole vodi ogorčenu borbu da dobije od Osnovne škole Šegrtsku školu, a pogotovo od kako je preselila iz Bosilovije u zgradu Osnovne škole, te kada je uspjela u svojoj „pravednoj borbi“, jer „obični učitelji“ nijesu sposobni da dadu ono što je šegrtima potrebno, prema nastavnom planu i programu“ – nema više ni traga ni glasa o Šegrtskoj školi. Iako je škola postojala i dalje, ali pod mačuhin-

skom njegovom obzirom na njenu pisanu povijest, kojoj u tome razdoblju nema ne traga. To je grijeh onih koji su tom Školu rukovodili, a potomcima nijesu ništa pismeno ostavili.“

Gradanska škola je prethodnica kasnije Ekonomsko, danas Srednje strukovne škole braće Radića, a svojevrsno „suparništvo“ započeto u dvadesetim godinama XX. stoljeća, između ove dvije škole postoji i danas kada ove škole dijele iste školske prostore. Bilo bi bolje da je tada bilo više suradnje među školama, a valjalo bi da je više suradnje i danas.

STRUČNA PRODUŽNA ŠKOLA

Stravični rat, čije posljedice i rane ni danas nisu do kraja zaciјelile teško je poremetio rad Škole. Iako Đakovo nije bilo unutar velikih ratnih operacija, niti je puno razarano, ipak je nastava provedena samo kroz dvije školske godine 1941./1942. i 1942./1943., dok naredne dvije godine škola nije djelovala.

Škola je tada djelovala pod imenom STRUČNA PRODUŽNA ŠKOLA. Školske godine 1941./1942. brojila je 35 učenika, 31 muških i 4 ženska učenika, podijeljenih u tri odjela, a predavalo je 6 djetalnika; tri nastavnika i tri nastavnice. Škola je radiла svega 8 mjeseci. Iduće školske godine Škola je radila 7 mjeseci s jednakim brojem učenika i djetalnika.

Po završetku II. svjetskog i uspostave nove vlasti, Škola je, nakon stanke od dvije godine, u školskoj godini 1945./46. nastavila s radom. Početak nastave bio je 21. rujna 1945., a Škola je brojila dva odjeljenja, tri razreda i ukupno je imala 61 učenika, od toga tri devojke. Ravnateljem škole, odnosno, upraviteljem kako se to tada zvalo, imenovan je kratkotrajno drug Vojko Seleš, a škola je i dalje nosila ime STRUČNA PRODUŽNA ŠKOLA u Đakovu. Ubrzo Vojka Seleša zamjenjuje na mjestu „upravitelja škole“ Karlo Hrabač, a nakon nekoliko mjeseci Antun Matasović. Očito je da nova vlast još nije znala točno tko bi i kako trebao voditi novu školu.

Prvi nastavnici u Stručno produžnoj školi radili su honorarno, a bilo ih je sedmero: Karlo Hrabač, Stanislav Koplievski, Pavle Franjković, Jerko Vukov, Jakov Nikić, Anka Toljanić i Ana Toldi. Već iduće godine mijenja se sastav predavača u Školi, među njih ulazi Antun Horvat, koji postaje upravitelj škole na godinu dana, čovjek po kojem danas Obrtnička škola nosi ime. Broj nastavnika se penje na 11. Uz školu se nalazio i Internat, prihvatalište za učenike izvan Đakova, od 1. svibnja 1946. Imao je 7 prostorija veličine, a primao je u početku 15 učenika na cijelu opskrbu. Nastava je izvođena u podrumskim prostorijama Osnovne škole. Školske godine 1946./47. prvi puta za v. d. upravitelja Škole biva postavljen Antun Horvat, a slijedećih godina tu ulogu vrši Pero Lucarić, da bi gospodin Horvat ponovno bio po-

stavljen upraviteljem šk. god. 1949./50. On je bio prvi stalni upravitelj Škole učenika u privredi, a premješten je iz đakovačke Sedmogodišnje škole.

Đakovu se 1946. osniva i Poljoprivredni tehnikum, koji kasnije prerasta u poljoprivrednu školu. Ova se škola danas nalazi u sastavu Obrtničke škole Antuna Horvata.

ŠKOLA UČENIKA U PRIVREDI

Škola je 28. srpnja 1947. godine dobila ime ŠKOLA UČENIKA U PRIVREDI, a kasnije je tom nazivu dodano ime đakovačkog partizana Regala Vajs. Te godine škola je brojila 126 učenika koji su nastavu pohađali u samo tri učionice. U internatu je broj korisnika narastao na 33 študenika. Manjak prostora je velik problem i često djelatnici Škole na njega upozoravaju. Pokušalo se na različite načine riješiti taj problem. Godine 1951. Škola seli, zajedno s Poljoprivrednim tehnikumom, u zgradu nekadašnje Poljoprivredne škole u Radićevu ulici br. 9. Ponovno, 1953. godine, seli u zgradu Osnovne škole, pa u nekadašnju gimnazijsku zgradu u Ulici kralja Tomislava, potom u novu zgradu građenu za ŠUP, u istoj ulici gdje se ostalo do spajanja svih tadašnjih srednjih škola u jednu, kada prestaje sa samostalnim radom i nastavlja ga u Srednjoškolskom centru „braće Ribar“, zajedno s Gimnazijom i Ekonomskom školom.

U posljednjoj školskoj godini, 1966./67., prije stvaranja Srednjoškolskog centra braće Ribar u prvi razred ŠUP-a upisano je 137 učenika u 4 razredna odjela. U drugi razred upisano je 84 učenika u 3 razredna odjela, a u treći razred je bilo upisano 53 učenika u dva razredna odjela. Ukupno 294 učenika u devet odjela. Nastava je izvođena u zgradi ŠUP-a i Ekonomске škole koju danas koriste niži razredi Osnovne škole Ivana Gorana Kovačića. Dakle, baš kao i danas Obrtnička škola (sljednik ŠUP-a) i Strukovna škola (sljednik Ekonomске škole) dijele istu zgradu. ŠUP je u zgradi današnje OŠ I. G. Kovačića koristio tri učionice na prvom katu i jednu učionicu u podrumu. Tjelesni se odgoj izvodio na igralištima ondašnjeg Partizana (danasa Hrvatski sokol). Direktor Škole bio je učitelj Ivan Vanić.

To je bila godina u kojoj se ušlo u novu reformu srednjeg školstva. Tako je na sjednici Radne zajednice Škole (svi zaposlenici) 23. svibnja razmatran dopis Skupštine Općine u vezi reforme obrazovanja i zaključeno je da se donese odluka o referendumu. Savjet Škole donio je 26. svibnja 1967. odluku da se "referendum za fuziju škola" održi 11. lipnja 1967.

Glasovanje je održano 11. lipnja 1967. od 9 h do 9:30 h, a rezultati su bili: 1 glas za spajanje (fuziju) škola, a 7 glasova protiv spajanja, odnosno za nastavak samostalnog djelovanja Škole. U (ne)skladu s poštovanjem volje glasača u tadašnjem društvu, unatoč protivljenju djelatnika Škole, ipak je došlo do spajanja s druge dvije đakovačke srednje škole u jednu školu.

Zadnji zapisi u spomenici Šegrtske škole i ŠUP-a odnose se na odluku o upisu

Kolektiv škole 1995. godine

učenika u novu školsku godinu. Zaključeno je da će biti zastupljene ove struke: metalska, tekstilna, elektrotehnička, državodjelska, prehrambena, građevinska, staklopaprerađivačka, a bilo je upisano i nekoliko učenika brijačkog zanimanja. Učenici izvan ondašnje Općine Đakovo, zaključeno je, moraju plaćati školarinu. Učenici građevinske struke će pohađati nastavu, ako Škola dobije dodatna sredstva od Zajednice obrazovanja i jednu učionicu u prostorijama Narodnog sveučilišta. "Upis u novu školsku godinu vršit će se 1., 2. i 3. rujna, a upisnina će iznositi 5.000 starih dinara", zadnji je zapis u Spomenici, a nakon toga naša Škola postaje dio Srednjoškolskog centra braće Ribar.

Od 1968. do 1991. prestaje samostalan rad Šegrtske škole/Škole učenika u privredi (ŠUP), koja postaje dio Srednjoškolskog centra braće Ribar. Sjedište ove velike škole koja je apsorbirala Gimnaziju, Ekonomsku školu i ŠUP bilo je u novoj školskoj zgradi,

montažne zgrade, dok gimnazija ne dobije novu zgradu, što baš i nije obrazac društvene pravednosti. Škola je tako smještena u dvorištu OŠ Vladimira Nazora, gdje se nalazi velika lipa, pa je od učenika prozvana romantičnim imenom Škola pod lipom, iako rad u njoj nije bio nimalo romantičan. Zgrada je imala šest učionica i zbornicu, dvije mikro kancelarije, tri ulaza, bez nadstrešnice, tako da profesori u bundama i kišobranima moraju prelaziti iz zgrade u zgradu ili kisnuti, kada je bilo lošije vrijeme. Dio nastave se realizirao i u zgradi bivšeg CUO – a i radionicama gdje je uređen i opremljen frizerski salon.

Nastavničko vijeće Obrtničke škole, ustrojeno je 4. rujna 1991., na čelu s ravnateljicom prof. Slavicom Tadić, koja je tu funkciju obnašala do ljeta 2000. Od 2000. do veljače 2006. ravnateljem je bio prof. Josip Čengić, a od veljače 2006. ravnatelj je pisac ovih redaka, prof. Mirko Ćurić.

OBRTNIČKA ŠKOLA ANTUNA HORVATA

Za Školu su bolji dani došli tek uspostavom neovisne hrvatske države. Usuđujem se napisati, uz dužno poštovanje slavne prošlosti, kako je najuspješnije razdoblje u povijesti škole upravo posljednjih dvadesetak godina. Nikada više razrednih odjela, učenika, aktivnosti i priznanja kao u tih dvadeset godina.

Velik datum u novijoj povijesti Škole je 9. srpnja 1991. kada se, odlukom tadašnje Skupštine općine Đakovo, CUO Braće Ribar razdvaja na gimnaziju, strukovnu školu i obrtničku školu. Budući da je bilo nemoguće organizirati nastavu za sve tri škole u samo jednoj zgradi bivšeg CUO – a, odlučeno je da Obrtnička škola privremeno iseli u montažne zgrade u dvorištu OŠ Vladimira Nazora, a da će se uskoro pronaći neko odgovarajuće rješenje. Već se i tada govorilo o gradnji nove zgrade za Gimnaziju, ali su spominjane i neke druge kombinacije. Tako je škola smještena u

Antun Horvat

POVODOM 125. OBLJETNICE ŠKOLE

Nastava je trebala početi u rujnu 1991., no planove i programe je promjenio Domovinski rat. Nastava u šk. god. 1991. /92. započela je tek 8. siječnja 1992. nakon poznatog Sarajevskog dogovora o primirju, ali je često bila prekidana uslijed zračnih i topničkih napada, a jednom su krhotine granata pogodile i zgradu Škole. Na sreću, nitko u tim napadima nije stradao.

Na prijedlog đakovačkog Udruženja obrtnika, 5. ožujka 1992. Škola dobiva ime po Antunu Horvatu, dugogodišnjem ravnatelju i predavaču u ŠUP - u.

Nastavu je šk. god. 1991. /92. pohađalo 554 učenika podijeljenih u 18 odjela. Nastavničko vijeće brojilo je 24 člana: Ivan Balen, Ljiljana Čališ, Mirko Ćurić, Blagica Divald, Ljubica Duvnjak, Luka Duvnjak, Slavica Knezović, Katica Doko, Jadranka Pilipović, Josip Čengić, Spomenka Namjesnik, Ljerka Kuburić, Jasna Perić, Marin Kolar, Anselma Salopek, Mira Majer, Ivanka Smajo, Josip Štenc, Branko Špoljar, Jasenka Horvat, Marijan Horvat, Luka Mitrović, Krunoslava Papuga i Slavica Tadić, ravnatelj.

Za svoj rad škola je dobila niz priznanja među kojima je Nagrada grada Đakova za 2000., Zelena povelja Osječko-baranjske županije za 2008., ali ponajprije se ponosimo činjenicom da smo dva puta proglašeni najboljom obrtničkom školom u Hrvatskoj i zaslužili Nagradu šegrt Hlapić, 30. travnja 1999. i 1. srpnja 2010. Učenici i djelatnici Škole su za svoj rad primili brojna priznanja, a sve nastupe, uspjehe i priznanja u zemlji i inozemstvu nemoguće jenabrojiti u ovom tekstu!

Kolektiv škole 2003. godine

Ravnatelji Obrtničke škole Antuna Horvata od osnutka do danas:

Ivan Kocić Jergović	1887.
Josip Raček	1888. - 1908.,
Andrija Matuzović	1908.- 1910.
Mijo Žrelec	1910. - 1921.
Ivan Gašparac	1928. - 1941.
Julije Stiglić	1941.- 1945.
Vojko Seleš	1946.
Karlo Hrabač	1945.
Antun Matasović	1946.
Antun Horvat	1946.-1947.
Pero Lucarić	1947.-1949.
Gabrijel Etelka	1949.- 1950.
Antun Horvat	1950. - 1954.

Vojko Seleš	1954.-1956.
Branko Špehar	1956.1957.
Mišo Ratkovčić	1957.-1958.
Ivan Vanić	1958- 1959.
Vladimir Pihler	1959.- 1960.
Ivan Vanić	1960.- 1967.
Slavica Tadić	1991.- 2000.
Josip Čengić	2000.- 2006.
Mirko Ćurić	2006.-

Ravnatelji u vrijeme kada je škola djelovala u sklopu Srednjoškolskoga centra braća Ribar odnosno Centra za usmjereni obrazovanje braća Ribar 1967.-1991.

Miroslav Brkić, Stjepan Sokolović
Ivan Čulo , Ilija Đekić, Željko Mandić

Kolektiv škole 2011. godine

OD OSAMOSTALJENJA DO DANAS

Kada se školske godine 1991./1992. Obrtnička škola Antuna Horvata osamostalila, odnosno kada je odvojena od ostalih dviju srednjoškolskih ustanova u Đakovu, nastavu je pohađalo 554 učenika podijeljenih u 18 razrednih odjela. Sljedećih pet godina Škola se širi, a broj učenika povećava na 704, a razrednih odjela na 25 i već tada postaje najveća srednja škola u Đakovštini. Među prvima je prihvatiла bavarski model dvojnog sustava obrazovanja, što je značilo čvrsto povezivanje Škole sa svim obrtnicima i ukupnim gospodarstvom Đakovštine. Od tada se u Školu nijedan učenik ne upisuje bez odgovarajućeg ugovora o naukovavanju i osiguranog mesta za praktičnu nastavu. Tijesno povezivanje teorijske i praktične nastave osiguravalo je svim učenicima da kvalitetno savladaju ukupni program naukovavanja i na taj se način uspješno pripreme za tržište rada koje ih čeka po završetku treće godine naukovavanja i položenog pomoćničkog ispita u odabranom zanimanju. Na čelu Škole je u to vrijeme bila prof. Slavica Tadić i ponajviše zahvaljujući njoj dvojni se model obrazovanja u ovoj sredini, a i šire, uspješno održao dugi niz godina. Poslije prof. Tadić ravnatelj Škole je bio prof. Josip Čengić, a nakon nepuna dva mandata prof. Čengića Škola je dobila novog ravnatelja, koji tu dužnost obnaša i danas. To je prof. Mirko Ćurić, dugogodišnji prof. hrvatskog jezika i književnosti, poznati i priznati đakovački književnik i aktivni sudionik gotovo svih kulturnih događanja u Đakovu i šire. Ponajviše zahvaljujući njegovom nesebičnom radu u Školi i izvan nje, Obrtnička se škola u Đakovu ne samo profilirala kao uspješna obrtničko-tehnička škola u Đakovštini nego se i afirmirala kao uzorna srednja škola u Osječko-baranjskoj županiji i u RH uopće.

Za svoj uspješan rad Škola, učenici, zaposlenici, ali i majstori kod kojih su učenici bili na praktičnom dijelu naukovavanja, dobili su zaslужena priznanja. 1999. Ministarstvo gospodarstva je dodijelilo Školi diplomu "Segrt Hlapić" kao najboljoj školi izvođaču

"dvojnog sustava" obrazovanja za rad u obrtničkim zanimanjima. Već sljedeće godine, Škola prima Nagradu Grada Đakova za iznimne rezultate i doprinos u prosvjetno-kulturnom i obrtničkom životu grada. Ministarstvo za obrt, malo i srednje poduzetništvo je 2002. Školi dodijelilo diplomu kao najboljoj strukovnoj školi.

I danas je ova škola jedna od najuspješnijih srednjih škola u Republici Hrvatskoj koja ospozobjava učenike za obrtnička zanimanja u trogodišnjem trajanju, ali i manji broj učenika za tehnička zanimanja u četverogodišnjem trajanju. Točnije, u ovoj školskoj godini 2011./2012. u Školu je upisano ukupno 797 učenika raspodijeljenih u 31 razredni odjel. Od ukupnog broja učenika, 16 obrtničkih zanimanja Školu pohađaju 502 učenika, 4 poljoprivredna zanimanja pohađa 180 učenika, a za tehničara za mehatroniku obrazuje se ukupno 115 učenika. Teorijsku i praktičnu nastavu izvodi ukupno 77 nastavnika (67 na neodređeno i 10 na određeno radno vrijeme).

Škola organizira i provodi nastavu u četiri zgrade na ukupno 5084 m² unutarnjeg prostora, koji se sastoji od 20 učionica, 10 praktikuma, 2 radionice, 1 učiteljskog kabimenta, 5 uredskih prostorija, zbornice, knjižnice, 2 informacijske učionice i 10 sanitarnih prostora.

Općeobrazovni dio programa i stručno-teorijski dio programa naukovavanja izvodi se u objektima Škole, a praktični dio naukovavanja ostvaruje se većim dijelom u licenciranim obrtničkim radionicama i trgovačkim društvinama na temelju ugovora o naukovavanju. Dio praktičnog dijela naukovavanja za učenike drvene struke ostvaruje se u dislociranoj školskoj stolarskoj radionici, a za učenike tekstilne i frizerske struke, te učenike PT fitofarmaceute

u adaptiranim praktikumi ma u okviru Gradske nastavno-športske dvorane. Školsku športsku dvoranu, kao i otvorena športska igrališta Škola koristi i dijeli zajedno sa Srednjom strukovnom školom Braće Radić i Gimnazijom Antuna Gustava Matoša.

Teorijska i praktična nastava, kao i sva stručna prak-

U dvorištu OŠ Vladimira Nazora

sa za sva poljoprivredna zanimanja, osim u prostorima Škole, organizira se i provodi i na školskom poljoprivrednom dobru na Ivandvoru (44 ha poljoprivrednog zemljišta, od toga 3 ha voćnjaka i 41 ha ratarskih površina) i u 2 školska plastenika (200m²) u dvorištu Škole.

Dio praktične nastave učenika za zanimanje PT fitofarmaceut izvodi se u poljoprivrednim ljekarnama, a dio praktične nastave učenika za zanimanje Agroturistički tehničar izvodi se i u odgovarajućim ugostiteljskim objektima.

Škola je opremljena s odgovarajućim didaktičkim sredstvima i pomagalima, pa se može reći da u velikoj mjeri ima zadovoljavajuće materijalno-tehničke uvjete rada.

Posebna specifičnost ove škole je organizacija nastave, koja se u dogovoru s licenciranim obrtničkim radionicama, u kojima učenici pohađaju praktični dio naukovavanja organizira po ciklusima. Naime, da bi se ostvario cjelokupni godišnji plan i program rada Škole i ukupni nastavni plan i program svih zastupljenih zanimanja nastava u Školi i izvan Škole organizira se u 4 ciklusa (po 2 u svakom polugodištu). Time se optimalno iskorištavaju postojeći prostorni kapaciteti u samoj Školi i zadovoljavaju potrebe majstorskih radionica o rav-

nomjernoj zastupljenosti učenika 1., 2. i 3. razreda na praktičnom dijelu naukovanja.

Uz sve navedeno za ovu su Školu posebno značajni i sljedeći datumi: 22. veljače 1995. godine Školi je stigla pristupnica za članstvo u UNESCO-vom sustavu pridruženih škola; 16. ožujka 1995. godine na Svjetskom sajmu obrtništva u Muenchenu Škola se predstavila odjevnim predmetima s motivima zlatoveza; 9. prosinca 1993. godine Školu posjećuje ministrica prosvjete i kulture Vesna Girardi Jurkić u pratnji osječko-baranjskog župana i đakovačkog gradonačelnika, 10. listopada 1996. godine Školu je posjetila delegacija Vijeća Europe, a u povodu svoje 120. godišnjice (1887.-2007.), Škola izdaje monografiju na ukupno 150 stranica.

Zanimljivo je napomenuti da je Obrtnička škola Antuna Horvata u Đakovu jedna od rijetkih u Hrvatskoj koja ima i svoju himnu, a autor glazbe i teksta je njezin dugogodišnji zaposlenik, sada u zasluženoj mirovini, dipl. ing. Ivan Balen.

HIMNA OBRTNIČKE ŠKOLE:

Pamet, srce i snaga mišića simbolom su obrtničke škole.
Mladost, ljubav, ljepota, poštovanje,
vrijednosti su koje mladi vole.
Snagom uma, znojem lica,
žuljevitih ruku
radeći uče i ponos su
svom hrvatskom puku!

Zbog svega navedenog nedvojbeno je da se u ovoj Školi i te kako dobro radi, a da je tome uistinu tako govorii 125. obljetnica postojanja i rada Škole u kojoj se ponajprije brižno njeguje tradicija koja povezuje stare i nove obrte, ali i gotovo sva poljoprivredna zanimanja, jer danas ova Škola više nije samo obrtnička, nego i tehnička škola u kojoj se već dugi niz godina obrazuju poljoprivredni tehničari, a od prije četiri godine i tehničari za mehatroniku u koje se zanimanje svake godine prijavljuje sve veći broj učenika.

Branko Špoljar, prof. i pedagog

POLJOPRIVREDA PET GODINA POSLIJE...

Kad smo prije pet godina slavili „okrugli“ jubilej naše škole nismo skrivali ponos i zadovoljstvo što smo članovi institucije koja ne samo da je najveća već je i tad bila najstarija. I doista nije mala stvar raditi u instituciji koja se proteže kroz tri stoljeća: utemeljena u devetnaestom, proživjela i preživjela cijelo dvadeseto, a evo, Bogu hvala, i prva desetina dvadeset prvoga stoljeća već jeiza nas... Koliko god bili ispunjeni ponosom i zadovoljstvom, a držeći se izreke kako uspjeh i priznanje obvezuju, nismo se uljuljali u „slatke sne“ već smo dobrano zasukali rukave i nastavili tradiciju (pa na kraju ne smijemo si dopustiti da budemo lošiji od naših prethodnika, a isto tako i našim nasljednicima trebamo namrijeti barem toliko koliko smo baštinili).

U godini tadašnjeg jubileja, dakle školske godine 2007./2008. Poljoprivreda je imala ukupno 151 učenika, u osam razrednih odjela i to sljedeća zanimanja: poljoprivredni tehničar opći 80 učenika, poljoprivredni tehničar fitofarmaceut 66 učenika i agroturistički tehničar 55 učenika. Danas, pet godina poslije povećao se i broj učenika i broj zanimanja, pa tako trenutačno imamo ukupno 186 učenika, u zanimanjima: poljoprivredni tehničar opći 92 učenika, agroturistički tehničar 65 učenika, poljoprivredni tehničar stočar 13 učenika i poljoprivredni tehničar biljne proizvodnje 11 učenika.

Zanimanje agroturistički tehničar imali smo prvi u regiji i pripadamo prvim školama u državi koje su počele s tim programom. Isto tako se možemo pohvaliti da smo jedina škola u državi koja ima zanimanje poljoprivredni tehničar stočar.

Osim u nastavi, učenici su vrlo uspješni i u izvannastavnim aktivnostima, športu, kulturi, dobrotvornim manifestacijama, učeničkom zadružarstvu istraživačkom radu itd. Osavjali su vrlo visoka odličja, pa čak i na međunarodnim natjecanjima (primjer naše bivše učenice, sada apsolventice na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku, Mare Bandalo, koja je na

Prodaja jabuka iz školskog voćnjaka

međunarodnom natjecanju u preponskom jahanju osvojila srebrnu medalju, a tu je i učenik trećeg razreda, Domagoj Horvat koji je osvojio titulu svjetskog viceprvaka u disciplini grappling...)

U izvannastavnim aktivnostima su naši profesori također vrlo angažirani. Ne mogu ne spomenuti našeg bivšeg kolegu svestranog, sada umirovljenog, profesora Balena, istaknutog glazbenika i pisca, a i autor ovih redaka je uspio objaviti tri knjige... (Đuro Bošnjak op. a.)

DRŽAVNA I ŠKOLSKA NATJECANJA

Naši učenici su uspješni sudionici školskih i državnih natjecanja u kojima sudjeluju od 2007.g. u disciplinama Hortus i Agro.

Najzapaženiji rezultat postignut je u travnju 2011. godine u Vinkovcima na IX. Državnom natjecanju učenika srednjih škola Republike Hrvatske u obrazovnom sektoru poljoprivrede u disciplinama Agro, Hortus i Flora. Učenica 4. Pt2 razreda Marija Ivaković natjecala se u disciplini Hortus i osvojila 2. mjesto i srebrnu medalju. Mentor učenici bio je profesor Ivan Išasegi.

Osim u svojoj struci, učenici postižu zavidne rezultate i u drugim predmetima. Ivana Grizak i Marija Ivaković nakon osvojenog 1. mesta na županijskom natjecanju iz povijesti, plasiraju se na državno natjecanje s mentoricom Dubravkom Bradić i osvajaju

Razrednice Katica Doko, Ljiljana Čališ, Sanja Malević i Krunoslava Papuga su na maturalno putovanje u Italiju povele četiri razreda poljoprivredne struke. Učenici su posjetili Veronu –grad Romea i Julije, Padovu, Lago di Garda i na kraju Gardeland!

SUVREMENI PLASTENIK I VINSKI LABORATORIJ

Sredstvima Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa u iznosu od 200.000,00 kuna Obrtnička škola Antuna Horvata Đakovo je izgradila dva suvremena plastenika ukupne površine 208 m2. Osim izvođača koji su podigli objekt, na ovom projektu je radio i veliki broj učenika, nastavnika i djelatnika naše škole. Njihov doprinos je velik u prikupljanju dokumentacije, izgradnji infrastrukture i opremanju okoliša i samog plastenika.

Proces dobivanja dozvola i gradnja trajali su do siječnja 2009. godine kada počinje i prva sezona proizvodnje presadnica. Plastenici su grijani i automatizirani, a služe učenicima poljoprivredne i prehrambene struke te budućim agroturističkim tehničarima za obavljanje vježbi i praktične nastave.

Učenici već tri godine sudjeluju u realizaciji proizvodnih procesa od planiranja, nabave potrebnih materijala, proizvodnje, marketinga, prodaje i analize rezultata poslovanja.

10. mjesto. Učenice Marija Ivaković (Pula, 2008.g.) i Ana-Marija Mihaljević (Opatija, 2011. godine) s mentoricom Dubravkom Scharmitzer odlaže na državno natjecanje učeničkih zadruga u kategoriji istraživačkih radova.

NEZOBORAVNE USPOMENE S MATURALNIH PUTOVANJA

- Ekskurzija Beč-Bratislava-Budimpešta, travanj 2007.

Učenici četvrtih i trećih razreda poljoprivredne struke bili su na maturalnoj ekskurziji tzv. BBB. Na putovanju je bilo 44 učenika uz pratnju tri profesora (Išasegi, Ramčić i Smoljo). Uz obilazak znamenitosti ova tri grada, putovanje je u potpunosti ispunilo sva očekivanja.

- Gardaland-Verona-Padova, travanj i kolovoz 2010.

Njega presadnica povrća i cvijeća u plasteniku

Mara Bandalo i Mihaela Gerstner s mentorima Sanjom Malević i Ivanom Isasegijem (Zagreb, 2007.)

Proizvodni proces i praktičnu nastavu u plasteniku vode Krunoslava Papuga, dipl. ing. i Drago Smoljo, dipl. ing. uz povremenu pomoć ostalih kolega iz stručnog vijeća poljoprivrede i ostalih stručnih vijeća.

Uz suvremenih plastenika u zgradama školskih radionica smješten je i suvremeni vinski laboratorijski.

Uz navedena sredstva Ministarstvo poljoprivrede je školi odobrilo 50.000,00 kuna za kupnju novog traktora, a razliku potrebnih sredstava za ovu kupnju dodat će sama škola iz prihoda ostvarenih radom na školskom poljoprivrednom imanju.

NAJBOLJI UČENICI I RAZREDI

Svake godine stručni tim škole na osnovu uspjeha i uzornog vladanja izabire najbolji razred i učenika u četverogodišnjem obrazovanju.

2008. godine najboljim razredom je proglašeno odjeljenje razrednika Drage Smolje (tadašnji 2.Pt2.). Sljedeće tri godine za redom titulu najboljeg razreda nosilo je odjeljenje agroturističkog smjera razrednice Sanje Malević. Razredi su nagrađeni jednodnevnim putovanjem u Zagreb, Varaždin, Trakošćan i Višnjinu.

Najboljim učenicima proglašeni su: Danijela Jugović (2008.), Mario Divić (2009.) i Marija Papić (2010.).

ŠKOLSKO IMANJE IVANDVOR

Ukupna površina školskog imanja je 43 ha. Pod voćarskim kulturama je 3 ha, a ratarske kulture se uzgajaju na dvije parcele od 21 ha i 19 ha. Na imanju se nalaze učionica i alatnica.

nizozemske kraljice s prekrasnim botaničkim vrtom u Apeldoornu, nizozemske poldere i vjetrenjače.

I na kraju, posjet Amsterdamu „Venečiji sjevera“, gradu muzeja i mostova, gradu mladih.

U sklopu svoje teoretske i praktične nastave organiziramo stručne ekskurzije. zajedno s učenicima posjećujemo Osječki poljoprivredni sajam, poljoprivredni sajam „Agrozemlja“ u Bizovcu, Gudovcu, Eko-etno sajam u Zagrebu, Inu Kutinu, Vukovar-Ilok-Ivankovo gdje osim stručnih sadržaja (vinarije, vinograda i agroturističkog imanja) posjetimo Ovčaru i Spomen-muzej u Vukovaru.

MANIFESTACIJE

Učenici poljoprivredne struke svoje rade i proizvode prezentiraju na sajmu Eko-etno Hrvatska u Zagrebu, (2007. godine smo dobili od Agencije za strukovno obrazovanje i Zagrebačkog velesajma Priznanje za cijelokupan nastup i najljepši izložbeni prostor), izložbi Dani kruh-dani zahvalnosti za plodove zemlje, vinskoj manifestaciji Bonavita u Trnavi.

Dan škole, manifestacija Mome gradu za blagdane, Dobre je činiti dobro i Dan grada ne mogu proći bez sudjelovanja naših učenika.

Svakog listopada sudjeluju na državnoj i regionalnoj smotri Dani jabuka u Đakovu gdje uz izložbeni prostor organiziraju i edukativne radionice.

Sudionici su i državnih natjecanja učeničkih zadruga u kategoriji izložbenih radova, ili učeničkih istraživačkih radova u Puli, Podgori, Donjem Miholjcu i, ove godine, u Opatiji.

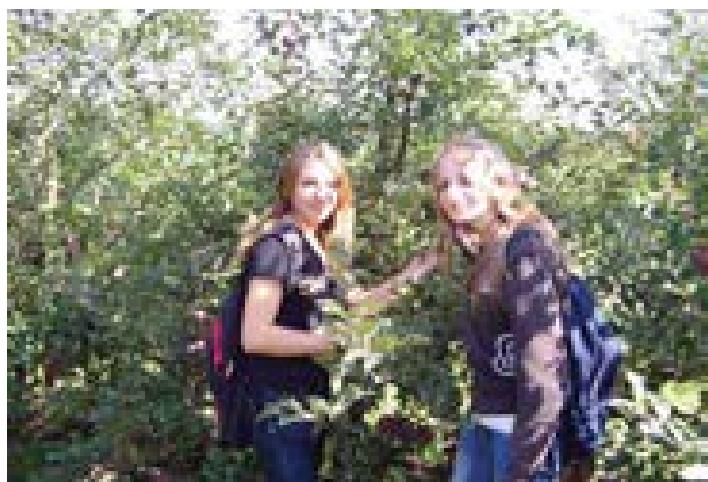
U sklopu Međunarodnog programa eko škole, čija smo članica od 2004. godine, učenici sudjeluju u nizu projekata i radionica i eko kvizova gdje postižu zapažene rezultate.

Od 2006. naša škola je središte Županijskog stručnog vijeća za poljoprivredu (voditelj Sanja Malević) koje obuhvaća 5 poljoprivrednih škola 14 županija i 37 članova. Svake godine organiziramo stručne skupove na kojima kao predavači sudjeluju kolege iz našeg aktiva. Profesori se redovno stručno usavršavaju posjećujući seminare u Vinkovcima, Osijeku, Požegi, Zagrebu i Čakovcu. Rad u školi i stručna usavršavanja rezultirali su promocijama nastavnika u mentore i savjetnike uz magisterij dvaju kolega.

2010. godine posjetili smo poljoprivredni sajam u Veroni, Padovu i Veneciju. U sklopu projekta, čiji je nositelj Gospodarska škola Čakovec, uz višemjesečnu edukaciju, organiziran je u svibnju 2011. godine posjet nastavnika Nizozemskoj. U rujnu 2011., kao članovi HDBZ Agronomskog fakulteta u Zagrebu, posjetili smo vinogradarske terene i vinarije na Pelješcu.

Sudjelujemo u izradi projekata koji unapređuju poljoprivrednu struku i omogućuju kvalitetniji rad i nama i naraštajima koji dolaze. Plastenici, vozni park i nastavna oprema dobiveni su novcem iz projekata. Trenutno čekamo rezultate IPA projekta preko-granične suradnje čiji je cilj proizvodnja ekoloških sredstava za zaštitu bilja.

Tekst i fotografije pripremili članovi Stručnog vijeća poljoprivrede: Đuro Bošnjak, Ivan Isasegi, Ivan Krišto, Sanja Malević, Krunoslava Papuga i Drago Smoljo.

Berba jabuka u školskom voćnjaku

UPOZNAJMO AGROTURISTIČKE TEHNIČARE

Agroturistički tehničar je četverogodišnje zanimanje u poljoprivrednom dijelu naše škole. Učenici slušaju, kao i u svim strukovnim školama, zajedničke predmete: hrvatski jezik, strani jezik, povijest, tjelesnu i zdravstvenu kulturu, vjerouauk, matematiku, kemiju, fiziku i računalstvo, te predmete koji su iz grupe posebnih stručnih predmeta: turistička geografija, prehrana, kuharstvo, turizam i marketing, bilinogostvo, stočarstvo i hortikulturno uređenje gospodarstva. Učenici imaju i mogućnost biranja izbornih i fakultativnih predmeta kao što su: konjogostvo, pčelarstvo, ljekovito bilje, vinarstvo, izrada autohtonog suvenira i slično.

Agronomija, prehrana, ugostiteljstvo i turizam objedinjeni ovim zanimanjem čine cjelinu kojom se nastoji očuvati tradicija poljoprivredne proizvodnje u našoj Đakovštini i šire. Cilj ovog zanimanja je pripremiti obiteljska gospodarstva za ulazak u EU, vodeći računa o očuvanju prirode cjelovitosti poštujući ekološka načela, te očuvanje slavonske tradicije. Stoga učenici osim teorijske nastave imaju i praktične vježbe po pojedini stručnim predmetima.

Učenici kažu da je najzanimljiviji dio nastave u ovom zanimanju praktična nastava. Ona se dijeli na dva dijela:

Dobro je činiti dobro Đakovačko korzo

praktična nastava iz poljoprivredne i ugostiteljske struke. Učenici sa svojim profesorima jedan dan u tjednu na Ivan-dvoru održaju nastavu iz poljoprivredne struke u vrijeme radova u polju, a u zimskom periodu taj dio praktične nastave se odvija u školi. Tu počinju pravi izazovi, jer se praksa obavlja u školskoj kuhinji.

Osim pripremanja domaćih, slavonskih jela i kolača, u kuhinji se priprema i zimnica za koju su se namirnice uzgojile i pripremile tijekom godine na školskom imanju. Tu se mogu naći marmelada od jabuka, kruške u kompotu, pekmez od šljiva, sok od rajčice, a i turšija. Ledenica je če-

sto puna plodova za vježbe u hladnim zimskim danima.

Od velikog broja proizvoda iz praktikuma kuharstva i proizvoda drugih zanimanja ne možemo izdvojiti niti jedan posebno, jer se svi oni nalaze na prodajnom stolu na različitim manifestacijama u Đakovu i Đakovštini. Učenici – agroturistički tehničari najčešće te proizvode prodaju jer na taj način osim što uče o marketingu predstavljaju i svoje vrlo zanimljivo zanimanje.

Najposjećenije manifestacije:

- Jabučini dani – Đakovo,
- Božićni gastro-fest – Đakovo,

- Mrsna i nemrsna jela kroz poklade i korizmu – Đakovo,

- Uskrišnji gastro-fest – Đakovo,

- Sajam obrtnika - Đakovo,

- Županijska smotra učeničkih zadruga – Bilje i Donji Miholjac,

- Edukacijsko natjecanje u kvaliteti voćnih rakija – Semeljci,

- Dobro je činiti dobro - Đakovo.

Učenici naše škole sudjelovali su u različitim humanitarnim akcijama poklanjajući ono što su marljivim radom proizveli na različitim vrstama vježbi. Agroturistički tehničari su već nekoliko godina omiljeni gosti u Hrvatskom crvenom križu u Đakovu jer njihovim korisnicima nosimo domaće kolače, marmeladu, sok od rajčice i sl. za Uskrs ili za Božić. Svi znamo da je uvjek dobro činiti dobro, a posebno za blagdane.

Na satima praktične nastave nađe se vremena i za različite kreativne radionice. Na tim radionicama učenici izrađuju ukrasne predmete za blagdane ili za pano u školskom holu.

Agroturistički tehničari
(1.Pt2., 2.Pt2. i 4.Pt)

profesorice Mirjana Klepo i Dubravka Scharmitzer

Eko-etno sajam u Zagrebu

Uskrišnji Gastro-fest na đakovačkom korzu

PET GODINA ZANIMANJA PEKAR

Zanimanje pekar, trenutno jedino zanimanje u okviru programa prehrane broji 40 učenika u tri razredna odjeljenja. Postignuća pekara i njihovih mentorova očituju se u sudjelovanju na državnim natjecanjima gdje postižu zavidne rezultate:

- 2007. Zagreb - A. Ivić - 3. mjesto,
- 2008. Zagreb - H. Zimaj
- 3. mjesto J. Kelić - 2. mjesto M. Milošević - 4. mjesto,
- 2009. Varaždin - Ž. Logara - 4. mjesto,
- 2010. Varaždin - K. Livnjak - 1. mjesto,
- Zadar - B. Čurić - 3. mjesto.

Možemo se pohvaliti činjenicom da će naša Škola biti škola domaćin ovogodišnjem državnom natjecanju u zanimanju pekar koje će se održati 10. i 11. svibnja 2012.

Svih tih rezultata ne bi bilo da u našoj školi ne postoje dobri preduvjeti u smislu opremljenosti pekarskog praktikuma koji je izdvojen od zgrade škole i nalazi se u novoj sportskoj dvorani u Đakovu. To možemo zahvaliti gradu Đakovu s kojim ostvarujemo vrlo dobru suradnju. Praktikum je svečano otvoren na Dan škole 2011. čijem je otvorenju nazočio i gradonačelnik grada Đakova Zoran Vinković. Suradnja s gradom i s Turističkom zajednicom grada Đakova očituje se u odazivu na razne gradske manifestacije gdje pekari sudjeluju i ujedno promoviraju svoje zanimanje i školu iz koje dolaze. Neke od

Prvo mjesto na državnom natjecanju u Varaždinu 2010. godine

tih manifestacija su: Dobro je činiti dobro, Jabučini dan, Đakovački vezovi, Đakovački bušari, itd. U smislu njegovanja kulturne baštine i tradicije upriličili smo prodaju prigodnih uskrsnjih pogača na đakovačkom korzu.

Dobru suradnju ostvarujemo i s Udržušenjem obrtnika grada Đakova. Sudjelujemo na Obrtničkom sajmu pri Đakovački vezovima.

Osim sudjelovanja na gradskim manifestacijama pekari se pojavljuju i diljem Lijepa naše. Tako svake godine gostujemo na Etno-eko sajmu u Zagrebu. U Pakracu smo 2010. sudjelovali na sajmu Slavonski banovac, a Udruga

studenata iz Slavonije nas je pozvala kao goste u Zagreb 2010. na manifestaciju Tko sam, što sam, odakle sam.

Ono čime se posebno možemo pohvaliti je predstavljanje naših pekarskih proizvoda izvan granica naše domovine na izložbi Dobra hrana u Crvenki.

U svemu tome nismo zaboravili ni zapostavili humanitarno djelovanje. Zapažen uspjeh je ostvario projekt pod mentorstvom profesorice M.

Breulj i učenika 3. K/P razreda koji su se prijavili na natječaj Ljudi za ljude. Svake godine u vrijeme božićnih blagdana, vremenu darivanja, sjetimo se i onih najpotrebitijih, a to je udruga Neven koja okuplja djecu s posebnim potrebama i Dom za starije i nemoćne osobe u Đakovu. Ove godine smo svoje humanitarno djelovanje usmjerili udržuši Sv. Vinko Paulski iz Đakova.

Sanja Hajduković, dipl. ing.

Sudjelovanje na natječaju "Ljudi za ljude EU"

Treće mjesto na državnom natjecanju 2011. godine

Stigli roboti

U razdoblju od zadnjih pet godina naš je aktiv doživio možda i najveće promjene od svih struka u našem kolektivu. U naš segment obrazovanja učenika uvršteno je jedno novo i vrlo atraktivno zanimanje u kojem sudjelujemo zajedno s kolegama iz strojarstva. Nakon godina truda i aktivnosti za ishodjenje odobrenja za uvođenje, počeli smo upisivati tehničare za mehatroniku. Veliki trud je uložen u ishodjenje odobrenja jer je naša škola obrazovala u tehničkim strukama isključivo trogodišnja zanimanja. Ne baš najbojni materijalni uvjeti bili su također mala prepreka u ostvarivanju cilja, ali upornošću i radom i te su se barijere probile i počeli smo s prvom generacijom u školskoj godini 2008./2009. Bio je to svojevrsni eksperiment koji je jako uspio. Animirati učenike osmih razreda je bio veliki izazov jer sam naziv zanimanja kod većine ljudi izaziva zbumjenost i nerazumijevanje. Članovi našeg aktiva su obišli gotovo svaku školu u okolici i zanimljivim prezentacijama približili osmašima ovo multidisciplinarno tehničko zanimanje. Bojali smo se odziva na naše pozive jer su informacije teško probijale stereotipe. Upis je bio dostatan za pokretanje jednog razreda i mehatronika je zaživjela. Usپoredo s prvim upisom morali smo početi intenzivno raditi na opremanju kabineta. Za taj posao smo imali dvije godine dok momci ne dođu do trećeg razreda i ne počnu slušati predmete za koje su laboratoriji neophodni. Tu se radi o senzorici, robotici, vođenjima procesa računalom i sličnim predmetima za koje nismo do tada imali potrebu. Izradili smo nekoliko prijava za natječaje i u jednom uspjeli. Sredstva koja smo dobili nisu bila dosta na za opremanje laboratorija u potpunosti, ali je škola dodala određena sredstva tako da smo uspjeli opremiti dva kabinta s opremom koja pokriva gotovo sve potrebe za navedene predmete. Procesna industrijska elektrotronika, roboti raznih vrsta, senzori i računala za upravljanje instalirani su vrlo brzo nakon čega smo započeli s intenzivnim upoznavanjem i vježbom. Mnoge radne subote i ostajanje nakon nastave rezultirali

su potpunim svladavanjem materije za rad s opremom. Učenici su brzo prihvatali rad s novim tehnologijama i nastava se u potpunosti odvija na modernoj opremi. Na ovaj način smo uspjeli postići zanimljivu nastavu s jako puno praktičnih sati gdje se znanje i vještine brzo usvajaju. To zalaganje i uspjesi na planu opremanja i inoviranja u nastavi rezultirali su pojačanim interesom za ovo zanimanje i poduzeće rang liste pri sljedećim upisima. Danas je ovo zanimanje stabilno s upisom i vrlo zanimljivo za učenike. Imamo sve četiri generacije i radimo u punom pogonu. Od ovakvog iskoraka veliku korist su ostvarili i ostali naši učenici koji također imaju poboljšane uvjete rada u svom profilu.

Jedan od robota iz kabinetra

Iako je formiranje novih prostora i opremanje bila naša najvažnija zadaća u pokretanju novog zanimanja, članovi aktiva su dali svoj doprinos i u drugim razvojnim projektima u našoj školi. Istakli bismo da je elektro-aktiv surađiva na projektu izgradnje plastenika

Kada smo dali veliki doprinos. Prva projektna dokumentacija za dio elektro instalacija odrđena je u potpunosti i škola nije imala troškova prema projektnoj kući s kojom surađujemo. Savjetima i iskuštvom smo pomogli u ishodjenju potrebne dokumentacije za građevinsku dozvolu. Izveli smo dio instalacija koji nije bio ugovorom obuhvaćen od strane dobavljača, a i održavanje opreme smo preuzeli na sebe.

Uključili smo se i u izradu instalacija raznih vrsta prilikom održavanja istih i izradi novih. Potrebno je naglasiti izradu instalacija na prostoru poljoprivrednog dobra Ivan-dvor. Tamo je ove godine postavljena mini solarna elektrana za potrebe napajanja

električnom energijom zatvorenih prostorija i nešto vanjske rasvjete. Na taj način doprinosimo ekološkoj proizvodnji električne energije iz obnovljivih izvora. Učenici uče važnost takvih radnji koje u budućnosti neće imati alternativu.

U našu školu smo nakon niza godina vratili stručne skupove regionalnog karaktera, ali i natjecanja iz elektro zanimanja. Ta je činjenica da smo se aktivno uključili u rad međužupanijskog vijeća elektrotehnike dobro prihvaćena među kolegama u regiji tako da danas imamo tjesnu suradnju s više škola Osječko-baranjske i Vukovarsko-srijemske županije. Posjećujemo skupove, razmijenjujemo znanja i iskustva na korist učenika. Dok čitate ovaj tekst pripreme za natjecanje elektroinstalatera i montera bit će u završnoj fazi. Goste iz spomenute dvije županije dočekat ćemo potpuno spremni da održimo natjecanje bez iznenadenja. Radimo na tome da svi sudionici budu lijepo primljeni i da bez obzira na rezultat, odu iz naše škole puni pozitivnih dojmova.

U smjeru promidžbe elektro zanimanja naši učenici pod vodstvom profesora sudjeluju u gradskoj akciji „Hoću biti majstor“. Naš izložbeni prostor je vrlo atraktivna jer obiluje tehničkim pomagalima i opremom. Razvijanje vježbi

Izrada razdjelnice za instalaciju u plasteniku

iz robotike taj će prostor učiniti dodatno atraktivnim pogotovo za neodlučne osmaše.

Zaslugom najviše našeg Marijana u školi je pokrenut jedan skroman, ali dobro posjećen talent show „Pokaži što znaš“. Tom prilikom možemo vidjeti jedno drugo lice naših učenika i sve njihove talente koje u nastavi ne mogu pokazati. Od svirke, pjesme, plesa i glume do vještina na motoru što je zapravo vrlo zanimljivo jer na taj način i učenici saznavaju više jedni o drugima. Svaki put se osim prikazivanja različitih vrsta talenata u okviru iste priredbe održava i rock koncert.

Roland Kolarević, dipl. ing.

Detalj s talent showa Pokaži što znaš za čiji razglas i tehniku se brinu djelatnici i učenici elektro aktiva

ŠKOLSKA KNJIŽNICA OD 2007. DO 2012.

Knjižnica nudi više od lektire

U proteklom petogodišnjem razdoblju knjižničarka Henrieta Matković osmisnila je slogan *Knjižnica nudi više od lektire*, u skladu s kojim se odvija knjižnično poslovanje. Nabavlja se raznolika knjižnična građa i o njoj se korisnici informiraju na različite načine: reklamama na izložbenom stolu u knjižnici, godišnjom Powerpoint prezentacijom u Gradskom kinu, popisom prinovaljene građe na oglasnoj ploči, prijedlozima za čitanje na poleđini straničnika (bookmarkera) koji se dobije uz svaku posuđenu knjigu. Uz ostale podatke o školskoj knjižnici, i na web stranici <http://ss-obrnicka-ahorvata-dj.skole.hr/skola/knjiznica> mogu se pronaći prijedlozi za čitanje koji nisu lektira. Sva knjižnična građa je računalno obrađena, te je dostupna i za online-pretraživanje prema više kriterijima (autoru, naslovu, ključnim riječima itd.).

Od rujna 2008. posudba se obavlja računalnom, pomoću bar-kod čitača.

U zadnje vrijeme su najčitanije knjige, osim lektire, bile *Sumrak Stephenie Meyer* (do sada su posuđivani i nastavci), te priručnik za mlade *Tajne odrastanja : savjetnik za djevojke* Gaby Schuster.

Korisnici u knjižnici mogu koristiti i dva računala s pristupom internetu i pisačima.

Knjižnični fond

Na početku 2012. godine u knjižnom fondu nalazi se 5930 inventariziranih knjiga i udžbenika, te 222 originalna primjerka audiovizualne i elektroničke građe. Knjižnica prima i 24 naslova časopisa, a najviše se čitaju *PC chip*, *Drvo*

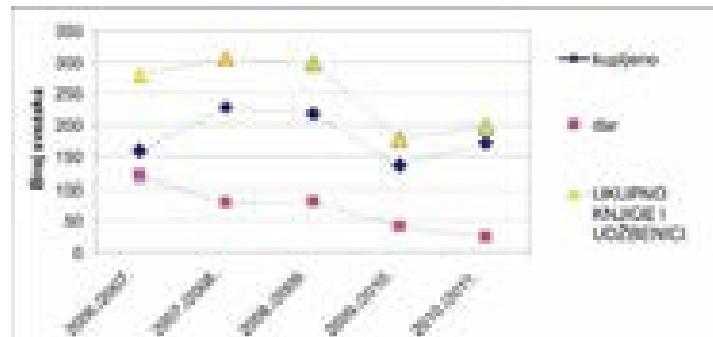
Knjižnica na školskim web stranicama

znanja i *Gospodarski list*. Na slici 2 vidljivo je da je broj knjiga krajem 2011. za 1105 svezaka veći nego prije pet godina; dok je udžbenički fond povećan za 171 svezak. U istom razdoblju broj jedinica audiovizualne i elektroničke građe povećan je za 59 (AV za 41, a e-građe za 18 primjeraka).

Broj novonabavljenih građe je i veći, budući da je u međuvremenu otpisano ukupno 169 svezaka dotrajalih, zastarjelih, nevraćenih i nestalih knjiga i udžbenika; a u 2011. četiri sveska su darovana Vijećnici Nacionalne biblioteke Bosne i Hercegovine u Sarajevu, čime smo se uključili u međunarodni projekt Books4Vijecnica - Humanost u akciji.

U proteklih pet školskih godina ukupno je nabavljeno 1257 svezaka nove knjižne građe, od čega je 910 kupljeno, a 347 dobiveno na dar. U istom razdoblju nabavljena su i 83 primjerka audiovizualne i elektroničke građe (26 kupnjom i 57 kao dar), te je formirana posebna zbirka AV i e-građe.

Grafički prikaz pokazuje da je od 2006. do 2009. godišnje nabavljano oko 300 svezaka nove knjižne građe, dok se u posljednje dvije godine broj smanjio na nešto manje od 200. To je posljedica recesiskog vremena u kojem se nalažimo. Međutim, treba istaknuti da krivulja koja pokazuje kupljene knjige nema tako veliki pad kao krivulja darovanih. I kod audiovizualne i elektroničke građe primjetan je značajniji pad darovanoga u odnosu na kupljeno.

Nabava knjižne građe od šk. god. 2006./2007. do 2010./2011.

Najviše nove građe je iz područja književnosti (lektira, ali i beletristica), te primijenjenih znanosti (stručne knjige iz različitih područja, a najviše iz elektrotehnike, strojarstva i poljoprivrede).

U studenom 2011. darovali smo 423 svesku neinventariziranih knjiga (nehrvatskih izdanja i prijevoda) Vijeću srpske nacionalne manjine Općine Darda, koje u svojim prostorijama ima i knjižnicu za mještane Darde. Radi se o knjigama koje su nam pripale nakon raspodjele knjižničnog fonda bivšeg CUO-a Braća Ribar, 1994./95. školske godine, a koje smo čuvali radi moguće razmjene s nekom od knjižnica iz bivših jugoslavenskih republika. Budući da nije bilo prilike za ostvariti razmjenu, odlučili smo ih darovati zainteresiranim knjižnicama.

U knjižnici se još uvijek nalazi 190 neinventariziranih knjiga; a zbog nedostatka prostora za smještaj građe, pri sljedećem otpisu i njih se planira otpisati.

Pribrojimo li ih inventariziranim, na početku 2012.

godine u knjižnici je ukupno 6120 svezaka knjižne građe.

Budući da se redovito nabavlja nova građa, a stara i dotrajala otpisuje, većina knjiga je u razmjeru dobrom stanju. Izdanja tvrdoga uveza imaju prednost kod kupnje, a manja oštećenja popravljaju se posebnim ljepljivim folijama.

Na žalost, i dalje je prisutan problem smještaja građe. Prostor knjižnice podijeljen je između dvije škole i nema mjesta za postavljanje novih polica, niti za osiguranje potpuno slobodnog pristupa fondu; tako da se na pojedinim policama moralo započeti slaganje knjiga ili u dva reda ili vodoravno. To zahtijeva više vremena za pronalazak tražene knjige, ali ipak omogućuje rast fonda i približavanje Standardu za školske knjižnice. S obzirom na činjenicu da je u našoj školi nastava organizirana po ciklusima i da nastavu istovremeno pohađa oko 550 učenika, u sljedećem petogodišnjem razdoblju očekujemo dostizanje brojki propisanih Standardom.

**Henrieta Matković,
prof. i dipl. knjiž.**

Darivanje knjiga Vijeću srpske nacionalne manjine Općine Darda

Darivanje knjiga

STROJARSTVO - aktivnost u proteklih pet godina

Kako napisati sve što su strojari radili u proteklih pet godina, a da ništa ne zaboravim. Šest inženjera strojarstva i tri profesora tehničke kulture sa svojim učenicima (njih u prosjeku 150 do 180) radili su kao jedna dobro uvježbana ekipa.

Tako se prilikom obilježavanja Eko i projektnih dana uljepšavalo okruženje škole, brusila se i čistila ograda, pravila se nova za potrebe plastenika i čuvanja poljoprivredne mehanizacije i strojeva, ličile su se učionice i uljepšavalo dvorište.

Škola svake godine, u suradnji s Obrtničkom komorom, na Trgu Franje Tuđmana, organizira promociju zanimanja „Želim biti majstor“, kada inovativnost i kreativnost naših učenika i nastavnika dolazi do punog izražaja. To je prilika učenicima da predstave svoja zanimanja. Tada automehaničari od starih, neupotrebljivih i otpisanih automobila, uz pomoć autolimara: popravljaju, restauriraju, uljepšavaju i izlažu „ljetopane“, koji svojom pojmom privlače pozornost i zainteresiranost prolaznika.

Vodoinstalateri i plinoinstalateri na radnim stolovima demonstriraju spajanje i funkcioniranje vodovodne i plinske mreže u kućanstvu.

Strojobravari izlažu različite oblike ograda, kao i druge proizvode.

Mehaničari poljoprivredne mehanizacije ponose se svojim školskim traktorom i radnim priključcima, te objašnjavaju zašto su sretni jer su upisali baš ovo zanimanje.

Dan grada, Đakovački vezovi, Jabučini dani (proizvodnja jabučne rakije, cijedjenje jabučnog soka), humanitarne aktivnosti „Dobro je činiti dobro“ i druge, a naravno Zagrebački velesajam i slični sajmovi, su dio svakogodišnjih aktivnosti na kojima se predstavljamo sa svojim zanimanjima.

U proteklih pet godina nije bilo natjecanja iz struke (od školskog, županijskog, državnog), na kojem nismo sudjelovali i pokazali zavidno teoretsko i praktično znanje. Sve navedeno rezultat je kontinuiranog rada i aktivnosti.

S učenicima smo putovali po cijeloj Hrvatskoj (Slavonski Brod, Donja Bebrina, Bjelovar, Županja, Zagreb), Sloveniji (Novo Mesto, Ptuj), Mađarskoj. Navest će samo dio onog što smo vidjeli, naučili, doživjeli na našim stručnim putovanjima.

Slavonski Brod

U Slavonskom Brodu smo posjetili „Đuro Đaković“ Holding d.d. i njegove radne jedinice. Uz pomoć njihovih inženjera obišli smo pogone i upoznali se s tehnološkim postupcima struke. Jedna od

Mehaničari poljoprivredne mehanizacije uz Školski traktor

njih je toplinska obrada, gdje su učenici imali priliku vidjeti velike komorne peći i druga zanimljiva postrojenja.

U našoj školskoj radionicici učenici vježbaju i usavršavaju neke postupke zavarivanja i lemljenja dok su u „Đuri Đaković“ termoenergetskim postrojenjima“ d.o.o. učenici vidjeli kako to rade strojevi uz nadzor radnika, sve do najsvremenijih CNC strojeva, gdje stroj pomoću programa izradi cijeli proizvod, npr. blok motora i drugo.

Ono što je učenicima bilo posebno zanimljivo su specijalna vozila koja se proizvode u „Đuri“. To su na primjer razni tipovi teretnih željezničkih vagona, građevinskih radnih strojeva, vojna vozila i vozila za razminiranje.

Na svakom našem stručnom putovanju smo posjetili i neko kulturno odredište kako bi učenici, ali i profesori prošli vidike.

Donja Bebrina

U Donjoj Bebrini posjetili smo proizvodnju BIO-DIE-SELA za autoindustriju (koja mora uđovoljiti visoke ekokriterije). Tu nas je dočekao gospodin Ivan Jakobović koji je konstruirao mini postrojenje za proizvodnju biodizela. Kad Hrvatska uđe u Europsku uniju 2013. godine, morat će osigurati 20 posto ukupne

proizvodnje goriva iz obnovljivih izvora. Proizvodnja biodizela sada je u Hrvatskoj tek simbolična.

Mini postrojenje za proizvodnju bio-dizela moglo bi imati svako veće obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i tako riješiti svoje potrebe za energijom, naglasio je profesor Ivan Jakobović koji je u suradnji s partnerima iz Osla i Floride osnovao Institut za razvoj, primjenu i proizvodnju novih tehnologija, s ciljem da pomogne mladim inovatorima da patentiraju, usavrše i komercijaliziraju svoje inovacije. Tu su svakom našem učeniku na pamet dolazile svakakve ideje koje će možda jednog dana i sami isprobati kao mladi inovatori.

Bjelovar

Jedno od odredišta naših stručnih ekskurzija bila je nekada na daleko poznata tvornica Tomo Vinković iz Bjelovara danas „Prima commerce“ tvornica traktora Bjelovar“ koja je najveći proizvođač zglobnih traktora Ecotrac u Hrvatskoj, po uzoru na traktore iz proizvodnog programa „starog“ Tome Vinković.

„Stari“ Tomo Vinković itekako ima što pokazati učenicima. U pogonu se obavlja kompletna toplinska obrada metala, cijeli program bravare, tokarije. Sve strojne dije-

Mehatroničari u institutu za ispitivanje kvalitete materijala

Anamarija i Anto u Sloveniji u projektu Leonardo

love za zglobni traktor izrađuju sami, te sastavljaju i provjeravaju njihovu ispravnost.

Svako tko posjeti tvornicu „starog“ Tome Vinkovića uočit će na jednom zidu slogan „DAJ OD SEBE RADA VIŠE, SAMO ON SIROMAŠTVO BRIŠE“, kao što su primijetili i naši učenici, te ga fotografirali.

Županja

Županju smo posjetili kako bi se učenici upoznali s jednim od najvećih proizvođača traktora, poljoprivredne mehanizacije i dizelskih motora ove vrste u regiji.

Pogoni SAME DEUTZ-FAHR (SDF), LAMBORGHINI i HURLIMANN jedan su od vodećih svjetskih proizvođača, prisutni su na svim kontinentima – kako je naglasio predstavnik tvornice koji nam je poželio dobrodošlicu i zahvalio nam što dovodimo mlade ljude, njihovu potencijalnu radnu snagu.

Tvornica se osim proizvodnje poljoprivredne mehanizacije i dizelskih motora, bavi istraživanjem i razvojem.

Zagreb

Zagreb Auto Show se održava svake druge godine, ako ga ne spriječi kriza, kao 2010. On je obvezna stručna ekskurzija za naše učenike i profesore. Ovdje se mogu naći različiti modeli iz automobilske industrije koji pripadaju auto kućama s ovog područja.

Spomenut ću samo jednog „ljepotana“ Audijev RS6, automobil koji se ističe originalnim pristupom i izvanserijskim performansama.

Svaki dolazak u Zagreb prati obvezna posjeta Tehničkom i drugim muzejima, kao na primjer Muzeju za umjetnost i obrt, Muzeju suvremene umjetnosti, Hrvatskom škol-

skom muzeju, Arheološkom muzeju, Etnografskom muzeju, Hrvatskom povjesnom muzeju...

Ptuj - Slovenija

Ptuj je jedna sasvim druga priča. To je projekt međunarodne zajednice, točnije Evropske unije, koji omogućava razmjenu učenika unutar evropskih zemalja, stručno usavršavanje nastavnog osoblja, te mnoge druge vidove približavanja Europskoj uniji.

U ovom slučaju radilo se o projektu LEONARDO DA VINCI - IVT (Initial Vocational Training) koji uključuje stručno usavršavanje dvoje učenika u zanimanju automehaničar. Izabrani su Anamarija Maletić i Anto Mandura, učenici tadašnjeg 2.ST1 razreda školske godine 2010./2011.

Za učenike i njihovog mentora Ljubomira Tomića, ta dva tjedna su bila nešto novo, sveže, ugodno, upoznavanje novih ljudi, novog okruženja, drugačije kulture. Putovanje je bilo naporno i vrlo korisno, jer su ptujski stari grad, njegovi mostovi, vinske „kleti“, mariborsko Pohorje, Bledsko jezero i mnoge druge stvari oduševile radoznali trojac. Doživljaj koji će se zauvijek pamtitи.

Kako odabrana ekipa, nisu bili turisti, nego „šljakeri“: Anamarija i Anto su ponedjeljkom i utorkom pohađali praktičnu nastavu u školskom praktikumu, pod budnim okom svoga profesora Tomića (glavnog „krivca“ za cijelu pustolovinu), kao i mentora Štefana.

Srijeda, četvrtak i petak su dani kad je dvojac naučnika „restaurirao“ mercedes u auto servisu „Dominko centar“ Ptuj.

Anamarija i Anto postali su prave medijske zvijezde

(tisk, radio, tv), kao i glavna priča školskih hodnika i mješta njihova življenja. Anamarija je u tv-emisiji Globalno sjelo HRT-a predstavljena u desetominutnom prilogu, kao prva automehaničarka naše Škole, Anto je rođen u automehaničarskoj obitelji i nastavlja tatinim stopama.

Novo Mesto

Revoz tvornica automobila „Renault“, radi još od sedamdesetih godina prošlog stoljeća i najznačajnija je tvornica automobila u bivšoj Jugoslaviji. Tvornica nije zanimaljiva samo za automehaničare i autolimare, jer se u tvornici od limenih ploča izrađuje cijela karoserija automobila. Učenici imaju priliku vidjeti, ocrtavanje, iskravanje, hladno i toplo izvlačenje, zakivanje, lemljenje, bojanje i ostale poslove pri izradi karoserije. Slaganje dijelova automobila poput „lego“ kocki u jednu cjelinu, provjera i kontrola učinjenog nova su iskustva za naše učenike i nastavnike.

Sve je potpuno automatizirano i nema tog mehaničkog zahvata u cijeloj proizvodnji automobila, koji je namijenjen rukama radnika. Strojevi, automati rade sve, pa tako i u provjeri sigurnosti umjesto vozača za volanom sjedi „lutka“.

Pečuh - Mađarska

U dva navrata smo također posjetili našu prijateljsku školu Angster Joszef u Pečuhu. S obzirom da je to strukovna škola kao i naša i oni imaju strojarskih zanimanja, pa nam je zadovoljstvo bilo podijeliti s njima dobra i loša iskustva. Prilikom boravka u Pečuhu posjetili smo Centar novih tehnologija i ne moramo vam reći da nam se tamo mnogo toga svidjelo.

S ovih naših ekskurzija nosimo puno lijepih uspomjena, znamo da su naši učenici imali priliku puno toga naučiti i vidjeti, a bitno je i to da su se tim putovanjima produbljivala stara i pronalazila nova prijateljstva. Sa sigurnošću mogu ustvrditi da su strojari proučili, analizirali i donijeli odluke gdje učenike najbolje podučiti i tamo ih poučavali.

Posebno želim naglasiti veliki doprinos naših majstora koji, uz nastavnike iz škole, ulažu velika nastojanja u obrazovanje učenika na praktičnoj nastavi, kao i u drugim

školskim i izvanškolskim aktivnostima. Pored prenošenja svojih stručnih znanja, pomazuju učenicima u stjecanju radnih navika kako bi se danas sutra lakše uključili u svijet rada. Cilj nam je svima da učenici steknu zvanja majstora, kako bi na ovom našem području, pa i šire, bilo što više obrtničkih radionica. Majstoriima veliko hvala, a učenicima puno sreće na njihovom putu do statusa majstora.

Proučavajući potrebe tržišta rada i Udrženja obrtnika Đakova pripremili smo zahtjev Ministarstvu za nova zanimanja automehatroničar, instalater kućanskih instalacija i računalni tehničar, tako da je u pripremi i novi plan upisa sljedeće školske godine. Smatram da je bitno mladima pružiti više mogućnosti kako bi bili zadovoljniji i perspektivniji.

I na kraju, recimo još nešto o dugogodišnjem radniku ovog aktiva i ove škole profesoru Josipu Štencu, kojem je ovo zadnja radna godina i koji odlazi u zaslženu mirovinu.

Josip Štenc je bio učenik nastavnika Antuna Horvata po kojem je škola dobila ime. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u tadašnjoj Školi Učenika u Privredi. U vrijeme srednjoškolskog Centra „Braća Ribar“ provodio je praktični dio nastave. U međuvremenu se doškolovao, završio fakultet i odvajanja naše škole iz Centra radi kao profesor teoretske i praktične nastane. Radio je u svim zanimanjima koja smo obrazovali.

U svom četrdesetdvodiočnjem radnom stažu odgojio je mnoge generacije.

Hvala mu u moje ime i ime cijelog Stručnog aktiva strojarstva.

Blagica Divald, prof.

Stroj za ispitivanje tvrdoće

PET KUHARSKIH GODINA

Osvojeno 1. mjesto na Kamelija kupu 2007. godine

Nova obljetnica zahtjeva promišljanje o ostvarenom i pronalazak smjernica za budućnost. Ovaj mali osvrt pišem predstavljajući zanimanje kuhar. U proteklih nekoliko godina kuhrska zanimanje postalo je jedno od učenicima najpoželjnijih. Za nas profesore je to poticaj za rad, ali i izazov za postizanje novih, viših standarda nastavnog procesa i pripreme učenika za samostalni rad. U posljednjih pet godina zabilje se puno toga, ali ono što se uistinu pamti je 2007. godina i Kamelija kup u Opatiji. Tada su naši učenici postali državni prvaci na natjecanju učenika završnih razreda zanimanja kuhar.

Želeći zadržati visoki standard i učenicima dati dodatni poticaj za rad i učenje, kroz sljedećih nekoliko godina kabinet kuharstva

Zeljko Bionda, dipl. ing.

Praktični rad u kuhinji

ĐAKOVAČKI BUŠARI

Slavonske Havajke

Početkom veljače, kada zimska hladnoća okuje naš grad, na ulicama se pojavljuju bušari. To znači da je vrijeme poklada i karnevala, te da uskoro dolazi korizma, vrijeme žalosti, odricanja i pokore. Zato prije toga dugog razdoblja treba izbaciti iz sebe sve ludosti koje nas opterećuju. U to pokladno vrijeme u našem kraju maskirani ljudi (bušari) obilaze kuće i domaćinima pjevaju dosjetke i pjesme, a za uzvrat dobiju novac, kolače, slatkiše, pa čak i koju kobasicu. Tradicija bušara seže u daleku prošlost.

Potaknuti ovom tradicijom 1994. godine u Đakovu je osnovan karneval koji danas nosi ime Đakovački bušari. Centralni događaj je velika pokladna povorka svih sudiонika ulicama grada. U nekoliko dana održavanja okupi se tu nekoliko tisuća sudionika iz svih krajeva Lijepe naše, pa čak budu i gosti iz drugih država. Program Đakovačkih bušara traje nekoliko dana uz koncerte, gastro-festival i povorku. Cijeli grad luduje i uživa.

Učenici i profesori naše škole su nekoliko zadnjih godina sudjelovali na Bušarskoj povorci i uvijek su bili zanimljivi i primijećeni. Oblačili su se u Rode, Kriminalce, Rimljane, Egipćane i Slavonske Havajke, 2004. i 2009. godine su osvojili 1. mjesto za najbolju masku u kategoriji školske skupine. To su bile „Vještice“

i „Navijači“. Nagrade su bile simbolične (nekoliko litara soka), ali je zabava bila vrhunска.

Naravno da sudjelovanje u Bušarskoj povorci nije u planu i programu redovite nastave u našoj školi. Sve kreativne ideje učenika i profesora pretočene su u mnogobrojne slobodne aktivnosti. Jedna od njih je i „Gastro-Kreativa“. Cilj i zadaci navedenih aktivnosti su upoznati učenike s poviješću i tradicijom slavonskog sela, učenicima usaditi osjećaj za očuvanje običaja, te ih naučiti pratiti povijest i tradiciju kraja, te sve povezati s turističkom promocijom. Najveći broj učenika u Gastro-Kreativi su učenici: agroturistički tehničari, kuhari, pekari i frizeri s profesoricama Mirjanom Klepo i Dubravkom Scharmitzer.

Dubravka Scharmitzer, dipl. ing.

“Navijači” su osvojili prvo mjesto u kategoriji školske skupine

“Havajke” na slavonski način

GDJE JE ŠKOLA - TU SMO I MI

Natjecanje u Pečuhu

Nastup na Jabučinim danima

Stručno vijeće hrvatskog jezika je vijeće za koje bih rekla da se nikada ne može uspavati, ili jednostavno ništa ne raditi. Tijekom cijele školske godine zajedno s ostatim stručnim vijećima aktivno radimo u velikom broju predstavljanja škole u gradu, državi ili izvan granica Lijepe naše.

Svima su poznate situacije kada učenici i profesori že na osobit način obilježiti neki poseban dan kao na primjer Valentino, Dane kruha i slično, ili događaj kao Dan pada grada Vukovara, podizanje nove eko - zastave i obnova statusa eko - škole. Bilo je takvih događaja i više nego se možemo sjetiti, a ja će nabrojati samo neke.

Sudjelovali smo i stvarali za sve svečane akademije povodom Dana škole, kada smo školu prikazali doista kao kulturnu ustanovu, a prošle smo godine sudjelovali i na svečanoj akademiji povodom Dana grada Đakova, kada je s učenicima radila profesorica Ivanka Raguž. Mnogobrojni su nastupi takve vrste održani na predstavljanjima naše škole u Zagrebu, Pakracu i drugim gradovima povodom sajma i različitih manifestacija, kada smo riječju, izvedbom, ili čitanjem nastupili s učenicima koji su bili ondje kako bi predstavili svoju struku. Sudjelujemo tako na Jabučinim danima, Hoću biti majstor, Da se ne zaboravi i mnogim drugima. Osim manifestacija sudjelujemo i u različitim projektima kao što je projekt Od Tadijanovića do modne revije. Za te je mnogobrojne nastupe

trebalo dugotrajno uigravati različite scenske nastupe, recitacije koje su s učenicima uvježbavale profesorice Ivanka Raguž, Marija Pataran, Mihela Čurić i Anita Bešlić.

Posebno nam je u sjećanju ostao nastup kojeg smo imali u Pečuhu u prijateljskoj školi Angster Josef kada smo školu predstavili prezentacijom koju su izradile profesorice Marija Pataran i profesorica Anita Bešlić s učenicima TM razreda. Tamo smo sudjelovali u različitim kvizovima znanja, što nije bilo nimalo lako jer se sve odvijalo na engleskom jeziku, a pitanja su mahom bila vezana uz zemlju domaćina. Nikome nije bilo previše važno pobijediti, a svima nam je to bio dan zabave i upoznavanja drugih ljudi i njihove kulture.

U ovih smo pet godina redovito sudjelovali na LiDraNu i to na svim razinama ovog natjecanja. Više puta smo s recitacijama ili dramskim nastupima bili na općinskoj razini LiDraNa, naš je školski list svih ovih godina sudjelovao na županijskoj razini ovog natjecanja, a po prvi puta u povijesti škole i na državnoj smotri koja se te godine održavala u Dubrovniku. Zlatovez smo u Dubrovnik pratili učenik Mario Divić i moja melenkost. To je doista bila velika čast da je među svim silnim časopisima u državi naš list proglašen jednim od najboljih, stojeći rame uz rame s mnogim gimnazijskim i drugim elitnim časopisima. Naravno pri stvaranju pobjedničkog broja časopisa, kao i svakog drugog broja, uvezši u obzir i ovaj ko-

jeg upravo čitate, sudjeluje velik broj učenika i nastavnika kojima zahvaljujem, jer bez njih ne bismo uspjeli.

Prošle je godine u našoj školi također po prvi puta održano školsko natjecanje iz znanja hrvatskog jezika, u organizaciji profesorice Marije Pataran, tako da su učenici imali priliku osjetiti i takvu vrstu pismenog ispita.

Osim svih ovih postignuća, bitno je napomenuti da

se posljednjih nekoliko godina nastava hrvatskog jezika uvelike promjenila uvođenjem ispita državne mature za učenike četverogodišnjih zanimanja u sklopu koje je hrvatski jezik obavezан za sve pristupnike, tako da svim silama želimo učenike što bolje pripremiti za polaganje ispita, jer im je to karta za bolju budućnost.

Anita Šakota, prof.

Zlatovez na državnoj smotri u Dubroniku

Svijeće za Vukovar

U BORBI S VREMENOM

Medju prvima zanimanjima u kojima su se školovali učenici naše škole je bio tekstil. Tako da je ovo zanimanje jedno od starijih u našoj školi.

Nekada davno, u dobra stara vremena, u smjeru tekštilla upisivali smo po dva razreda učenika i to je prije bilo četverogodišnje zanimanje. U današnje vrijeme imamo šest učenica trećeg, osam učenica drugog i jedanaest učenica prve godine razreda.

Tijekom proslave 120-te godišnjice postojanja naše škole dobili smo novi prostor, odnosno tekstilnu radnju, u kojoj i danas obavljamo vježbe i praksu, te nastavu iz stručnih predmeta. U radionici imamo desetak šivačih strojeva na kojima se učenice uče raditi i uz pomoć kojih nastaju svi naši modeli odjeće za različite prigode.

U sklopu slobodnih aktivnosti imamo i skupinu „revijašica“ odnosno djevojaka koje nose reviju modela koji se sašiju u tekstilnoj radnji.

Tako je tekstil prisutan na svim predstavljanjima škole na raznim manifestacijama. Sudjelovali smo na događanjima kao što su Želim biti majstor, Jabučini dani, Đakovački vezovi, Bonavitia, Zagrebački jesenski velesajam Eko-etno. U novije vrijeme naši modeli su predstavljeni i u Pečuhu i Subotici, u prijateljskim školama, kojima često idemo u posjet prilikom njihovih proslava. Svugdje su ovi modeli hvaljeni i dočekani velikim

Izrada zlatoveza je postao zaštitni znak naše škole

pljeskom, jer se vidi da je u njih uloženo puno truda.

U tekstilnoj radioni se rade i ručni radovi, kao što je zlatovez po papiru, zbog očuvanja baštine. Motivi koje radimo su s narodnih nošnji, a stavljam ih na modele modernih večernjih haljina. Ovim aktivnostima želimo prenijeti na mlađe generacije znanje naših starijih, kako se nikad ne bi zaboravili tradicionalni načini tekstilnog rada. U neku ruku je taj naš zlatovez postao zaštitnim znakom naše škole, jer smo mnogim gostima tako izradili poklo-

ne s motivima zlatoveza. Bili su to različiti broševi, šalovi, kravate i slično, pa i sam školski list je dobio ime po onome što mi svakodnevno radimo u našoj radionici. To samo pokazuje koliko je u ovoj školi bitan naš aktiv, a i ta vrsta ručnog rada koja se povezuje s ljudima ovog podneblja. Ova grupa vezila veze i šokačke otarke.

Skupina tekstilki sudjeluje i u radu Učeničke zadruge, u okviru koje postižemo zavidne rezultate. Tekstilna radionica šiva i modele za ritmičku skupinu KUD-a Sklad Đakovo, zatim za dramsku

sekциju istog KUD-a, šivali smo komplete (hlače, korzet i bolero) za vokalnu žensku skupinu Đakovčanke. Sudjelovali smo u projektima Izrade Betlehema od šuške i Dugo u noć, u zimsku bijelu noć... gdje su učenice rezale trake za tkanje tepiha, a od jednog tepiha sam sašila atraktivnu jaknu u kombinaciji s traper platnom.

U tekstilnoj radnji u izradi su modeli haljina za starogradske plesove povodom 125 godina Obrtničke škole

Ivana Smajo

Zlatovez kao slobodna aktivnost za sve zainteresirane učenike

Rad u starom tekstilnom praktikumu

Povodom 125 godina Obrtnečke škole razgovarali smo s kovačem i jednim od bivših učenika naše škole, gospodinom Franjom Vinkovićem. Ovo njegovo zanimanje je vrlo intersetantno, a koliko je unosno?

KOVAČ SVOJE SREĆE

Često čujemo da je zanimanje kovač u velikoj mjeri zanimanje koje izumire, no u tom poslu se vrlo uspješno pronašao naš sugovornik koji je svoje znanje i ljubav prema svom zanimanju stekao u našoj školi. Svi znamo za poslovicu Svatko je kovač svoje sreće, a u ovom primjeru je to i dokazano.

► **Predstavite nam se i recite nam od kad radite taj posao.**

Moje ime je Franjo Vinković, imam 38 godina i rođen sam Đakovčanin. Školovao sam se u Vašojoj školi, odnosno u srednjoškolskom centru „Braće Radić“ u vremenu od 1989. do 1993. godine.

► **Zbog čega ste se odlučili i kako baš za ovaj posao?**

Budući da sam od malih nogu imao sklonost prema tehničici i obradi raznih materijala, a dodatno potican ocem koji je uzgred rečeno bio remenar s majstorskim zvanjem, školovanje u ovoj školi bio je logičan slijed događaja.

► **Gdje i kako ste se obučili za posao koji trenutno radiete?**

U to vrijeme obrtnička škola nije postojala, pa sam se upisao za strojarskog tehničara smjer obrada i montaža. Zahvaljujući (gledajući očima odrasle osobe) vrsnim profesorima iz općih predmeta, ali naravno i struke, ljubav prema obradi metala se povećala, a s njom vještina u rukovanju raznim alatima i strojevima. Praktični dio naukovanja – u početku odradujem u školskoj radionici, no ubrzo prelazim u „Mašinsku radionu“ odnosno centralnu radnu jedinicu bivšeg PIK-a Đakovo i to u kovačnicu kod poslovode majstora Mirka Klemena koji mi je ujak. Kao i svaki srednjoškolac, mislio sam da će zahvaljujući toj rodbinskoj vezi bolje proći, odnosno imati i neke olakšice. No to je bila greška... Čim sam ušao u radnju majstor Mirko je stao i uperio prst u mene i rekao „Ti ćeš biti kovač“. Prošle su godine školovanja, iza sebe sam imao odsluženi vojni rok i uspijevam se zaposlit u istoj radnji u kojoj

Franjo na obrtničkom sajmu s gradonačelnikom

radim sljedeće dvije godine. Poslijeratno vrijeme uzima svoj danak te Mašinska radiona propada, a ja nastavljam život radeći kao građevinski radnik, konobar, perač kamiona, bravari... 2004. odlučujem otvoriti obrt i pokušati sam raspolažati svojim radnim i slobodnim vremenom, te osigurati egzistenciju mojoj obitelji. Pokušavam položiti majstorski ispit za kovača, no u to vrijeme nije bilo osobe koja bi ispitala moje znanje, te dobivam odbijenice od komisije za polaganje ispita. Međutim 2006. godine dolazi poziv iz

udruženja obrtnika Pula da su našli mentora koji bi me ispitao i u 6. mjesecu sljedeće godine odlazim u Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu gdje mi se uručuje diploma o majstorskem zvanju za zanimanje kovač.

► **Što ste najznačajnije do sada napravili u svom poslu, što biste posebno naglasili?**

Od najznačajnijih stvari koje sam radio mogu istaći ogradu koja dijeli vrt u biskupskom dvoru i ulicu, restauraciju ulaznih vrata koja vodi u kriptu đakovačke katedrale,

razne popravke u unutrašnjosti katedrale... Bilo je tu ograda, od onih jednostavnijih do izuzetno složenih, uličnih i balkonskih, skulptura zmajeva, konja...

► **Čime se trenutno bavite, što je vaša trenutna zanimacija?**

Najznačajniji rad do sada mi je restauracija ograde Strossmayerova parka. To je zdanje staro oko 100 godina, proteže se od Biskupske dvore do Doma zdravlja u dužini od 384 metra, a ukupna površina je oko 600-tinjak kvadratnih metara. Sastoji se od 136 zasebnih segmenata od kojih je svaki težak 100 kg. Svaki segment je prolazio barem 10 puta preko ruku što u konačnici daje impresivnu brojku koja se vrti od oko 150.000 kg koji su prešli preko mojih ruku i leđa. Stvarno velik posao!

► **Što bi u budućnosti voljeli napraviti, a nije bilo prilike do sad? Što još u budućnosti mislite raditi?**

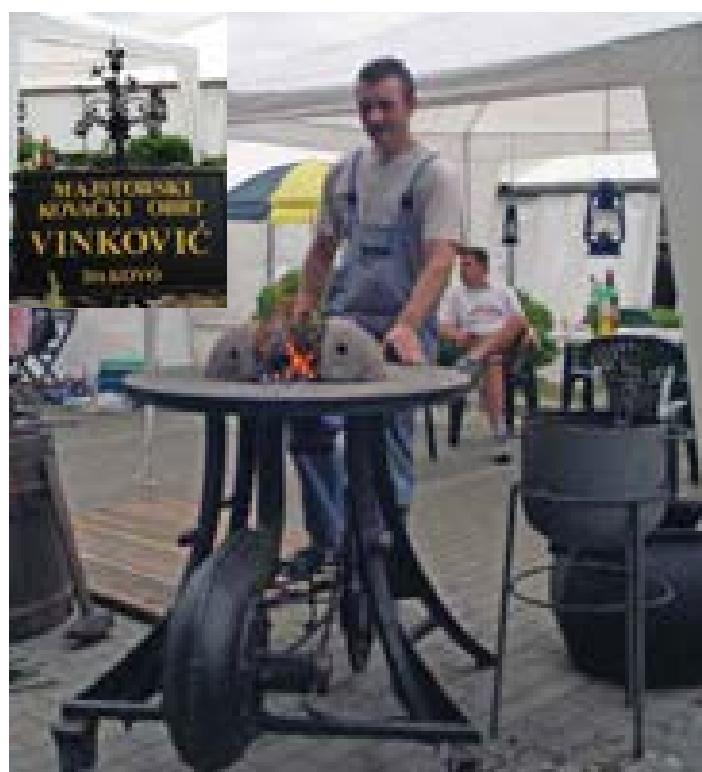
U budućnosti bih volio nastaviti svoj rad, dijeleći svoje znanje mladim ljudima koji pokažu interes za ovaj težak, ali nadasve zanimljiv i kreativan posao.

► **Imate li što poručiti čitateljima?**

Citateljima mogu poručiti da budu uporni u svojim nastojanjima. Budite učenici koji shvaćaju da je škola ustanova koja vas priprema za daljnji život, a profesori ljudi koji vas pripremaju za životne poteškoće. Cijenite se međusobno i uživajte u vašem zajedničkom druženju.

Sve što još možemo nadodati je da majstoru Vinkoviću zahvalimo na razgovoru i zahvalimo mu uspjeh u dalnjem radu. On nam svojim primjerom pokazuje da vrijedi ustrajati u svemu, a ponajprije u onome što radimo iz ljubavi. Ako nešto radimo najbolje što možemo i trudimo se u najvećoj mjeri, uspjeh je zagarantiran.

Blagica Divald, prof

Franjo demonstrira rad na kovačkom stroju

ZIDARI, TESARI I SOBOSLIKARI-LIČIOCI 2007.-2012.

Od graditeljskih zanimanja u našu školu redovito se upisuje zanimanje zidar, a zanimanje tesar samo povremenno, ovisno o interesima učenika. Iako zanimanje soboslikar- ličilac nije graditeljsko zanimanje već pripada uslužnim djelatnostima, mi ga zbog prirode posla, usko vežemo uz graditeljstvo. Soboslikari ličioци se također redovito u većem broju upisuju u našu školu. Premda je graditeljstvo, općenito, u velikoj krizi ove 2011./2012. šk. god. upis u ova zanimanja je bio vrlo uspješan: 11 zidara i 19 soboslikara.

Aktivnosti u školi

Učenici ovih zanimanja teorijski dio programa odrađuju u učionicama i radionicama, a neki dijelovi programa odrađuju se kroz stručne posete gradilištima i radionama. Praktični dio programa odrađuje se u licenciranim radionama.

Stečena teorijska i praktična znanja učenici pokazuju na kontrolnim i pomoćničkim ispitima kada samostalno pripremaju i odrađuju konkretne zadatke svoje struke. Tako su i ovih godina odradili vrlo važne i korisne zadatke:

Zidari i tesari su popločali blatinjavu stazu do zgrade radione, napravili temeljne stope za školski plastenik i temeljne stope zaogradu, popločali sve staze do plastenika i oko plastenika, sazidali

Izrada staze oko plastenika

instalacijske zidove u plasteniku, izradili roštilj na Ivan-dvoru...

Soboslikari- ličioци svake godine u sklopu pomoćničkih i kontrolnih ispita rade na uređenju škole: liče učionice, hodnike, praktikume, radio-nice, bojaju školske ograde, stolariju...

Zajedno sa zidarima obavili su opsežan i komplikiran posao sanacije starih vlažnih i oštećenih zidova u prostorijama KUD-a Sklad. Da bi prostore u kojima uče i borave učinili što ugodnijima učenici su primijenili svoja znanja dekorativnih tehniki i tehnika restauriranja. Zidove su ukrasili crtežima i ornamentima, a stari i dotrajali školski namještaj su restaurirali. Bez zidara i soboslikara bila bi nemislima svaka akcija uređenja škole.

Ekologija

Učenici su ekološki osvješteni što pokazuju svojim projektima koje izrađuju na Eko- projektnom danu koji se organizira svake školske godine. Najviše ih je zanimala primjena ekoloških materijala pri izgradnji i uređenju kuća. Tako su napravili plakate: kuća od drveta i kamena, kuća od slame, nisko-energetska kuća... Soboslikari su se bavili ekološkim bojama, restauriranjem starog školskog namještaja, prikupljali su stari papir...

Slobodne aktivnosti

Kao i svi mlađi ljudi tako i zidari i soboslikari imaju i druge interese i aktivnosti osim svoje struke. Sudjeluju u brojnim slobodnim aktivno-

stima u školi i izvan nje. Rado plešu u folkloru, starogradske plesove, moderne plesove-break dance, članovi su školskog tamburaškog sastava, uspješni su sportaši...

**ŽAN PETRIĆ
najbolji učenik
2009./2010. šk. god.**

Svake školske godine proglašava se najbolji učenik škole. Kao parametri uzimaju se opći uspjeh kroz tri godine, izostanci, vladanje i izvannastavne aktivnosti. Tako je šk. god. 2009./2010. učenik 3.G/SL razreda Žan Petrić, soboslikar- ličilac, proglašen najboljim učenikom škole na veliku radost razrednih kolega i razrednice Mare Brdar. To pokazuje da je učenje i uzorno ponašanje uvijek važno ukoliko se nešto želi postići.

Žan Petrić najbolji učenik
2009./2010. šk. god.

Betoniranje temeljnih stopa

Marija i Mateo u Podgori

Aktivnosti izvan škole

Da se njihova znanja i sposobnosti mogu primijeniti i u drugom područjima pokazali su zidari soboslikari kada su zajedno sa svojim profesoricama osmislili i izradili dva suvenira Đakova. Prvi suvenir je slika starog Đakova na gipsanoj ploči nastao na satima tehnoloških vježbi kod profesorica Mirjane Zubak i Zvjezdane Bogdan.

Drugi suvenir je otisak u gipsu jednog arheološkog nalaza pronađenog na Štrbinicima iz doba Rima, gdje se prvi puta spominje ime CERTISSIA. Nastao je na satima osnove restauriranja kod prof. Mare Bradar

Ovom radionicom i suvenirima učenici su predstavljali školu na nekoliko izložbi. Sudjelovali su u projektu Čuvajmo tradiciju u Muzeju Đakovštine.

Radionicom su se uspješno predstavili u Donjem Miholjcu na županijskoj smotri učeničkih zadruga. Tada je naša škola osvojila prvo mjesto i stekla pravo izlaganja na Državnoj smotri učeničkih zadruga u Podgori gdje su također bili zapaženi.

Svake godine se u našem gradu održava međunarodna izložba jabuka Jabučini dani na kojoj obavezno sudjeluje i naša škola s jabukama iz voćnjaka i radovima učenika različitih zanimanja s temom jabuka.

Soboslikari- ličioci izlažu slike, crteže, šablone, te se predstavljaju radionicom šabloniranja, ili crtanjem na temu jabuka.

Državna natjecanja

1996. održano je u Splitu prvo Državno natjecanje uče-

Oslikavanje klupa i stolica

Novi izgled škole

nika graditeljskih i geodetskih zanimanja pod geslom Gradimo zajedno našu Hrvatsku. Do ove godine održano je ukupno 16 natjecanja. Na svim tim natjecanjima su sudjelovali učenici naše škole zidari, soboslikari i povremeno tesari, sa svojim mentoricama. Ne samo da su sudjelovali već su i ostvarili zavidne rezultate.

2007., Zagreb - 2. mjesto - soboslikari Dalibor Voćanec i Miroslav Pastva

- mentorica Mara Brdar
- 6. mjesto - zidari Alen Antunović i Zlatko Vrabel
- mentorica Mirjana Zubak

2008., Bedekovčina - 1. mjesto - tesari Vedan Hulak i Ivan Gansberger

- mentorica Zvjezdana Bogdan

2009., Varaždin - 2. mjesto - soboslikar Marko Praklačić

- mentorica Mara Brdar
- 4. mjesto - tesari (Vedran Hulak i Ivan Gansberger)
- mentorica Zvjezdana Bogdan

2010., Split - 4. mjesto - soboslikar Igor Merc

- mentorica Mara Brdar

2011., Čakovec - zbog krize je smanjen broj natjecateljskih disciplina tako da su se iz naše škole natjecali samo zidari Marijan Balabanić i Tomica Rukavina s mentoricom Mirjanom Zubak.

Uspjesi i osvojena mjesta jesu važna, ali još je važnije zrelo i odgovorno ponašanje naših učenika. Gdje god da su predstavljali školu redovito su ih nastavnici drugih škola hvalili i zavidjeli nam na takvoj djeci. I mi smo ponosni na njih.

Sve ove gore navedene i još mnoge nenavedene aktivnosti su planirale, pripremale i zajedno s učenicima izvodile profesorce:

Mara Brdar, dipl. inž. kem. tehн.; napredovala u zvanje mentora

- Voditelj je školskog stručnog vijeća za graditeljstvo, drvo i usluge

- Voditelj međupanijskog stručnog vijeća za područje usluga

- Profesor stručnih predmeta zidarima, tesarima i soboslikarima

Mirjana Zubak, dipl. ing. građ.,

- profesor stručnih predmeta zidarima, tesarima i soboslikarima

Marko Praklačić osvoji je 2. mjesto na državnom natjecanju u Varaždinu 2009. godine

Zvjezdana Bogdan, ing. građ.

- Profesor stručnih predmeta zidarima, tesarima i soboslikarima

Od ove šk. god. s nama je i mlada kolegica Tatjana Dumencić, dipl. ing. građ. koja predaje stručne predmete zidarima i soboslikarima.

Izrada suvenira Đakova

Profesorice Tatjana, Mirjana, Zvjezdana i Mara

EKO-ŠKOLA 2007.-2012.

Osvojili smo Zelenu povelju Osječko-baranjske županije 2008. g.

Proteklih pet godina naša eko-škola je nastavila djelovati, u skladu s našim eko-kodeksom *Budućnost našeg planeta u našim je rukama*, kojega su osmislili učenici još 2003./2004. šk. godine, kada smo postali Međunarodna eko-škola.

Naše ekološke aktivnosti koordiniraju profesori Ivan Krišto, Henrieta Matković, a od školske godine 2010./2011. i profesorica Ivana Drobina Truntić (umjesto dotadašnje koordinatorice Sanje Malević, koja je postala školska ispitna koordinatorica za državnu maturu).

Proizvodimo EKO

Na školskom gospodarstvu Ivandvor organizirana je ratarska, voćarska i povrtarska ekološka proizvodnja gdje učenici kompostiraju biljne ostatke, primjenjuju prirodna gnojiva i biološke preparate za tretiranje. U školskom plateniku se također dio proizvodnje odvija na ekološki način.

Stvaramo EKO

Eko radionice su organizirane u sklopu redovne nastave i izvannastavnih aktivnosti u cilju ljepešeg i čišćeg okoliša škole, kao i razvijanja ekološke svijesti kod učenika. Posebno su bile zapažene radionice organizirane u suradnji s Muzejom Đakovštine s ciljem očuvanja slavonske tradicije (*Mali čuvari muzejskog blaga; Od Tadijanovića do modne revije*) u kojima su

sudjelovali učenici različitih struka i zanimanja.

Djelujemo EKO

Uređenje školske zgrade, platenika, parka i igrališta, sadnja cvijeća, grmova i drveća, bojanje klupa i ograda u parku, košnja travnjaka, uređivanje grmlja i drveća, uređenje atletske staze - sve su to aktivnosti u koje su uključeni naši učenici i djelatnici.

U svim prostorijama nalaze se posebne kutije za odlažanje papirnatog otpada, koje učeničke eko-patrole redovito prazne u plavi kontejner u školskom dvorištu.

Sudjelujemo na Eko-etno sajmu u Zagrebu, susretima eko-škola, eko-kvizu Lijepa naša, Međunarodnoj smotri Dani jabuka i jabučinih proizvoda u Đakovu, izložbi Dani kruha - dani zahvalnosti za plodove zemlje, Đakovačkim vezovima itd. Svoje eko-proizvode smo predstavili i na Danu Hemijsko-tehnološke škole u Subotici, te na manifestaciji Dobra hrana u Crvenki.

2010. godine uključili smo se u *Projekt Murva* Udruge Lijepa Naša iz Zagreba, te na Ivandvoru posadili četiri mlada duda, voćke koja je nekad bila česta, a danas se sve rjeđe sadi. Sva četiri stabla, kojima smo dali imena Đuro, Antun, Petar i Ernest, lijepo napreduju.

Iste godine sudjelovali smo i u gradskom projektu revitalizacije Strossmayerovog parka. Grad je nabavio, a naši učenici su posadili 120 mladih stabala na mjesta drveća koje

je nekada bilo u parku, ali je s vremenom propalo ili je jako oštećeno.

Naše učenike i javnost **izvješćujemo** o EKO radu putem panoa, pisanih i elektronskih medija. Sažetak rada Eko-škole predstavljamo svake godine u Gradskom kinu u obliku Powerpoint prezentacije, kao dio programa povodom obilježavanja Dana škole.

2011. godine su eko-koordinatorice održale niz predavanja o eko-školi i školskim eko-projektima. U ožujku je profesorica Ivana Drobina Truntić imala predavanje u Hemijsko-tehnološkoj školi u Subotici, a profesorica Henrieta Matković na stručnom skupu međužupanijskih vijeća za nastavnike strukovnog područja poljoprivreda i usluge u Đakovu. Henrieta Matković je još dva puta predstavila rad eko-škole: u svibnju na Međužupanijskom vijeću za nastavnike strukovnih predmeta prehrambene struke u Đakovu, te u lipnju na Županijskom stručnom vijeću školskih knjižničara srednjih škola u Našicama.

Surađujemo s različitim udrugama i poduzećima našega grada, a kum naše eko-škole je Gradsko poglavarstvo grada Đakova. Uspostavili smo i prekograničnu suradnju sa srednjim školama iz Subotice i Crvenke u osmišljavanju eko-projekta *Ekološka proizvodnja i uporaba biljnih zaštitnih sredstava*, kojeg smo kandidirali kao IPA-projekt iz područja ekologije i čije rezultate očekujemo tijekom 2012. godine.

Svake godine **organiziramo** eko-projektni dan, kada se umjesto redovne nastave održava dvadesetak ekoloških radionica, čije rezultate predstavljamo javnosti i medijima. Na eko-dan 2010. godine realizirali smo projekt *Zelene obale u srcu Slavonije*, te ga prijavili na državni natječaj *Lijepa naše obale*. Osvojili smo prvo mjesto u kategoriji srednjih škola i nagradu od 8 000 kn, te godišnju preplatu na časopis *National Geographic Hrvatska*. Dobiveni novac Školu je uložila u ekološku električnu energiju: u rujnu 2011. kupljen je solarni modul i postavljen na Ivandvoru, tako da sada i tamošnja učionica ima električnu rasvjetu.

Naše aktivnosti omogućuju nam obnovu statusa Međunarodne eko-škole svake dvije godine, te smo 2008. dobili svoju treću zelenu zastavu, a u proljeće 2010. i četvrtu, čime smo stekli tzv. brončani status među hrvatskim eko-školama.

Ponosni smo što je i šira zajednica prepoznala naš rad, te smo 2008. godine nagrađeni Zelenom poveljom Osječko-baranjske županije „u znak priznanja za doprinos očuvanju i poboljšavanju kakvoće življenja za dobrobit sadašnjih i budućih naraštaja“.

Zahvaljujući kontinuiranom ekološkom djelovanju, ovoga proljeća očekujemo novu svečanost – preuzimanje svoje pete zelene zastave!

**Henrieta Matković,
prof. i dipl. knjiž.**

Osvojeno prvo mjesto na natječaju "Lijepa naše obale"

Visokovrijedni međuškolski projekti

PREKOGRAJIČNA SURADNJA Dakovo-Crvenka-Subotica

Naša škola ostvarila je dobru prekograničnu suradnju kroz IPA projekte s Hemijsko-tehnološkom školom iz Subotice i Srednjom stručnom školom iz Crvenke.

Sve je započelo posjetom delegacije iz Crvenke u listopadu 2011. kada su u našu školu došli predstavnici Srednje stručne škole, lokalne samouprave i Agencije za razvoj. Obišli su školu, školsko poljoprivredno imanje, a primio ih je i zamjenik gradonačelnika gospodin Ivica Mandić.

Tu su se rodile prve ideje o zajedničkoj suradnji vezano uz IPA projekte. U uzvratnom posjetu Crvenki 17. 10. 2011. nastavljena je daljnja suradnja, a sudjelovali smo i na manifestaciji Dani zdrave hrane gdje smo na izložbi izložili naše proizvode zajedno s proizvodima iz Crvenke i prisustvovali kulturno-umjetničkom programu. Posjetili smo i poznato izletište Potok, a primio nas je i predstavnik općine Kula Željko Kovač, gdje su nastavljeni razgovori o daljnjoj suradnji dviju škole.

Prije dvije godine smo sa školom iz Subotice već radili na jednom projektu tako da je stigao poziv za ponovnu suradnju što je također bio izazov. Uslijedio je radni posjet školi u Subotici. Radilo se ubrzano u sve tri škole, što se odvijalo u još dva radna posjeta školi u Crvenki gdje su dolazili i kolege iz Subotice.

U nekoliko uzvratnih posjeta napredovale su aktivnosti oko dva projekta:

Jedan u području tekstila, a drugi u području ekologije vezan uz poljoprivredu. Naša iskustva su pozitivna. Radili smo u timovima, uložili jako puno truda da bi sve pripremili i predali dokumentaciju na vrijeme, naravno sve je moralo biti na engleskom jeziku.

U Crvenki se u pisanje projekta, osim škole, uključila i Agencija za razvoj općine Kula, a u našem gradu smo uz našu školu u projekt uključili udrugu Amadea koja pripada tekstilnoj industriji.

Izložba naših proizvoda u Crvenki

Zajedničkim angažmanom svih strana uspjeli smo dovršiti projekte koji su predani na natječaj pod nazivima:

- Tekstil: Zlatna baština i IT veze znanje, zlatne budućnosti.

- Ekologija: Ekološka proizvodnja i uporaba biljnih zaštitnih sredstava

Vrijednost oba projekata veća je od 200 000 Eura.

Iz naše škole, zajedno s kolegama iz dvije partnerske škole, na projektu su radili: Filip Bekavac, prof. engleskog jezika, Sanja Malević, dipl. ing. poljoprivrede, Drago Smoljo, dipl. ing. poljoprivrede, Ivana Drobina-Truntić, prof. kemije i biologije, Henrijeta Matković prof. hrvatskog jezika i književnosti i dipl. knjižničarka, Blagica Divald, prof. PTO-a i Mara Brdar, dipl. ing. kem. tehn.

Rad na projektima bio je jako zahtjevan i težak, ali smo zadovoljni. Uspješno smo suradivali, produbili stara prijateljstva s kolegama iz Subotice i stekli nova s kolegama iz Crvenke.

Obilazak plastenika u Crvenki

Prijem kod gradonačelnika Crvenke

Mara Brdar, dipl. ing.

Nastup na sajmu Eko-etno Hrvatska u Zagrebu

VESELI SLAVONCI U ZAGREBU

Na Eko-etno sajmu izložbeni prostor naše škole bio je jedan od zapaženijih

I ove godine škola je dobila priliku sudjelovati na sajmu Eko-etno Hrvatska Europa Tour 2011. koji se održao u listopadu 2011. godine u Zagrebu. Sajam je održan u novootvorenom Green Gold Centru u Zagrebu, a škola je postavila prostor i održala kulturno-zabavni program, modnu reviju i reviju frizura u sklopu predstavljanja Osječko-baranjske županije.

Izložbenim prostorom i nastupom pokazali smo da sve struke u našoj školi njeguju slavonsku baštinu, te da su ekologija i tradicija uključene u brojne nastavne i izvannastavne aktivnosti.

Osim nas na sajmu su bili i mnogi drugi izlagači, no bilo je tu i poznatih lica. Možemo istaknuti našeg gradonačelnika Đakova Zorana Vinkovića koji je prisustvovao programu i zabavljao se s poznatim pjevačem Stjepanom Jeršekom Štefom, no osim njih bio je tu i tamburaški sastav Džentlmeni koji su lijepo svirali i zabavljali ostale goste koji su sudjelovali u programu. Ono što nam je svima ostalo u sjećanju

je nastup Sinjana koji su imali prikaz Sinjske alke, što smo do sada mogli vidjeti samo na televiziji.

Na sajmu je bilo oko 400 izlagača iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije, Poljske, Makedonije, Češke i Slovačke. Bili su predstavljeni stari obrti, zanati, ekološki i drugi proizvodi, a prvi puta je predstavljena i Eko etno modna platforma, na kojoj će sudjelovati šest dizajnera.

Sajam je trajao pet dana, no mi smo sudjelovali samo taj jedan dan kada je svakih sat vremena bilo je predstavljanje županija, gradova, regija i ostalih sudionika, brojne kulinarске radionice, radionice nakita i odjeće, radionice o zdravom životu i prirodnoj kozmetici, kreativne radionice za djecu, izložbe, degustacije, škola šminkanja te brojna druga događanja.

Malo je za reći da je program bio vrlo bogat, a moramo priznati i da smo se jako dobro zabavili, i puno toga novog naučili.

Matej Kelbas 3. Pt 1

Gradonačelnik u ugodnom društvu naših djevojaka

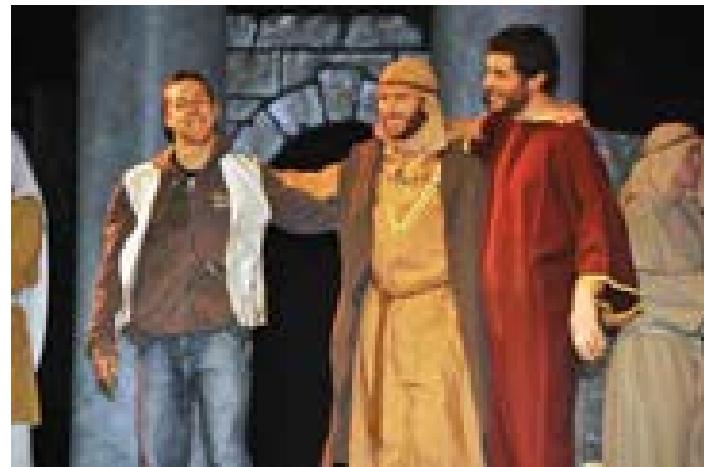
Modna revija i tamburaši bili su sastavni dio nastupa naše škole

Priča o Izgubljenom sinu je još jednom poslužila kao primjer

Sloboda od koje treba bježati....

Dana 1. 12. 2011. u Hrvatskom domu u Đakovu je za učenike škole i građane našeg grada održan glazbeno scenski prikaz zajednice Cenacolo. Ove godine su za temu izabrali svezremensku priču o izgubljenom sinu iz Lukinog evanđelja. Predstava je bila jako poučna, mladi glumci su nas uputili na neke životne vrijednosti, a upozorili su nas na ono što trebamo izbjegavati. Svaki od njih iza sebe ima neizbrisiv trag koji im je obilježio cijeli život. Naime, to je udrugu ljudi koji su raznim vrstama ovisnosti dotakli samo dno života, no ipak su se uspjeli spasiti i othrvati nečemu što sami nazivaju najvećim mogućim zlom. Svojim predstavama i svjedočenjem žele pomoći svima koji su ih voljni saslušati i upozoriti ih na opasnosti koje su svuda oko nas, i pomoći nam da shvatimo koliko je zapravo jednostavno otici tim putem. Potrudili su se doći u Đakovo i podijeliti svoju životnu priču s nama.

Priča o izgubljenom sinu je priča o čovjeku koji je imao dva sina, jedan od njegovih si-nova nije htio raditi teške po-

Prizori iz predstave "Izgubljeni sin" zajednice Cenacolo

slove, tražio je slobodu tako što je od oca uzeo svoj dio nasljedstva i otišao od kuće. Sloboda koju je tražio dovela ga je do lošeg društva koje mu se divilo zbog njegovog novca, no uskoro je i sam postao ovisnik o drogama. Kada je ostao bez novca svi su ga ostavili, a on je shvatio da je pogriješio, te se vratio kući gdje ga otac s veseljem prima. Ljepota ove priče je što se može smjestiti u svako vrijeme, svatko od nas može pogriješiti traže-

ći slobodu za sebe, no uvijek imamo oca kojem se možemo vratiti. U ovom slučaju je to Bog, otac kojem se svi uvijek možemo obratiti za pomoć, o čemu svjedoče i ljudi iz ove zajednice.

Na pozornici su se izmjnjivali glumci smješteni u vrijeme kada je nastala ova priča, kada su ljudi teško radili na poljima. Odjeća ove skupine glumaca pripadala je vremenu od prije nekoliko tisuća godina, dok je druga skupina

glumaca odjećom i ponašanjem pripadala današnjem vremenu. Druga skupina glumaca je predstavila slobodu kakvu danas traže mladi ljudi. Slobodu koja ih nerijetko vodi do različitih vrsta ovisnosti o alkoholu, cigareta, drogama i slično. Pouka ove predstave je kako ne trebamo tražiti zadovoljstvo u nekim opojnim sredstvima, da život može biti lijep i bez stvari koje nam kad tad uniše život. Ti mladi ljudi su uložili mnogo truda i emocija u tu predstavu i nisu se sramili otkriti svoju kobnu prošlost. Svojim svjedočenjem su zapravo pokazali koliko su hrabri, iako su zbog svojih postupaka i nekoliko krivih odluka završili u samom ovisničkom paklu.

Mnogi su se učenici mogli prepoznati u liku izgubljenog sina, isto kao što su se u tom liku našli mladi glumci, liječeni ovisnici. Svojom predstavom i svjedočenjem mogu poslužiti kao uzor onima koji se nadu u istoj situaciji, jer su dokazali da je za sve potrebna volja i da nikad ne treba odustatjati...

Valentina Blažević 3. Pt1

SADNJA ŠAFRANA NA ŽIDOVSKOM GROBLJU POSTAJE TRADICIJA

ŠAFRANI IZ POVIJESTI....

S obzirom da je naša škola u projektu Croculus pod voditeljstvom profesorice Dubravke Bradić, svake godine prisustvujemo sadnji Šafraňu, koji su simbol milijuna židovske djece koja su nastradala u 2. svjetskom ratu. Ove godine je odlučeno da čemo već spomenute lukovice Šafraňa posaditi na židovskom groblju. S obzirom da nam nije bilo potrebno puno da se priključimo toj hvale vrijednoj akciji odvojili smo malo vremena i s profesoricom Dubravkom Bradić, profesorom Darijom Kusturom i profesoricom Anatom Šakotom smo otišli na groblje koje je mnoge od nas ostavilo bez riječi, a mnogima su se pitanja vrzimala po glavi. Tko su ti ljudi? Zašto su tu na groblju samo spomen ploče i slično, tako da se sadnja Šafraňa uskoro pretvorila u sat povijesti.

Kada smo svi stigli i okupili se na mjestu, malo smo razmišljali, kako mali znak pažnje izvesti na najbolji način. Profesor Dario Kustura zamislio je da bi bilo dobro napraviti oblik Davidove zvijezde, simbol u obliku dva trokuta koji su spojeni u heksagram i simboliziraju prožimanje i pomirenje dvije suprotne strane života: neba i zemlje. Tako je profesor Dario Kustura štапom po zemlji napravio oblik Davidove zvijezde.

Kao i u svakom poslu, uvijek ima onih koji su lijeni i onih vrijednih, pa su neki samo stajali, pozorno pratili svaki pokret „radnika“ i dobacivali komentare, a izgovor je uglavnom bio „mokro je, zaprljat će se“. Polako su se svi priključili poslu, dodavali lukovice Šafraňa i stavljali ih u zemlju. Kada smo obavili glavni dio posla, nekoliko učenika

Posjeta židovskom groblju i sudjelovanje u projektu Croculus

je otišlo po vodu, kako bi zalili lukovice koje smo posadili.

Naš posao nije bio jako zahtjevan, pa smo brzo završili i krenuli kućama s osmjehom na licu jer smo znali da smo sudjelovali u nečemu što je zaista vrijedno, a dovoljno je da se samo prisjetimo svih onih koji su nevino poginuli u tom strašnom ratu.

Dora Lončar, 2.Pt1

Sadnja Šafraňa

Đakovo i njegove škole

Školstvo u Đakovu

Kao i svake školske godine na Projektni dan učenici su podijeljeni u skupine i svatko ima svog mentora i zadatka koji treba obaviti tog dana. Naša skupina je bila pod vodstvom profesorice hrvatskog jezika Josipe Andrić. Zadatak nam je bio terenski, dakle svoj zadatak smo išli odraditi izvan škole, što nas uvjek razveseli jer ionako u školi provodimo i previše vremena. A što je bio naš zadatak? Naš je zadatak bio Školstvo u Đakovu. Odlučili smo istražiti sve o školstvu u Đakovu, svim školama i ostalim odgojno-obrazovnim ustanovama. Na terenu smo posjetili sve osnovne i srednje škole u Đakovu. Prvu smo posjetili Osnovnu školu „Josip Antun Čolnić“, budući da nam je ona bila najudaljenija. Ovim putem bih se htjela zahvaliti svim tetama koje rade po školskim hodnicima za ljubaznost i srdačnost. U svakoj školi su nas lijepo primile i dopustile nam da fotografiramo školske hodnike. Dakle, prvo smo posjetili školu na Sjeveru. Prošli smo školom, fotografirali ju izvana i iznutra i krenuli prema Goranovoj i Nazorovoj školi i ponovili postupak. Budući da Goranova škola ima dvije školske zgrade, posjetili smo obje. Nakon osnovnih škola, posjetili smo Gimnaziju, a kao šećer na kraju našu školu koja dijeli prostor sa Strukovnom školom. Nakon toga, svaki je učenik imao zadatak donijeti podatke o jednoj od škola. Istražili smo i naveli koliko imaju predškolskih ustanova u Đakovu, osnovnih, srednjih,

Zgrada Srednje strukovne škole braće Radića i obrtničke škole Antuna Horvata

jedna je visokoškolska ustanova – Katolički bogoslovni fakultet, kao i udruge za djecu s posebnim potrebama kao što je „Neven“. Sakupili smo sve podatke, dakle obavili smo cijelo jedno istraživanje i donosimo vam što smo otkrili.

Ekipica s terena: Dora Lončar, Ivanka Kovačević, Josipa Čurić, Ivana Petrošević, Božidar Drmić, Marin Mutaja, Josip Vrtarić i profesorica hrvatskog jezika Josipa Andrić

Kratka povijest školstva na području Đakova

Školstvo u Đakovu seže u daleku prošlost. U prošlosti su kako je poznato na školstvo najviše utjecali svećenici i Crkva. Budući da su se crkvenjaci smatrali jedinim obrazova-

nim i učenim ljudima, oni su i osnivali odgojno-obrazovne institucije. Đakovo je poznato po jednom velikom čovjeku koji je imao velikog utjecaja na obrazovanje. To je, dakako, naš slavni biskup Josip Juraj Strossmayer. Njegovo ime je najviše poznato po đakovačkoj katedrali, ali svi znaju da se on zalagao i za razvoj školstva po cijeloj domovini, a kako onda neće u svom Đakovu. Naime, zahvaljujući biskupu Strossmayeru u 19. stoljeću došlo je do razvijanja školstva u Đakovu. Tada su počele nastajati škole na svim razinama, od predškolskog uzrasta do visokih škola. Godine 1857. muška pučka škola u Đakovu postaje četverorazrednom, a dovršenjem samostana sv. Vinka osnovana je 1856. i ženska pučka škola koja je 1859. po-

stala četverorazredna. Bila je to jedina potpuna ženska škola u Slavoniji. Na đakovačkom su području još postojale muška i ženska učiteljska škola (preparandija), tečaj za izobrazbu učiteljica, zabavište za malu djecu, šegrtska škola, Viša pučka škola i Viša djevojačka škola. Učitelji iz Đakova bili su udruženi u Učiteljsko društvo Đakovština.

Tako je to bilo na samom početku razvoja školstva u Đakovštini, a danas je situacija bitno drugačija. Danas na području Đakova i naselja koja mu pripadaju djeluju tri srednje škole: Obrtnička škola Antuna Horvata, Srednja strukovna škola braće Radić, Gimnazija Antuna Gustava Matoša, i šest osnovnih škola: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić, Osnovna škola Vladimir Nazor, Osnov-

Osnovna škola Vladimira Nazora

Osnovna škola Josipa Antuna Čolnića

na škola *Josip Antun Čolnić* (u Đakovu), te Osnovna škola *Budrovci*, Osnovna škola *Đakovački Selci*, Osnovna škola *Matić Gubec Piškorevci*. U Đakovu djeluje i *Katolički bogoslovni fakultet* koji je u stastavu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Tu je i nekoliko predškolskih ustanova: *Dječji vrtić Đakovo – Radićeva*, *Dječji vrtić Đakovo – Vila*, *Dječji vrtić Đakovo – Mažuranićeva*, *Dječji vrtić Sunčev sjaj Nazaret*, *Dječji vrtić Zvrk*, te ustanova za djecu s posebnim potrebama *Neven*.

Osnovne škole u Đakovu

Osnovna škola Ivan Goran Kovačić

Danas se nastava u toj školi odvija u dvije zgrade koje se nalaze u Ulici Kralja Tomislava b.b. Škola broji ukupno 16 razrednih odjeljenja u jednoj, te 16 razrednih odjeljenja drugoj zgradi iste škole. U „maloj“ školi nastavu pohađaju učenici od prvog do četvrtog razreda, dok u „velikoj“ školi nastavu pohađaju učenici od petog do osmog razreda. Nastava je raspoređena u dvije smjene, prvu pohađaju parni, a drugu neparni razredi. U sklopu „male“ škole nalazi se i *glazbena škola*. Časopis koji izdaje škola dijeli se na veliki i mali, „*Veliki Goran*“ i „*Mali Goran*“. Škola svake godine dodjeljuje nagradu „*Goran*“ učenicima koji su sve razrede osnovne škole završili odličnim uspjehom. Ravnatelj škole je Tihomir Benke.

Osnovna škola Vladimir Nazor

Ova se škola nalazi također u Ulici Kralja Tomislava. Škola se sastoji od 39 razrednih odjeljenja. Nastava je raspore-

Gimnazija Antuna Gustava Matoša

Srednje škole u Đakovu

Obrtnička škola Antuna Horvata

Prvi puta je započela s radom 1887. godine, kao *Šegrtska škola*. Godine 1922. mijenja naziv i postaje *Zanatsko-trgovačka škola*. Godine 1947. škola nosi naziv *Škola učenika i prijvredi*. Od 1992. godine škola dobiva naziv *Obrtnička škola Antuna Horvata* prema dugo-godišnjem ravnatelju škole. Trenutno je najveća srednja škola u gradu po broju učenika i razrednih odjeljenja. Ovdje se školuje negdje oko 800 učenika u tridesetak razrednih odjeljenja. Škola ove godine slavi 125.-godišnjicu postojanja, što je doista impresivno. Ravnatelj škole je Mirko Ćurić.

Srednja strukovna škola Braće Radića

Osnovana je 1960. godine. Prvi naziv bio je *Srednja ekonomска škola*. Iste je godine upisano 137 učenika. Od 1993. godine nosi današnji naziv *Srednja strukovna škola Braće Radića*. Ravnateljica škole je Andelka Lozić.

Gimnazija Antuna Gustava Matoša

Djeluje od školske godine 1945./46. Bila je u sklopu *Srednjoškolskog centra Braće Ribar*. Od 1992. godine škole iz tog sklopa se razdvajaju i formira se *Gimnazija Antuna Gustava Matoša*. Ravnatelj škole je Miro Šola.

Ivana Petrošević 1.Pt2 i Dora Lončar 2. Pt1

Osnovna škola I. G. Kovačića - razredna nastava

Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića

Eko-škola dobila još jedno priznanje za svoj rad

PRVO MJESTO U NATJEČAJU LIJEPE NAŠE OBALE

Profesorice Matković i Drobina na dodjeli nagrada u Sisku

Naša škola je osvojila 1. mjesto u kategoriji srednjih škola i učeničkih domova u natječaju Lijepa naše obala za školski eko-projekt Zelene obale u srcu Slavonije. Natječaj su zajednički organizirali Electrolux, EkoZelena Europa, Udruga Lijepa naša i National Geographic Hrvatska, a nagrada je 8 000 kn, godišnja pretplata na časopis National Geographic i posebna plaketa Electrolux-a.

Nagrade su na svečanosti u Sisku, 4. svibnja 2011., uručene koordinatoricama eko-škole i voditeljicama projekta, profesoricama Henrieti Matković i Ivani Drobina.

Organizatori natječaja istaknuli su da je kod izbora nagrađenih važan kriterij bio i broj sudionika projekta. U naše Zelene obale doista se uključio velik broj učenika i profesora, tako da je ova nagrada naš zajednički uspjeh.

Da podsjetimo, u okviru projekta smo prošle školske

godine istražili stanje voda i njihovih obala na području Đakovštine. Očistili smo obalu Kaznice kod Piškorevaca i Jošavu kod Kuševca, jer je na njima bilo najviše smeća, a napravili smo i niz plakata, te veliko zeleno srce s fotografijama obala. Zajedničkim radom smo prikupili poražavajuće podatke, počistili spomenuta područja, svojim primjerom pokazali kako se znamo brijutni o prirodi i za to smo dobili nagradu. Malo je reći da smo svi bili zadovoljni. Smatram da naša škola doista zasluguje naziv eko-škole, jer se i inače u to ulaze velik napor, a ovo je samo dokaz da to što radimo, dobro radimo.

Dobivenu novčanu nagradu iskoristili smo za dobivanje ekološke električne energije. U rujnu 2011. kupljen je i postavljen solarni modul na učionici na školskom gospodarstvu Ivandvor.

Henrieta Matković, prof.

Solarni modul na učionici na školskom gospodarstvu Ivandvor

Mnogi od nas nisu nikada čuli za katoličke skaute. Tko su oni? Što rade? Zašto postoje?

POSTANI KATOLIČKI SKAUT

Zdrug katoličkih skauta je skupina ljudi koje okupljaju zajednički interesi, ljubav prema Bogu, bližnjemu i prirodi. Skauti se dijele u nekoliko skupina ovisno o dobi pristupnika, tako da su oni najmanji Tići, stariji od 10 godina su Kopci, zatim slijede Sokoli i Sove. Svi skauti polažu neku vrstu zakletve, odnosno obećanja da će poštovati pravila katoličkog skautizma.

Pristupanjem Zdrugu svaki mladi vjernik daje prisegu pred biskupom, starješinom zdruga u mjesnoj katedrali prisježući na vjernost Bogu, Crkvi i domovini. Svjetski skautizam se temelji na dužnosti prema Bogu, dužnosti prema sebi i dužnosti prema drugome.

Većina skautskih aktivnosti bi se trebala održavati u prirodi, što je zapravo vrlo ekonomično, jer se ne traže velike investicije. Tako zdrug skauta Riječke nadbiskupije uspješno surađuje sa Šibenskom biskupijom provodeći razne projekte tijekom ljeta na otoku Prvič Luki. Suradnjom hrvatskih katoličkih skaутa, Crkve i branitelja je izgrađen kamp katoličkih skaутa na otoku Zmajanu gdje se mladim ludima pruža prilika provesti ljetoto u netaknutoj prirodi, okruženi morem, u molitvi, radu i rekreaciji. Skauti i branitelji se tako zajedničim snagama brinu o poljoprivrednim nasadima i cijeloj prirodi, a da ne govorim o zbljžavanju mlađih i dobroj zabavi.

Skauti imaju svoje znakovlje, svoje običaje i svoj pozdrav. Svjetski znak za skute je bijeli ljljan na ljubičastoj podlozi. Tri latice ljljana simboliziraju tri temeljne dužnosti svakog skaутa: dužnost prema Bogu, dužnost prema zajednici, dužnost prema sebi. Skautski pozdrav je također

nešto posebno. Skauti se pozdravljaju tako da su tri srednja prsta ispružena jedan uz drugog (opet broj tri), a ispod su prekriženi palac i mali prst, no ni to nije slučajno, palac se mora nalaziti iznad malog prsta što simbolizira obvezu da stariji i snažniji čuva i brine se o nemoćnom, slabijem.

Odred Skauta u župi Kraljice svete Krunice u Kuševcu se oformio prije odprilike godinu dana. Broji 22 skaute, voditelj je župnik Ivica Martić. Ovaj odred za simbol ima izvezenu deseticu krunice koja ih poziva da svakodnevno mole, goluba koji je simbol Duha Svetoga i novosti života. Kuševački skauti nose košulje svjetloplave boje. Na desnom ramenu je hrvatska zastavica, na lijevom ramenu grb i iznad lijevog džepa ime biskupije kojoj pripadaju. Marama je tamnoplave boje sa žutim rubom.

8. 12. 2011. je u đakovačkoj katedrali održana svečana misa i prisega na kojoj su mlađi kuševački skauti dali svoja obećanja pred biskupom, starješinom, gostima skautima iz riječke biskupije, te mnogim đakovačkim znatiželjnicima. Svojim obećanjima su pristupili ovom odredu koji je prošlog ljeta bio u posjeti riječkim skautima, a za sljedeće ljetot planiraju zajednički posjet otoku Zmajanu. U Kuševcu je trenutno samo jedna grupa skaute tako da žele osnovati i mlađu sekciju.

Da su mlađi skauti vjernim obećanjima pokazali su i tijekom blagdana kada su posjećivali i pomagali starijim i nemoćnim ludima šireći na taj način pozitivnu energiju koja nam je danas itekako potrebna.

Marin Jurković, 3. K

Zlatour

Frama je sve popularnije okupljalište mladih u Đakovu

FRAMA I DALJE S NAMA

Mnogi su od nas čuli za FRAMU. FRAMA je skraćenica za Franjevačku mladež, odnosno za skupinu ljudi koji u svijetu (ali i kod nas) žele naslijedovati Isusa Krista po uzoru sv. Franje Asiškoga. Ovi mladi katolici se osjećaju pozvani živjeti Evanđelje u svjetlu poruke sv. Franje sudjelujući u različitim crkvenim, društvenim i humanitarnim aktivnostima.

Franjevačka mladež se prvi puta javlja i Italiji pedesetih godina prošlog stoljeća, a u Hrvatskoj se za datum osnutka Frame uzima 14. 12. 1992. Frama se u Hrvatskoj po prvi puta javlja u sklopu franjevačkog samostana na Kaptolu u Zagrebu. Mladi bogoslovi su imali priliku vidjeti kako djeluju mladi framaši u Italiji, pa su odlučili osnovati nešto slično i kod nas. Frama je stasala u Hrvatskoj franjevačkoj provinciji Svetih Ćirila i Metoda koja obuhvaća prostor od Ilaka do Rijeke - Trsata. Mladi su se najprije počeli okupljati u samostanu na Kaptolu, ali ubrzo se Frama proširila i u ostale poznate i nepoznate franjevačke krajeve Hrvatske. Tako danas u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini ima oko 1500-2000 framaša.

U zajednicu Frame mogu ući mladi ljudi od 14 do 30 godina, ljudi koji se pitaju što i kako dalje, a koji su spremni svoje puteve staviti na Božju volju. Svi framaši se prije ili kasnije upoznaju sa tri temeljna elementa, značajna ne samo za Framu, nego i za sva-

Đakovačka Frama na jednom od sastanaka

ki franjevački poziv, a to su: poziv Duha Svetoga (Bog Otac upućuje poseban poziv mladima), zatim, da se živi kršćanskim životom (poput Krista) u bratstvu i bratski naslijedujući sv. Franju (to je ono što nas povezuje s franjevcima) odnosno da živimo kršćanskim životom prema posebnom poslanju koji je dobio asiški Svetac ("Idi i popravi moju Crkvu!"). Franjevačka se mladež ne smatra običnim skupom prijatelja, kamo idem jer mi je tamo, možda, dobro (iako je to u većini slučajeva osnovica koja dovodi ljude na Framu) već se smatra bratstvom, obitelj braće i sestara kojima je Bog Otac.

Framaši se sastaju jednom tjedno u franjevačkom samostanu ili na nekom mje-

ostvariti. Potrebno je samo da sa sobom doneše otvoreno srce, dobru volju te pouzdanje i vjeru u našeg Boga

Takva franjevačka zajednica postoji i u Đakovu. Osnovana je 2001. kada je imala 11 članova, dok je trenutno u đakovačkoj framiji 65 članova. Sastajemo se svakog ponedjeljka u 20.00 sati u kući „Betanija“.

Početkom školske godine svi zajedno izabерemo teme koje ćemo raditi kroz godinu. Susrete vode animatori koji su za to obučeni i koji nam izabrane teme predstavljaju na različite načine kako bi nas potakli na razmišljanje. Poslije tog predavanja imamo rad u skupinama nakon čega se održava plenum, odnosno svaka skupina iznosi svoja razmišljanja i zaključke o zadanoj temi. Poslije plenuma se sastajemo u blagovaonici i družimo se. Isto tako kao što mi imamo FRAMU, imaju je i drugi gradovi i sela, pa se međusobno posjećujemo kad imamo obećanja, kapitule, odnosno susrete svih FRAMA u Hrvatskoj i franjevačkih "MARŠ", svojevrsno hodočašće koje nas vodi u Italiju, u grad sv. Franje, u Asiz.

Osim što imamo redovne susrete, imamo i kreativnu radionicu, tečaj talijanskog i tečaj gitare. Sve u svemu ovo je vrlo zabavan način kako pronaći nove prijatelje, naučiti nešto novo, možda pronaći nekakav putokaz u svijetu u kojem su mnogi od nas izgubljeni.

Matea Jurec i Danijela Bašić, 4.pt

Proslava rođendana đakovačkog ogranka Frame

Framaši se znaju i dobro zabavljati

Putujući učimo

Učenici četverogodišnjih zanimanja Obrtničke škole Antuna Horvata su 5. 11. 2011. posjetili najveće znamenitosti Hrvatskog zagorja. Cilj te ekskurzije bio je upoznavanje s poviješću toga kraja u okviru hrvatske nacionalne baštine. Posjetili smo tri najzanimljivije lokacije: Muzej krapinskih neandertalaca, stari dvorac Trakošćan, te hrvatski barokni grad Varaždin s većinom njegovih znamenitosti.

Prva stanica (ako se izuzmu one uz autocestu) na našem putu je bio Muzej krapinskih neandertalaca. Ovaj muzej slovi kao jedan od najmodernijih i najsofisticiranih muzeja svijeta, te je na sve nas ostavio jak dojam. U muzejskom postavu su najinteresantnije skulpture francuske umjetnice Elisabeth Daynes koje su napravljene tako realno da se čini kao da će se svakog trena pomaknuti. Muzej se nalazi u neposrednoj blizini lokaliteta na kojem je Dragutin Gorjanović Kramberger 1899. počeo iskapati kosti neandertalaca i životinja koje su živjele u to doba. Koje su nam sve ideje padale na pamet dok smo bili тамо neću ni spomenuti, ali sigurno mogu ustvrditi da je bilo jako zanimljivo.

Nakon Krapine odlazimo do dvorca Trakošćan koji je jedan od najljepših hrvatskih dvoraca. Trakošćan je smješten u sjeverozapadnom dijelu Hrvatskog zagorja između Macelja, Ravne gore i Strahinjčice. Trakošćan je sve fascinirao svojom ljepotom i smještajem, jer se nalazi na vrhu brda, a ograđen je visokim zaštitnim zidom. Nastao je u 13. stoljeću kao manja utvrda za nadzor puta od Ptua prema Bednjanskoj dolini. Od 1584. pa sve do početka drugog svjetskog rata posjeduje ga vlastelinska obitelj Drašković, a svoj današnji izgled dobio je u 19. stoljeću. Mnogi od nas su zamišljali kako je bilo živjeti u ovom dvoru, u velikoj raskoši, a ipak toliko odvojen od svijeta. Nama, mislim na mlađu populaciju, to je nezamislivo.

Zadnja, ali ne i manje važna destinacija nam je hrvatski barokni grad Varaždin.

U društvu sa prarođacima

Varaždin je jedan od najzanimljivijih povijesnih gradova Hrvatske, prepun je različitih znamenitosti iz prijašnjih vremena.

Najveća znamenost je stari dio grada Varaždina koji se prvi put spominje u 12. stoljeću. Veliku obnovu tvrđava doživljava u 16. stoljeću, kada je pregrađena u suvremenu renesansnu fortifikaciju. 1544. godine započinje gradnja zidina s kružnim kulama, te oko njih zemljanih bedema i jarka napunjeno vodom. Time ona postaje karakterističan tip utvrde zvan wasserburg. To što smo sada imali priliku to i vidjeti, a ne samo pročitati, ili čuti nešto o tome trebamo zahvaliti profesorici Dubravki Bradić koja je bila glavni pokretač ove ekskurzije. Uz stari grad u Varaždinu se nalazi i jedno od najljepših europskih groblja koje je stvarno fascinantno. Posjetili smo trg, staru vijećnicu, te katedralu u koju nismo ulazili, jer je bila zatvorena za javnost.

Još jedanput smo se u naš dragi grad vratili puni lijepih dojmova, što je i bio cilj ovog našeg puta, a valjda će onda nešto od toga i ostati u glavi.

Pa tu nigdje nema ulaza...

Tko će koga, nego svoj svoga

Maturalno putovanje 4. TM razreda

„Tko jednom dođe u Prag, taj se u Prag želi vraćati iznova!“

Maturalno putovanje Beč-Bratislava-Prag-Budimpešta je bilo jako zabavno i prestavljalo je novo životno iskustvo za učenike 4. TM razreda.

Krenuli smo na put 26. kolovoza, a vratili smo se 2. rujna 2011. Od samog početka putovanja do povratka kući, sve je prošlo bez izgreda, nasilja ili bilo kakvih drugih problema što je začudilo profesore, ali i nas same učenike.

Uz ugodnu atmosferu u pratinji razrednice prof. Anite Bešlić i prof. Marijana Horvata i uz suputnike iz Županje, ova vesela grupacija je krenula put Beču. U Beču se nismo dugo zadržavali, samo nekoliko sati kako bismo obišli centar grada. To kratko upoznavanje grada je ostavilo dubok dojam na sve koji nisu bili nimalo zainteresirani za povijest grada i način života, pa nas je ipak na kraju oduševio ovaj prekrasni grad. Grad je pun povijesnih znamenitosti, poželjan za život, ali skup za nas mlade, ali i za prosječne Hrvate!

Nakon obilaska Beča, uputili smo se u glavni grad Slovačke, Bratislavu gdje smo noćili. Idući dan smo krenuli u obilazak. Grad je, kao i Beč pun povijesnih spomenika, ali ipak u nešto skromnijem obliku. Ipak bih istaknuo pubove koji su zbilja lijepi, a u jednome smo, uz mnoštvo drugih vrsta piva, našli i naše Karlovačko pivo.

Put prema Pragu je bio dug, jer smo bili nestrpljivi! Svi su željeli vidjeti taj grad, mjesto o kojem prijašnje generacije govore samo u epitetima, mjesto u kojem je zabava zagarantirana, mjesto u koje svi žele doći! Vjerujem da smo svi pred očima imali sliku zabave i grad nas nije razuvjerio, ali on je ipak puno više od toga. Prag je kulturno, povijesno i gospodarsko središte. Tu se nalaze sjedišta brojnih svjetskih korporacija što pruža tamošnjim ljudima mnoge mogućnosti. Ljudi u samom gradu su vrlo ljubazni i susretljivi, osim službenika koji rade u metrou. Nikad im neću oprostiti kaznu od 700 kruna, jer smo kupili pogrešne karte. Bili smo smješteni u

podosta udaljenom hotelu, ali brzo smo se priviknuli na putovanje autobusima i metroom. Od svih znamenitosti koje smo posjetili za nas Hrvate, najvažnije je mjesto osnivanja nogometnog kluba Hajduk, pivnica U Fleku. Posjetili smo i najveći diskop u tom dijelu Europe, te još mnoga, nama zanimljiva mjesta od kojih bih istaknuo Križikove fontane koje su bile poseban doživljaj, spektakl. Išli smo u Plzen u pivovaru gdje smo ukratko upoznati s proizvodnjom piva. Degustacija nam nažalost nije odobrena, jer su pojedinci bili maloljetni. Članak bi bio prevelik kada bih pisao što smo sve obišli. Citirat ću sada našu voditeljicu puta koja nam je beskrajno ponavljala: "Tko jednom dođe u Prag, taj se u Prag želi vraćati iznova!"

Na povratku kući stali smo u Budimpeštu gdje smo prenoćili i kratko razgledali grad. U nastavku puta smo zastali i na prelijepom jezeru Balaton. Ovaj naš izlet je bio, ne samo običan put, nego širenje kulturnih i svih drugih obzora. Nadam se da će i drugi učenici naše škole imati priliku otići na maturalac, jer je to divno iskustvo.

Josip Rašić 4. TM

Vožnja Vltavom

Druženje u pivnici

Dvorac Schönbrunn u Beču

Na koje sve načine možemo povezati zanimanja u našoj školi

Od Tadijanovića do modne revije

Recital "Dugo u noć u zimsku bijelu noć"

U studenom 2011. god. u prostoru škole su održane radionice pod imenom: „Od Tadijanovića do modne revije“ u organizaciji škole i Muzeja Đakovštine. Radionice su pokazale povezanost različitih zanimanja u svrhu promoviranja i očuvanja tradicije, sjećanja na stradale stanovalnike sela Bogdanovaca, sjećanje na velikog pjesnika D. Tadijanovića, kao i važnost agroturizma u svakodnevnom životu.

Učenici koji su sudjelovali u radionicama su krojači, pekarji, soboslikari, frizeri, kuhari i agroturistički tehničari zajedno sa svojim profesorima.

Radionica koja je okupila najviše sudionika i promatrača je radionica s tkalačkim stanom koju je vodio tkalac Mario Kiš iz Bogdanovaca, član udruge „Bogdanovačka etno-škrinjica“. U uvodnom predavanju o povijesti tkanja, tkalačkom stanu, vrstama tkanja i vjerovanjima uz tkanje etnologinja Branka Uzelac iz Muzeja Đakovštine nam je na zanimljiv način predstavila svoju svestranost. Tkane tepihi su učenice krojačice dizajnirale i sašile na nekoliko odjevnih predmeta pokazavši nam svoje uratke na modnoj reviji uz pratnju školskih tamburaša.

Tkalački stan je učenicima soboslikarima poslužio kao motiv za crtanje, a pekari su nas počastili ukusnim pogachačama i kiflicama. Da kuhari i frizeri mogu zajedno pokazali su učenici u recitiranju Tadijanovićeve poezije. Ne može se preskočiti nama najdraža, a njegova legendarna, svevremenska pjesma „Dugo u noć, u zimsku bijelu noć“ koja nas uvođe u tkanje i rezance na brdo.

DUGO U NOĆ, U ZIMSKU BIJELU NOĆ

Dugo u noć, u zimsku gluhih noć
Moja mati bijelo platno tka.

Njem pognut lik i pro-sjede njene kose
Odavna je već zališe suzama.

Trak lampe s prozora pru-žen je čitavim dvorištem
Po snijegu što vani pada
U tišini bez kraja, u ti-
šini bez kraja:
Anđeli s neba, nježnim rukama,
Spuštaju smrzle zvez-
dice na zemlju
Pazeć da ne bi zla-
to moje probudili.

Dugo u noć, u zimsku pustu noć
Moja mati bijelo platno tka.

O, majko žalosna! Kaži, što to sja
U tvojim očima

Dugo u noć, u zimsku bijelu noć?

(D. Tadijanović, kolovoza 1931.)

Citajući ove prekrasne retke, koje je napisao naš veliki pjesnik Dragutin Tadijanović, vraćamo se sa sjetom u prošlo vrijeme. Možemo zamisliti staru majku, ili neku drugu nama dragu osobu kako u hladnim, zimskim noćima tka. S tkanjem se počimalo poslijе blagoslova kuća oko Tri kralja, a trajalo je sve od Josipova, 19. ožujka. Tkalo se po danu zbog svjetla, ali u nekim kućama i po noći uz svijeću, sve dok je vid dopuštao.

U Hrvatskoj tradicijskoj kulturi panonskog dijela istočne Hrvatske žena je kao tkalja imala važnu ulogu. Na taj način je stjecala ugled, zadovoljstvo i smirenje koje može dati samo ručni rad kada se radi s ljubavlju. Osim toga, ono je pružalo moguć-

Katalog

nost da izraze neku svoju potrebu za stvaralaštvom

Slavonija je poznata po bogatstvu narodne nošnje, ali i po platnu koje se koristilo ne samo za odjeću, već i u kući i gospodarstvu. Najviše se platna iskalo na tkalačkom stanu. Najobičnija platna tkala su se na najjednostavniji način i to tako da se uvodi osnova u tkalački stan, a prekiva se drugom niti pomoću čunka.

Tkanje je proizvodnja tkanina (platna) križanjem i prepletanjem pređe, najčešće pod pravim kutom, prema pravilima tkalačkog veza. Niti koje se protežu uzduž tkanine čine osnovu, a poprečne niti potku. Pri tkanju na tkalačkom stanu niti osnove se razdvajaju tako da se jedne podignu, a druge spuste. Tako nastaje tkalački zid, prostor između razmaknutih niti osnove u koji se unosi potkina nit. Prije unošenja svake slijedeće potkine niti mijenja se položaj prije podignutih i spuštenih niti

i stvara se ponovo zid. Nit potke se provlači između zidova pomoću čunka.

Samo tkanje ne može početi bez tkaoničke pripreme koja obuhvaća pripremanje osnove i potke. Priprema osnove sastoji se od nekoliko važnih predradnji radi oblikovanja osnovina valjka (vratila), na kojima je paralelno namotano i po nekoliko tisuća osnovnih niti što ovisi o vrsti tkanine koju želimo na tkalačkom stroju. Svaka nit prolazi kroz brdo o kojem ovisi broj i gustoća niti. Svaki tkalački stan može imati različite veličine brda.

Citajući ove redove o tkanju, možemo si postaviti još neka pitanja. Što se dogodilo s prvim brdom koje je puklo ili ostariло? Je li završilo u vatri i tko ga je prvi upotrijebio za oblikovanje tjestenine? Čija je to majka ili žena bila? Možda možemo samo jednostavno reći Šokica i Slavonka. Tu tjesteninu na brdo rade i naši učenici na vježbama, a baštinili su je od naših baki, prabaka...

Naša škola je vrlo svestrana na zadovoljstvo i učenika i profesora. Suradnja s medijima je velika, a od vanjskih suradnika dobivamo veliku podršku i pomoć. Tako je ova naša eko radionica „ušla“ u program manifestacije Svome gradu za blagdane 2011. godine uz tiskanje kataloga.

**Dubravka Scharmitzer, dipl. ing.
Mirjana Klepo, dipl. ing.**

Prigodna modna revija sa detaljima od tkanih tepiha

Učenici 2. D/P razreda u tajnom projektu

POKLON IZNENAĐENJA

Tijekom prosinca učenici 2.D/P razreda su u sklopu izborne nastave izrađivali ukrase za božićno drvce. Svi znamo da se prosinac provodi u duhu blagdanskog darivanja, pa smo i mi krenuli tim putem. Sam po sebi projekt i ne bi bio ništa posebno kad ne bi bio obavljen velom tajnosti. Naime, ne radi se o običnim ukrasima, niti po načinu izrade, a niti po namjeni.

Naizgled jednostavna slagalica od osam kockica s naglašenim heraldičkim elementima nije nimalo jednostavna za izradu. Učenici su pored tehničkih detalja kod same izrade, morali paziti i na slaganje tekture drveta, što na ovako malim uzorcima nije jednostavno niti iskusnim majstorima.

Vrijedne ručice naših učenika slazu kockice

Slagalica, zamišljena kao ukras za božićno drvce, dio je složenije slagalice poznate u svijetu didaktičkih igračaka kao wood cube puzzle, a kod nas prilagođene i registrirane kao CRO-CUBE. Naime, kocka je sastavljena od manjih kockica koje se mogu raširiti u ravnu liniju. To naravno nije baš neki problem, ali kad ju

Zanimljiva logička igračka u prepoznatljivim bojama

treba ponovno sastaviti da bude kocka treba upotrijebiti snalažljivost, spretnost i maštu. Nije baš lako!

Tako su učenici imali priliku naučiti na koje se sve načine mogu proširiti njihovi vidici, kako je uporeba drveta daleko opsežnija negoli oni to mogu zamisliti, a već sam i naglasio kako je za izradu

istih potrebna izrazita preciznost.

Ukrase su učenici pripremili kao poklone za sve zaposlenike naše škole, a kako bi se postigao što bolji efekt, o projektu se nije pričalo. Nismo htjeli pokvariti iznenadenje onima kojima su ti pokloni bili namjenjeni. Mislim da su se mnogi iznenadili vidjevši taj blagdanski poklon, pogotovo što većina nas nije niti vidjela takvo što. Bilo je tijekom izrade i šaljivih komentara: "Hm... pa nisu baš svi profesori zasluzili poklon..."

Ipak pripremili su ih, ne samo za profesore, nego i za sve zaposlenike.

Jesu li naši vrijedni stolari zasluzili pohvale, prosudite i sami.

Damir Tomas, dipl. ing.

8. travnja 2011. u Domu kulture održana manifestacija

Da se nikad ne zaboravi

Učenici naše škole su redoviti sudionici gradskih manifestacija

Dana 8. travnja 2011. god. u Centru za kulturu Đakovo, učenici Nikolina Gusić (3.K) i Tomislav Magić (3.F/ST) nastupili su na priredbi „Da se nikad ne zaboravi“ u organizaciji udruge „Riječ ravnice“. Predstavili su se recitalom „Put kukuruza“ kojeg su uvježbali s mentoricom prof. Ivankom Raguž. Scensku sliku upotpunile su i učenice agroturističke struke Ana Hora, Stella Lovaković, Ivana Županić, Ružica Damjanović, Nikolina Ferić, Danijela Bašić i Ivana Grzelj koje je pripre-

mala mentorica prof. Dubravka Scharmitzer. Plesnu koreografiju uvježbala je mentorica prof. Mihaela Čurić, a svojim vještim pokretima publiku su oduševile učenica Marija Ivaković (4.Pt2) i suradnica Marija Balen. Tehničku podršku programu dao je učenik Domagoj Roso (4.Pt2). Svi prisutnima je to bila večer za pamćenje, a mi smo ponosni što smo mogli doprinijeti i ovom kulturnom događaju u našem gradu.

Tomislav Magić

Još jedan zapažen nastup naših učenika

DAN GRADA ĐAKOVA

Nikolina Gusić i Tomislav Magić su uigrani voditeljski par

Povodom obilježavanja Dana grada, 6. svibnja 2011. god. u Hrvatskom domu Đakovo održana je svečana akademija. Na akademiji su sudjelovali i učenici naše škole koji su se predstavili zanimljivom scenskom slikom i recitalom „Buđenje“. Posebno dojmljiv bio je nastup učenika Tomislava Magića (3. F/ST) i Nikoline Gusić (3.K) koji su svojom dikcijom, pojavom i osobnošću odmah osvojili đakovačku publiku. U programu je sudjelovala i višestruko talentirana učenica naše škole Marija Ivaković (4 .Pt2) koja je plesnom

točkom do suza dirnula svoju ponosnu razrednicu prof. Sanju Malević kao i ostale uzvanike.

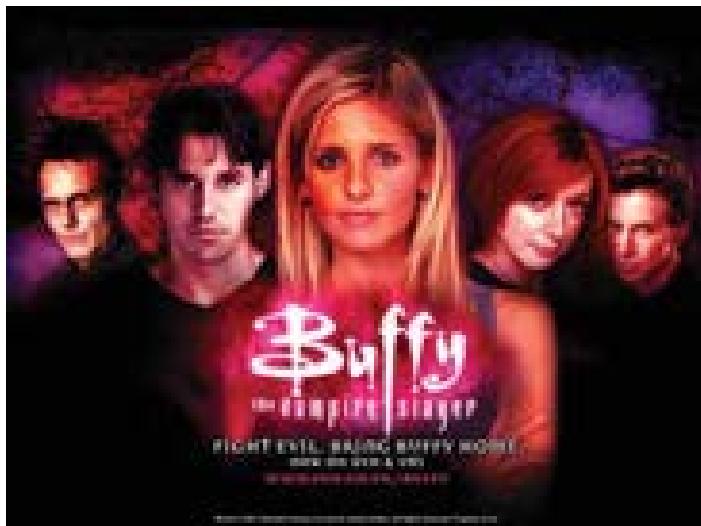
Već otprije znamo da naša škola sudjeluje na više načina kako bi se obilježio ovaj dan, međutim ovo je po prvi puta da sudjelujemo i u svečanoj akademiji. Smatram da smo višestruko opravdali dano nam povjerenje...

Nastup su osmislice profesorce Ivanka Raguž, Dubravka Scharmitzer i Mihaela Čurić.

Tomislav Magić

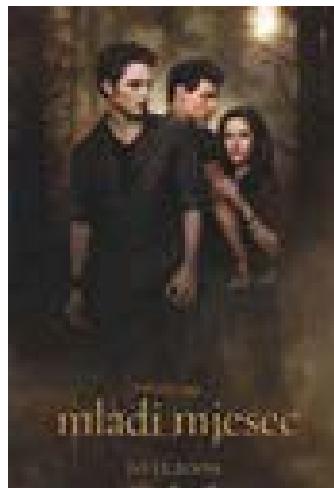
Filmovi i serije o vampirima

VAMPIRI MEĐU NAMA

Filmovi i serije o vampirima, danas među mladima postižu veliku popularnost, bolje rečeno oni su u zadnje vrijeme „u modi“. Sigurno se pitate zašto? Postoji nekoliko razloga zbog čega je to tako. Što se tiče poklonika vampirskih filmova, to su većinom obožavateljice i popularnost im je najviše porasla zbog glumaca, točnije njihovog izgleda. Film je između ostalog, odlično osmišljen i izvrsno snimljen. Radnja filma *Sumrak*, kojeg smo nedavno mogli vidjeti i na malim ekranima, nam predstavlja vamprira koji se zaljubio u običnu srednjoškolku i iako ima iznimnu želju popiti njezinu krv, ne čini to zbog ljubavi prema njoj. Djevojke oduvijek najviše vole ljubavne priče koje imaju sretan završetak, kako bi i same mogle maštati o tome. Dok su nekada davno to bili prinčevi ili kraljevi, koji se za svoju djevu bore protiv neke zvjeri, pa kasnije bogataši koji se zaljubljuju u nekoga u koga ne bi smjeli, danas su to vampiri koji se ne bore protiv neke zabrane, nego se za ljubav moraju boriti sami protiv sebe, zbog čega im još više raste popularnost. Nakon što je objavljen film *Sumrak* i što je postignuta velika gledanost i popularnost, na našim se ekranima pojavila serija *Vampirski dnevnići*, koja je još više podigla takozvanu želju za vampirima.

Naravno, ne radi se u svim vampirskim filmovima o ljubavi. Mislim da mladi vole gledate te filmove zato što su vampiri puni nekih moći, istovremeno su i živi i mr-

tvi, ne stare, smrtonosni su i besmrtni, a to se očito svima danas sviđa. Filmovi s dobrim scenarijem, malo fantazije i puno događaja su uvijek imali veliku gledanost. Želim reći da cijelu tu opsjednutost vampirskim filmovima, ne čine izuzetno vampiri, nego scenariji i film sam po sebi.

Istraživala sam pomalo po internetu i pronašla nekoliko zanimljivih komentara ljudi kojima se ovi filmovi doista sviđaju, a izdvojila sam dva koja mi se čine reprezentativnim za ovo o čemu sam do sad pisala: «Vampir sadrži sve o čemu jedna žena može samo sanjati, sve što je nestvarno i sve što nikada neće postojati, nažalost, zato ga to i čini tako neodoljivim» i «Velim takve filmove, puni su iznenađenja i nikad ne znaš što će se sljedeće dogoditi». Mislim da će takvi filmovi, još duže vrijeme imati veliku popularnost i moramo prihvati da su vampiri zaista među nama.

Valentina Blažević 3.Pt1

Svima koji vole čitati preporučujemo Paula Coelha

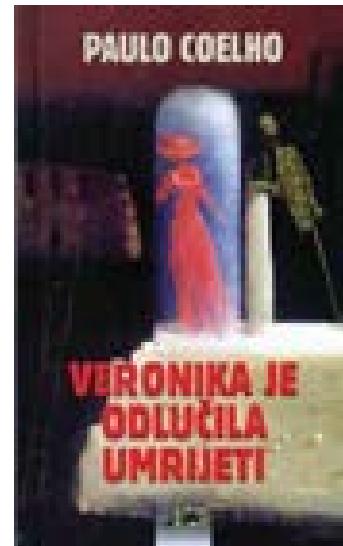
ČITAJMO ZA ZABAVU

Nedavno sam pročitala knjigu koja me je duboko dirnula i u kojoj sam prepoznala neke svoje misli. Knjiga govori o djevojci koja ima sve o čemu sanja, dobar posao, svoj stan, zgodne momke, ali ona nije sretna. Osjeća se nevažno i odluči na neuobičajen način ostaviti svoj trag u svijetu u kojem nije pronalazila nikakav smisao.

Odlučila je umrijeti i popila je tablete, ali netko joj je spasio život i smjestili su ju u ludnicu i kad je sazna da ima samo još nekoliko dana života, uz ljude koji ju okružuju uspjeva spoznati sve što je propuštala u životu. U samo nekoliko dana, ona nauči da je svaka sekunda bitna.

„Veronika je odlučila umrijeti“ Paula Coelha je odličan roman koji me naučio da svijet nije kakvim se čini i da za osjećaje vrijedi živjeti. Svi koji osjećaju bi trebali pročitati ovu knjigu, kako bi naučili cijeniti taj svoj svijet, a ostali će jasno vidjeti što propuštaju, samo neka požure prije no što bude prekasno.

Paulo Coelho je brazilski romanopisac, možemo reći živuća legenda, jer je kao pisac

priznat u cijelome svijetu, što vidimo po činjenici da je njegovo najpoznatije djelo „Alchemičar“ prevedeno na 71 svjetski jezik, zbog čega je ušao i u Guinessovu knjigu rekorda. Svima koji rado čitaju nešto što ne moraju (nije na popisu lektire, pa onda sigurno mora biti nešto zanimljivo), preporučujem ovu knjigu, ili neku iz njegovog bogatog opusa.

Marija Lasić 3. Pt2

Urbana ili ruralna glazba

ŠTO SE SLUŠA

Zanimalo nas je koju sve glazbu slušaju učenici u našoj školi. Kako se o ukusima ne treba raspravljati jednostavno smo samo napravile popis različitih vrsta glazbe i krenule učenike na školskom hodniku ispitivati što slušaju, odnosno za što bi se odlučili da im je najdraže. Tako se na našem popisu našla rock, metal i folk glazba, te domaća zabavna, strana i na kraju tamburica.

Ispitali smo oko 100 učenika i dobile smo ove rezultate:

- Rock- sluša 13 učenika,
- Metal - 9 učenika,
- Turbo folk - 39 učenika,
- Domaću zabavnu glazbu – sluša 16 učenika,
- Stranu zabavnu - sluša 13 učenika,
- Tamburice sluša 10 učenika.

Dakle, na prvom mjestu najslušanje glazbe u našoj školi je turbo folk glazba za koju se odlučilo najviše učenika. Na drugom mjestu su domaće zabavne pjesme, a treće mjesto dijele rock glazba i strane zabavne. Ono što nas je ipak iznenadilo je da je velik broj učenika koji slušaju tamburice, ali nije to nikakvo čudo jer u školi imamo dosta tamburaša, a svi znamo i za školski tamburaški bend.

Ivana Matanovac i Antonija Zegnal 3.K

BOJIM LI SE DRŽAVNE MATURE?

Državna matura je skup ispita iz određenih nastavnih predmeta koje je učenik učio tijekom svoga četverogodišnjega srednjoškolskog obrazovanja. Cilj državne mature je provjera i vrednovanje postignutog znanja i sposobnosti učenika, stečenih obrazovanjem prema propisanim općeobrazovnim nastavnim planovima i programima. Ispiti u obveznom dijelu državne mature mogu se polagati na jednoj od dviju razina i to **višoj (A) i osnovnoj (B) razini**. Učenik će polagati ispite iz izbornoga predmeta ili više izbornih predmeta samo u slučaju da su navedeni kao uvjet za upis na studij, a u jednemu roku može birati najviše šest izbornih predmeta.

Sljedeće godine i mene čeka državna matura, profesorica me jednom prilikom pitala bojam li se državne mature i zašto? Odgovorila sam joj da se bojam. Bojam se zato što mi o njoj ovisi budućnost i daljnje školovanje. Smatram da nije uredno što je matura napravljena za sve škole jed-

Valentina Blažević 3. Pt1

KOMPLEKSIMA SI ZAGORČAVAMO ŽIVOT

Što je to kompleks? To je zapravo bolest, od koje ljudi boluju da zapravo to ni ne znaju. Kompleks je poremećaj u čovjekovoj psihi, čija se krajnja osnova sastoji u nemogućnosti da se prihvati cjelina čovjekova bića. Neki ljudi svoje komplekse imaju od djetinjstva. Naravno da sve ovisi o tome u kakvom smo okruženju, no potrebno je mnogo truda i rada, kako bi se oslobodili tereta kojeg nosimo iz djetinjstva. Neki ljudi su iskompleksirani svojim izgledom, ali zašto? Naravno da nitko nije savršen i s tim se ljudi trebaju pomiriti, ako nas netko voli, onda nas voli zbog onoga što jesmo, a ne zbog našeg izgleda. Zašto se mijenjati zbog nekog tko to nije zasluzio, osoba kojoj je stalo do vas nema pravo tražiti da se mijenjate, društvo također. Iskreni prijatelji bi nas trebali prihvati takve kakvi jesmo i ne bi trebali gledati na naše mane, jer svaki je čovjek ro-

đen s nekom manom, i svatko od nas ima mane koje je nemoguće promjeniti.

Još jedna vrsta kompleksa je novac. Ljudi su opterećeni novcem. Jasno je da se bez novca ne može, ali isto tako novac ne čini sreću i puno toga se ne može kupiti novcem. Trebamo biti zadovoljni onim što imamo i trudit se da postignemo sreću ne preko drugih ljudi, nego svojim trudom i znanjem. Čovjeka danas puno toga muči i s puno toga je čovjek iskompleksiran. No, razmislite treba li vam to, zašto se mučiti sitnicama i razbijat glavu glupostima, jer mlade danas i muče samo gluposti. Razmislite samo koliko je ljudi u puno goroj situaciji i umjesto da se kompleksirate izadite s prijateljicama ili dečkom. To je za razliku od unistavanja vlastitih živaca, bolji način opuštanja, a i zabavnije je, misli su nam na sasvim boljem i drugaćijem mjestu.

Valentina Blažević 3. Pt1

ČESTE JEZIČNE POGREŠKE

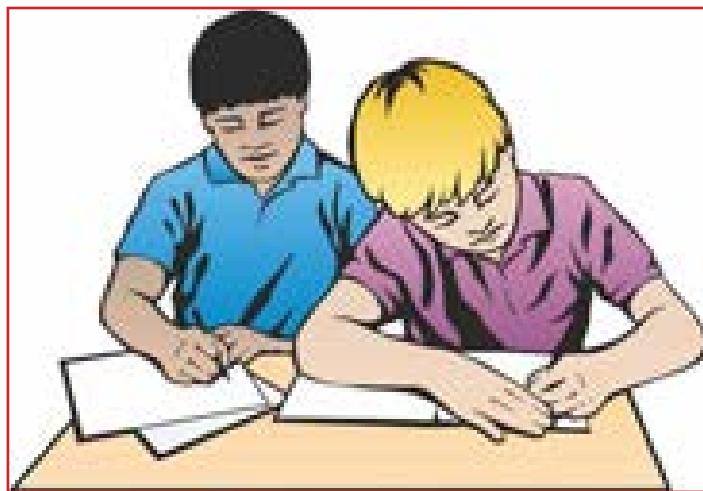
Često smo u nedoumici, bilo u svakodnevnom govoru, bilo na pismenim provjerama iz hrvatskog jezika, koji jezični izraz odbrobiti.

Zavirili smo malo na internet gdje smo posjetili stranicu Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje i saznali da postoje jezične pogreške koje se toliko često ponavljaju u svakodnevnoj komunikaciji da ih katkad više nismo ni svjesni. Navest ću nekoliko primjera:

POGREŠNO	ISPRAVNO
ja bí , mi bi	ja bih , mi bismo
Kupio sam moj auto.	Kupio sam svoj auto.
Štovani gospodine!	Poštovani gospodine!
učiti ću	učit ću
ću učít	ću učiti
napiso	napisao
htjeo	htio
prvi prosinca	prvoga prosinca
Da li radiš?	Radiš li?
Mariu se dodjeljuje...	Mariju se dodjeljuje...
knedle	okruglice
Krmendle	kotleti
šnicle	odresci
usuti sok	uliti sok
slijedeće godine	slijedeće godine
tokom života	tijekom života
Internet	internet
putem telefona/interneta	Telefonom/internetom
Dobar večer! / Dobro večer!	Dobra večer!
često puta	često
oko desetak	desetak
čak štoviše	štoviše
popeti se gore	popeti se
najoptimalnije	optimalno
najidealnije	idealno
Europska Unija	Europska unija
Đakovo, 20. siječanj 2012.	Đakovo, 20. siječnja 2012.
kurikulum	kurikul

Kad god niste sigurni u odabir jezičnog izraza, potražite savjet u Zbirici jezičnih savjeta Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje.

Ante Režić, 4.TM

Poezija

To što me ne voliš
to je tvoje pravo,
a moja sudbina.

Neki se snovi ostvare,
a neki
zauvijek ostanu samo snovi.

Ne gubi ljubav
zbog ponosa, nego
ponos zbog ljubavi!

Voli me ako hoćeš,
mrzi me ako smiješ,
zaboravi me ako možeš!

Barbara Ljubičić 3.K

ČOVJEČE

Čovječe kako si malen pod
vzjezdama.
Njih toliko, a ti sam.
I kad bi svemir govoriti znao
voljeti nikada ne bi prestao.
Koliko si malen pod suncem,
a toliko žđaš za tračkom
toplina.
Čovječe, želiš imati svjetlo u
sebi,
da ti dane lakše broji.
Zar ne vidiš ljepotu svemira
zar ti ne znaš čovječe da u
njemu imaš mira?

Tea Fogadić 3.K/P

MIRIS TVOGA TIJELA

Vidiš, ti si meni sve
Sanjam tvoje usne lažljive
Volim svaki tvoj pokret...
Miris tvoga tijela...
Miriše na proljeće
I na par iz prošlosti.
O, kad bi znala
Da li još o meni pišeš?
Da li još onako mirišeš?
Miris tvoga tijela
Posebnog parfema.
U grudima osjećaj
Što samo tvoje usne
Mogu stvorit
O, zar se nisi
Mogao još malo boriti?
A oči... One kažu sve
Uzalud te usne
Kad su lažljive
I miris tvoga tijela
Posebnog parfema.

Tea Fogadić 3.K/P

Reći će da je sve gotovo i otći,
ali neću zaboraviti sve ono
lijepo što se dogodilo, djetin-
jstvo.

One krupne, modro plave oči,
što su sjele poput sunca,
davale snagu za korak dalje.

Sada se prisjećam, svaki
pomak
zipke, kako se ljujla, a u njoj
se oči presijavaju poput mora,
što mi srce ispunjava radošću.

A sada, sve su to samo
sjećanja!
Ljeto je, stojim pored tebe,
uspravna poput štapa,

čvrsta poput kamena,
da stojim pored tvoga gro-
ba.....

Maja Topalović 3. Pt2

ŽIVOT

Čovjek se u zipki rodi
djetinjstvo svakako provodi
od dječjeg bijednog plača
do sigurnih sretnih palača...

Prolazi brda i doline
pune ljubavi, miline
tad ga iskustvo povuče
i shvati da gajad i bijeda
muče.

Što je život uopće
zar su to snovi, noćne more
pune dreke ili more
ljubavi i sreće.

Put je od zipke do smrti
život kroz koji čovjek prolazi
dok osjeća crnu kob smrti
kako njemu dolazi...

Tamara Tomšić 3.Pt2

SVJETLO BETLEHEMA

Prosinca svakog u Betlehemu
Bog nam objavi tajnu golemu.
Otajstvo sveto u hladnoj
štalicu,
djetešće rođeno na tvrdoj
slamici.

Blistaju zvijezde i mjesec čist,
u svetoj noći rađa se Krist.
Šumore borovi kao da pjevaju
radosne pjesme anđela
zborovi.

U svakom srcu rađa se Bog,
čovjek se dijeli od grijeha
svog.

I moja duša, oprana, čista,
radosno čeka dolazak Krista.

Pali se svjetlo Betlehema,
bez koje ljubavi u nama nema.
Pali se vatra što kraja nema.
To Krist nama otvara vrata
raja.

Manda Kalozzi 1.Pt1

VOLJELA SAM TE

Voljela sam te
i prije, puno prije
kad nisi znao da postojim
kada nisi znao da u sjeni
stojim.

Voljela sam te
i kad si tajno gledao mene,
a ja kao cvijet u bršljanu
nikako da se otkrijem.

Voljela sam te
I čak u snovima tražila tebe
U tvojim očima promašila
sebe,
Ali to je samo bio san.

Tea Fogadić 3.K/P

MOJE, TVOJE

Moje pjesme pričaju o tebi
Moji snovi govore o tebi
Moj život ovisi o tebi
A tebi je... Sasvim svejedno!
Jer...

Tvoje pjesme su me zaboravile
Tvojih snova nema
Tvoj život drugoj spremas
A mene...
Zaboravljaš!

Tea Fogadić 3.K/P

GROŽĐE

Iz daljine nešto se čuje,
I svi o tome bruje!

A da nije to cvrčak mali
Što sakri se u travi?!

Da li to netko u starom
hramu svira?
Da li to netko možda harfu
dira?

Il' su to potoci tajni
Što od sunca su sjajni?

Iz daljine nešto se čuje,
I svi o tome bruje!

Hej, a da to nije vjetar
u smrčinoj kosi
Što bos hoda po rosi?!

Ma to se crno grožđe kiselo
od muka stisnulo
I jako, jako, jako vrismulio!

I zato nastade sva ta strka
i nepotrebna buka!

Silvija Pejić 1.Pt2

LJUDSKI ŽIVOT

Budi se rumena zora
sa prvim sunčevim zrakama
mora,
u zipci života život čovjek
započinje.

Na valovima zreloga žita,
stapaju se ljubav i bol,
kao jutarnja rosa i znoj što
pada sa znojnog čela seljaka.

Kroz bijedu života
čuje se dreka i plač,
što ga lagano povjetarac
nosi kroz nedozrelo klasje žita.

Dok se sunčeve zrake sa
trudom
i gorčinom stapaju u
sumrak života – grob.

Jelena Milković 3. Pt2

Zlatoura

ZAGONETKE

1. Električni vlak ide sa juga na sjever. U kojem će smjeru ići dim?
2. Imate žuti hladnjak, crveni hladnjak i plavi hladnjak. Koji hladnjak više grijee?
3. Što prođe kroz grm, a da se ne ubode na trn?
4. Što je to dva trbuha, četiri uha?
5. Imate plavog slona, zelenog slona i crvenog slona. Imate plavu pušku, zelenu pušku i crvenu pušku. Kojom ćete puškom ubiti kojeg slona?
6. Koliko nogu ima konj ako jednu podigne?
7. Zašto plavuša počne plakati kada vidi koru od banane?
8. Zašto plavuša vadi baterije iz sata?
9. Zašto plavuša guta novine?
10. Zašto od muhe praviti slona?
11. Farmer ima tri ružičaste svinje, četiri smede i jednu crnu. Koliko farmerovih svinja može reći da su iste boje, kao i ostale?
12. Ivica je šetao 20 min po kiši, a nije mu se smočila niti jedna vlas na glavi. Nije nosio šešir, niti je imao kišobran. Glava mu ni sa čim nije bila pokrivena, a odjeća se smočila. Kako je to moguće?

ODGOVORI
 1. Električni vlak nemira dima; 2. Hladnjak hlađi on ne grije; 3. Vjetar; 4. može napraviti moha; 5. Gde je ste vidjeli slona u boji? 6. Četiri; 7. „O Bože, opeč tu pastili!“ 8. Da joj vrjeme ne pogledne; 9. Jer čita u sebi; 10. Zato jer se od slona ne lastu;

ŠALE

Dode Štef na plac i pita trgovca koliko koštaju jabuke.

- Sto više kupite, jeftinije su!
- Hajde, trpj u vreću sve dok ne budu besplatne.

Dode Joža svećeniku:

- Velečasni, recite mi, smije li se čovjek bogatiti na tudim greškama?
- Ne smije, to je grijeh!
- Onda mi vratite onih 1000 kuna koje sam vam dao za vjenčanje prošli mjesec!

- Što je to predizborna šutnja?
- Jedini dan kad političari ne lažu!

Doktor sjedi sa suprugom u kuhi-nji, kad mu odjednom zazvoni telefon. Zovu ga prijatelji da dode na kartanje.

- Dolazim odmah! – kaže doktor.
- Zar je toliko hitno? – pita ga žena.
- Da, već su tri doktora tamo.

Pet cura se vozi u Renaultu 4 te ih zaustavi policija.

- Morat ćete platiti kaznu. U ovom autu smije se voziti samo četiri osobe.

Cure su vidjeli da nije baš bistar pa mu jedna kaže:

- Molim vas, pozovite kolegu da s njim porazgovaramo.
- Ne može doći. Upravo piše kaznu onoj dvojici iz Fiat Una!

Pita Štef Jožu:

- Joža, što bi ti napravio da twoju Baricu napadne medvjed?
- Baš ništa! Sam ju je napao, sam neka se i branil!

Pita jedna plavuša drugu:

- Čime se ti baviš?
- A druga odgovara:
- Režijom.
- Na to će ona prva:
- Je li to ono: struja, voda...?

Prelaze slon i mrav most, kad se odjednom most sruši. Kaže mrav slonu:

- Vidiš, jesam ti lijepo rekao da prelazimo jedan po jedan!?

- Što je zid plača 21. stoljeća?
- Bankomat!

Pita prijatelj Roma:

- Kako živiš brate?
- Pa, brate, nemam struje, nemam vode, nemam novca. Nema što nemam!

Ivica piše pismeni ispit iz matematičke i učiteljice mu govori:

- Nadam se da te danas neću uhvatiti u prepisivanju!
- Učiteljice, i ja se nadam!

Dode Štef na carinu i pita ga carinik:

- Cigarete?
- Ne!
- Kava?
- Ne!
- Alkohol?
- Pa, dobro bi mi sjet jedan gemišt!

Pita pacijent liječnika:

- Doktore, što da radim, stalno se debljam?
- Bavite se tjelevoježbom. Odgurnite se od stola najmanje triput dnevno!

HOROSKOP

OVĀR

CURE: Prva polovica travnja je ležerna za druženje, izlete, širenje vidika. Drugi dio mjeseca daruje krasne ljubavne prilike. Iskoristite ih i uživajte.

DEČKI: Početkom mjeseca bit će neoprezni, ali će vas okolina spuštni na zemlju. U ljubavi ćete biti samouvereni i sve što zamislite ostvariti ćete.

NAJSRETNJI DAN: 13.03.
DAN ZA LJUBAV: 09.04.

BJK

CURE: Mjesec će proticati mirno. Uočit ćete smanjeno zanimanje za nastavu, a povećano za izlaska i zabavu.

DEČKI: Čeka vas promjenjivo raspoloženje. Malo će vam zahvaćati bijes, malo veselje, kadkadi i depresija. Ne dopustite da to utječe na vašu okolinu.

NAJSRETNJI DAN: 25.03.
DAN ZA LJUBAV: 15.02.

BLJAZARAC

CURE: Svojom ćete se energijom koristiti na najprikladniji mogući način, pa ćete biti vrlo zadovoljni samim sobom. Bit će vrlo dobro raspoložene i bit će pravi užitak boraviti u vašem društvu.

DEČKI: Ljubavna priča koja miriše na dobro mogla bi se zakomplikirati i to vašom krivnjom. Pazite da ne izvalite nešto uvjredljivo, ili da ne zakasnite bez razloga.

NAJSRETNJI DAN: 29.05.
DAN ZA LJUBAV: 21.2.

RAK

CURE: Potpuno ćete se posvetiti potrazi za ljubavlju, a to će rezultirati time da će biti mnogo onih koji će se rasipativati o vama, ili vas htjeti upoznati.

DEČKI: Uvijek vam treba poticaj da se pokrenete, no sad će ih biti i previše. Nemojte okretati led obvezama niti kolutati očima kada vam stariji nešto govore. Kanite se alkohola.

NAJSRETNJI DAN: 17.07.
DAN ZA LJUBAV: 03.03.

LAV

CURE: U veljači ćete moći ostvariti vezu s osobom koja vam se svida već neko vrijeme. Nemojte sve upropastiti zbog straha od neuspjeha. Opustite se i ponašajte se prirodno.

DEČKI: Iako ćete uživati u izlascima, sve ćete svoje obvezne htjeti završiti na vrijeme. Posvetit ćete se omiljenim hobijima, a u sportu postizati izvrsne rezultate.

NAJSRETNJI DAN: 13.08.
DAN ZA LJUBAV: 20.06.

DJEVJICA

CURE: Ako ste u vezi, osjetiti ćete da vam je potrebno više slobode. Vaš se dečko neće slagati s tim idejama, pa biste se mogli i posvađati. Hoće li to biti privremeno ili ne, ovisi samo o vama.

DEČKI: Morat ćete otvoreno pokazati osjećaje jednoj curi, jer ona ne razumije vaše dvosmislenе znakove i ne zna što može očekivati od vas.

NAJSRETNJI DAN: 09.04.
DAN ZA LJUBAV: 14.07.

Horoskop za vas pripremili Antonija Zegnal i Ivana Matanovac 3. K

VAGA

CURE: Provest ćete miran mjesec i uživat ćete u malim stvarima. S prijateljicama ćete se jako dobro slagati i s dečkom ako ga imate. Posvetiti ćete više pažnje svom izgledu.

DEČKI: Sve će vam biti pomalo dosadno, pa ćete vrijeme kratiti surfanjem po internetu. Zbog toga bi se mogli sukobiti s prijateljima koji vam neće dopustiti takvo ponašanje.

NAJSRETNJI DAN: 27.03.
DAN ZA LJUBAV: 23.05.

KORIJON

CURE: Vaš će šarm biti neupitan, pa ćete moći birati s kim ćete i kako provoditi večeri. Iznimno ćete uživati u tome što ima mnogo onih su zainteresirani za vas.

DEČKI: Cura koja vam se svida poigravat će se s vama. To će vam dosaditi i prestat ćete razmišljati o njoj. Već nakon nekoliko dana svijet će vam se druga.

NAJSRETNJI DAN: 16.06.
DAN ZA LJUBAV: 27.05.

STRJELAC

CURE: Upoznat ćete osobu koja će vam se svijetiti na prvi pogled. Poziv na druženje oduševit će vas, iako ćete se ponosati kao da vam nije stalo do njega.

DEČKI: Na sve načine pokušat ćete zavesti curu koja neće razumjeti zašto se toliko trudite ako ona uopće ne želi biti s vama. Popustite malo im i drugih.

NAJSRETNJI DAN: 10.03.
DAN ZA LJUBAV: 19.04.

JARAC

CURE: Neprestano ćete biti u potreku i više će vam se svidati upoznavanje novih ljudi od druženja sa starim prijateljima o kojima već sve znate.

DEČKI: Uzdrmat će vas susret sa curom u koju ste bili zaljubljeni. Shvatit ćete da gajite snažne osjećaje prema njoj. Izlazak na kavu sve će razbistriti.

NAJSRETNJI DAN: 09.06.
DAN ZA LJUBAV: 30.06.

VODERJAK

CURE: Naslijano lice i vragolasti pogled pomoći će vam da se uklopite u svako društvo. Ako imate dečka vaša će veza preživjeti kriju, ali bez težih posljedica.

DEČKI: Svidjet će vam se cura koja vas ignorira. U pomoć će vam priškoci prijatelj, pa ćete dobiti priličku da s njom izadete nasamo. Vaš će šarm biti nepobjediv.

NAJSRETNJI DAN: 07.04.
DAN ZA LJUBAV: 24.05.

RJBE

CURE: U školi ćete biti izvrsni, izgledat ćete odlično. Bit ćete neodoljivi. Sjaj u vašim očima privlačit će dečake i bit ćete u središtu pozornosti.

DEČKI: Bit ćete nestašni i smišljat ćete kako da se što bolje provedete. Svidjet će vam se jedna cura i neprestano ćete bacat oko na nju.

NAJSRETNJI DAN: 21.03.
DAN ZA LJUBAV: 22.05.

Domagoj Horvat učenik 3. Pt2 razreda osvojio srebrnu medalju na svjetskom prvenstvu, a ipak se nuda da će biti:

„JOŠ BOLJI I USPJEŠNIJI“

Domagoj Horvat (u sivom kimonu) u akciji

Razgovarali smo s učenikom naše škole o kojem smo već pisali u prošlim brojevima Zlatoveza. On svakako zaslužuje našu pažnju jer je i ove godine postigao velik uspjeh. Na neki način pratimo njegov uspon u sportu kojeg je izabrao, a koji nam je svima po prilično nepoznat. Imali smo priliku na školskom super talentu vidjeti prikaz jedne njegove borbe. Bilo je zaista impresivno.

► Reci nam nešto o sebi!

Ja sam Domagoj Horvat iz Đakova. Bavim se brazilskim Jiu-Jitsuom i Grapplingom. Rođen sam 1995. godine, a trenirat sam počeo 2008.

► Koji je tvoj prvi veći uspjeh?

Prva medalja mi je bila za drugo mjesto u kategoriji do 60kg, natjecanje je održano u Zagrebu.

► Koji su tvoji najveći uspjesi?

Moji najveći uspjesi su dva treća mesta na svjetskom prvenstvu 2010. godine, a ove godine sam, također na svjetskom prvenstvu, osvojio drugo mjesto,

► Jesi li imao kakvih ozljeda?

U dosadašnjoj karijeri nisam imao nikakvih ozljeda!

► Jesu li ti natjecanja mogla da stekneš nove prijatelje?

Na mnogobrojnim natjecanjima stekao sam brojne prijatelje iz različitih zemalja.

► Koji su tvoji planovi za budućnost?

Planiram se nastaviti baviti ovim sportom ako upišem Kineziološki fakultet, a ako upišem neki drugi fakultet vjerojatno će sport biti u drugom planu.

► Kako si zadovoljan svojim rezultatima?

Jako sam ponosan na svoje rezultate, do njih je bio mukotrpan put. Nadam se da ću biti još bolji i uspješniji. Gledam da sam danas bolji nego jučer i vjerujem u sebe!

► Šta kažu tvoji prijatelji i roditelji?

Roditelji su vrlo ponosni na moje rezultate i uspjehe, a prijatelji su mi velika moralna potpora.

► Kakav je tvoj raspored od kada se baviš sportom?

Pošto škole idem na treninge. Zapušene kafiće sam zamjenio „uznojenim dvoranama“. Tako da kad moj prijatelji idu u grad, ili slave rođendane, ja idem na natjecanja i treninge i zbog toga mi ponekad bude jako žao!

► Koje ti je sljedeće natjecanje?

Na iduće natjecanje idem u Portugal, u Lisabon 25.01.2012.

U toku sam priprema i očekujem dobre rezultate!

Domagoju zahvaljujem na razgovoru i želim mu sve najbolje u dalnjim nastupima. Svi ti držimo figure i tvoj je razred uz tebe. Rasturi i osvoji sva daljnja natjecanja kao prvak.

Monika Ramač 3. Pt2

Razgovor sa Stjepanom Boškovićem učenikom 3. Pt1 razreda koji igra nogomet za NK Đakovo

„NOGOMET ME ČINI SRETNIM“

Jedan od mnogobrojnih učenika naše škole koji se bave sportom je S. Bošković, učenik 3. Pt1 razreda koji igra nogomet. Iako za nogomet kažu da je najvažnija sporedna stvar na svijetu, Stjepanu je to čista zabava u kojoj uživa i koju preporučuje svim mlađim ljudima.

► Stjepane, možeš li nam se ukratko predstaviti?

Ja sam Stjepan Bošković. Imam 17 godina, učenik sam Obrtničke škole Antuna Horvata. Rođen sam u Đakovu i bavim se nogometom.

► Što te je potaklo da treniraš nogomet?

Na treniranje me potaknuo gledanje nogometna na televiziji, pa sam i ja poželio biti dio nogometne povijesti.

► Što tebi nogomet znači?

Meni nogomet predstavlja zabavu, jer me čini sretnim. Kada igram nogomet, osjećam se izvršno, zaboravim na sve brige iz škole i života.

► Koliko se dugo njime bavиш?

Nogometom se bavim 10 godina. Počeo sam trenirati sa 7 godina, kad sam pošao u prvi razred.

► U kojem klubu igraš?

Trenutno igram u trećeligašu NK Đakovo, ali se nadam da ću zaigrati i u nekim drugim hrvatskim klubovima.

► Koliko često ideš na treninge?

Treniram četiri puta tjedno, najčešće ponedjeljkom, utorkom četvrtkom i petkom.

► Oduzima li ti to previše vremena?

Oduzme mi dosta vremena, ali to je manje bitno, jer sam sretan.

► Podržavaju li te roditelji i prijatelji u tome?

Naravno, bez roditelja bi bilo nemoguće išta raditi. Najveći poticaj mi je otac, a tu su i prijatelji među kojima bih izdvojio Stjepana Budimira, Marija Križanovića, Stjepana Kulaša i Ivana Lovakovića.

► Što misliš koliko si uspješan u tome?

Ne mislim da sam uspješan u nogometu, jer ga igram potpuno iz zabave, ne iz koristi.

► Dobijaš li nagradu za svoj trud i rad?

Moja najveća nagrada je kad moja ekipa pobjedi.

► Potiče te li to na daljnja postignuća?

Naravno, to mi je veliki motiv i poticaj.

► Poručuješ li drugima da se bave sportom, odnosno nogometom?

Preporučio bih svima da se bave sportom, jer je krasno biti dio neke ekipa i dobro se zabaviti.

► Misliš li da je važno baviti se sportom?

Mislim da je važno baviti se sportom, napredujemo fizički, dobro je za zdravlje i stječemo nova iskustva i prijatelje.

► Vidiš li se u budućnosti kao nogometar?

Volio bih se u budućnosti baviti sportom, ali za budućnost mi je u planu završiti školu i upisati fakultet.

► Želiš li nešto reći za kraj?

Izvucite se iz soba, zatvorite prostorija, isključite računalo i mobitel (bar na neko vrijeme) i uključite u neku aktivnost koja će vas fizički ojačati, a istodobno ćete se i dobro zabaviti. Svatko neka nađe nešto što ga usreće, kao što je mene usrećio nogomet.

Nikolina Maričić, 3.Pt1

Gdje je nestao Božić?

Već neko vrijeme razmišljamo o ovoj temi, a ono što me potaklo da napišem nešto o tome je to što sam prije nekoliko dana gledala neku božićnu reklamu na televiziji, gotovo mjesec i pol dana prije Božića!??

Gdje je nestao Božić? U kojem trenutku je Božić postao ovo što je danas? Zašto je postao tako komercijaliziran? Tko je kriv za to? Čini mi se da je ovo puno gore od onog što često možemo vidjeti u dječjim crtanim filmovima kada dođe neki strašni, zli čovjek, ili već neko čudovište, koje odluči odnijeti, uništiti Božić.

Nije baš normalno da se u trgovinama toliko puno vremena prije Božića prodaju božićni ukrasi, lampice, da je sve puno slika Djeda Božićnjaka. Sve je to pridonijelo gubitku one čarolije koju smo nekoć osjećali. Još kao klinci obožavali smo Božić, cijelu godinu smo čekali samo taj dan. Sjećam se kako sam bila najsrđnija osoba na svijetu kada bi tata na Badnjak unio veliku prelijepu jelku od koje je mirisala cijela kuća, a kako su tek mirisali mamini kolacići. Osjećaj te radosti, mira i zbljižavanja kada se skupljamo oko jelke i stavljamo ukrase je čini mi se izgubljen. Zašto se to događa? Kao da prerađeno počinjemo slaviti, a kad je zaista Božić ni ne doživimo ga onako kako bismo trebali jer smo već mjesecima okruženi silnim Djedicama, jelkama svih veličina i ukrasima od kojih ti zastaje dah, tako da ti se one koje imаш kod kuće čine istrošenim.... Sada Božić prođe, a da nisam ni shvatila da je došao. Ni sama ne znam zašto to sve gubi svoj čar.

Božić definitivno nije ono što je nekad bio. Valjda smo za to krivi mi. Cijeli život žurimo, nemamo vremena za druge, pa ni za sami sebe. Krenuvši od roditelja koji se trude zaraditi više novaca kako bi nam priuštili što više poklona, pa sve do onih najmanjih koji radije sjede pred računalom nego da se bave značenjem Božića. Svi žele doprinijeti što više materijalnog, a duhovno ostavljavaju po strani. U nekim trenutcima zaboravljamo na bitne stvari: na ljubav, prijatelje, obitelj, samo mislimo na to kako da sebi olakšamo i sebe zadovoljimo. Nema više one zajednice u kojoj smo nekoć živjeli i u kojoj smo slavili Božić. I to me najviše боли.

Ovo je vrijeme kada bismo trebali napuniti baterije, stati malo i uživati u tom magičnom trenutku Božića, doživjeti svaku sitnicu, a ne protaćati ili prožuriti kroz blagdane koji nas očekuju.

Bilo bi lako okriviti nekoga zlikovca, kazniti ga i vratiti Božić svim ljudima, kako se to događa u crtici. Kako ćemo vratiti Božić kad smo mi ti koji ga uništavaju, koji ga odnose? Kako ćemo se suprotstaviti čudovištu koje se javlja u obliku sveprisutnih reklama, u obliku želje da se kupi što više toga, za što manje novca, da se ima što više? Znamo da to čudovište leži u svima nama i koliko se god borili da se odupremo, ne možemo, jer je to svuda oko nas, pa nam čak ni vremenske prilike ne idu u prilog. Možemo samo sanjati o bijelom Božiću kojeg na tv-u gledamo svake godine mjesec dana prije i mjesec dana poslije Božića.

Tužno!

Monika Kolić, 1.K

Josipa želi postati zvijezda "Supertalenta",
Marko želi svoj vlastiti reality show,
Tatjana želi silikone i liposukciju...
- Što je ovo, zar nitko više ne želi igračke???

„POKAŽI ŠTO ZNAŠ „, POSTAJE TRADICIJA

I ove godine je u školi održan talent show Pokaži što znaš u organizaciji profesora Marijana Horvata koji omogućava učenicima prikazati svoje aktivnosti izvan škole. Ove godine su nastupili učenici članovi moto-kluba Đakovo M. Lasić, M. Lasić, D. Vajdić i L. Jarčević s videoprojekcijom vratolomija na motornom vozilu, zatim su nastupile M. Rakušić i M. Jozic. Učenica A. Bralić je uz pratnju gitare koju je svirao prof. J. Molnar, odjepvala pjesmu Hallelujah, Leonarda Cohen, a tu su bili i neizostavni školski tamburaši i zbor pod vodstvom prof. J. Molnara. Posebno je zanimljiv bio dio programa u kojem je učenik D. Horvat prikazao grappling borilačku vještinsku, sa svojim kolegama iz kluba. Nakon učeničkih nastupa održan je koncert đakovačke grupe Kekesh Fukur. Svake godine ovaj talent show privlači sve veću pozornost kako učenika, tako i drugih znatiželjnika

Dora Lončar, 2. Pt1

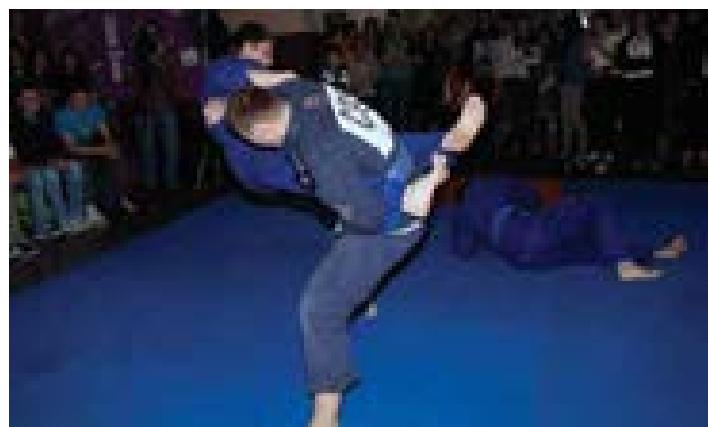
Školski tamburaši

Marija Jozic

Aleksandra Bralić

Domagoj Horvat

Neopravdani sati

U ovoj kratkoj storiji otkrit ćemo vam tajnu kako se skupljaju neopravdani sati. :-) Četvorica junaka naše priče su se malo duže zadržali na školskom odmoru, a kad su se vratili u školu ulazna vrata su već bila zatvorena. Što su odlučili napraviti kako bi ubili vrijeme do sljedećeg sata i kako je neslavno završila njihova avantura, pogledajte u nastavku ove foto-priče.

Pripazite da se nešto slično ne dogodi i vama.

Glavni junaci ove avanture su učenici 4. TM razreda: Dalibor Panić, Marin Golubar, Branimir Beljan i Antonio Grgić.

